

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

21 maart 1997

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	1049
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	1061
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	1067
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	1073
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	1095
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	1103
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	1107
Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid	1112
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	1113
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	1117
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	1118
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	1146
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	1149

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid 1149

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN (Reglement artikel 77, 4)

Nihil

REGISTER 1151

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 27
van 4 oktober 1996
van de heer CHRIS VANDENBROEKE**

Overheidsopdrachten – Veroordelingen

Overheidsopdrachten moeten aan de meest gunstige inschrijver worden gegund. Bij openbare en beperkte aanbestedingen is dit de laagste inschrijver.

Gebeurt dit niet, dan kan de ten onrechte geweerde inschrijver een schadevergoeding vorderen.

Artikel 12 § 1 van de wet van 14 juli 1976 bepaalt het bedrag van de schadeloosstelling op 10 % van de inschrijving.

Kan de minister-president opgave doen, voor elk van de jaren 1991 tot en met 1996, van :

1. de desbetreffende veroordelingen : aantal, totaalbedrag en bedrag per veroordeling ;
2. de desbetreffende hangende veroordelingen : aantal, totaalbedrag en bedrag per vordering ;
3. per veroordeling en vordering : opgave van de betrokken overheid (de overheidsdiensten, de Vlaamse openbare instellingen en daarmee gelijkgestelde personen) ;
4. per veroordeling en vordering : melding of er al dan niet een arrest van de Raad van State tot schorsing en/of nietigverklaring tussenkwam.

Aanvullend antwoord

(Voorlopig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 18 oktober 1996, blz. 83 – red.)

Na een rondvraag bij de verschillende diensten en Vlaamse Openbare Instellingen, bezorg ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht over de periode 1991-1996 van de veroordelingen en vorderingen van schadevergoedingen door inschrijvers in het raam van de gunning van overheidsopdrachten.

1. Veroordelingen

1993

- 6.666.041 fr. in hoofdsom ;
betrokken overheid is de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM), tot vrijwaring van de Gewestelijke Maatschappij Heuvelhof ;
veroordeling door de rechtbank van eerste aanleg, hoger beroep bij hof van beroep.

1995

- 742.843 fr. in hoofdsom ;
betrokken overheid is het Vlaams Gewest als rechtsoptvolger van het Wegenfonds ; burgerlijke procedure na vernietigingsarrest Raad van State ;
- 5.667.919 fr. in hoofdsom ;
betrokken overheid is het Vlaams Gewest als rechtsoptvolger van het Wegenfonds ; minnelijke regeling na vernietigingsarrest Raad van State ;
- 816.728 fr. in hoofdsom ;
betrokken overheid is het Vlaams Gewest als rechtsoptvolger van de Belgische Staat ;
minnelijke regeling na vernietigingsarrest Raad van State ;
- 899.784 fr. in hoofdsom ;
betrokken overheid is de CV Nieuw Sint-Truiden ; de VHM werd als vrijwillig tussenkomende partij veroordeeld tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 12.000 fr. ;
uitspraak van de rechtbank van eerste aanleg ; hoger beroep bij hof van beroep.

2. Ingestelde vorderingen

1991

- 5.290.879 fr. in hoofdsom ;
betrokken overheid is het Vlaams Gewest als
rechtsoopvolger van het Wegenfonds, zelf
rechtsoopvolger van de Intercommunale E3 ;
burgerlijke procedure na vernietigingsarrest
Raad van State ;
- 1.314.581 fr. in hoofdsom ;
betrokken overheid is het Vlaams Gewest ;
vernietigingsprocedure Raad van State ;
- 275.000.000 fr. ;
betrokken overheid is de Vlaamse Milieu-
maatschappij ;
burgerlijke procedure na vernietigingsarrest
Raad van State ;
- 30 997.030 fr.
betrokken overheid is de VDAB ;
verzoek tot nietigverklaring bij de Raad van
State.

1992

- 194.875.352 fr. in hoofdsom ;
betrokken overheid is het Vlaams Gewest ;
burgerlijke procedure ;
- 20.292.838 fr. in hoofdsom ;
betrokken overheid is het OCMW van Ton-
geren met als subsidiërende overheid de
Vlaamse Gemeenschap ;
vernietigingsprocedure Raad van State ;
- 14.277.514 fr. in hoofdsom ;
betrokken overheid is de Vlaamse Milieu-
maatschappij ;
vernietigingsprocedure Raad van State.

1993

- 3.944.140 fr. in hoofdsom ;
betrokken overheid is het Vlaams Gewest ;
afstand van vernietigingsprocedure Raad
van State na afgewezen schorsingsprocedure ;
- nog geen geldelijke vorderingen ;
betrokken overheid is het Vlaams Gewest ;
5 vernietigingsprocedures Raad van State na
afgewezen schorsings procedures.

1994

- 530.209 fr. in hoofdsom ;
betrokken overheid is het Vlaams Gewest ;
vernietigingsprocedure Raad van State ;
- 10.138.488 fr. in hoofdsom ;
betrokken overheid is het Vlaams Gewest ;
burgerlijke procedure ;
- 545.194 fr. in hoofdsom ;
betrokken overheid is het Vlaams Gewest ;
burgerlijke procedure ;
- 1.757.845 fr. in hoofdsom ;
betrokken overheid is het Vlaams Gewest ;
afstand van vernietigingsprocedure Raad
van State ;
- nog geen geldelijke vorderingen ;
betrokken overheid is het Vlaams Gewest ;
3 vernietigingsprocedures Raad van State na
afgewezen schorsingsprocedures ;
- 67.320.000 fr.
betrokken overheid is de VDAB ;
verzoek tot nietigverklaring bij de Raad van
State.

1995

- 16.546.976 fr. in hoofdsom ;
betrokken overheid is het Vlaams Gewest ;
vernietigingsprocedure Raad van State ;
- nog geen geldelijke vordering ;
betrokken overheid is de Vlaamse Maat-
schappij voor Watervoorziening ;
vernietigingsprocedure Raad van State ;
- 686.689 fr. in hoofdsom ;
betrokken overheid is het Vlaams Gewest ;
burgerlijke procedure ;
- 306.652 fr. ;
betrokken overheid is de Autonome Raad
voor het Gemeenschapsonderwijs ;
burgerlijke procedure.

1996

- 1.150.000 fr. in hoofdsom ;
betrokken overheid is het Vlaams Gewest ;
burgerlijke procedure ;

- 2.805.866 fr. in hoofdsom ;
betrokken overheid is het Vlaams Gewest ;
burgerlijke procedure ;
- nog geen geldelijke vordering ;
betrokken overheid is de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening ;
vernietigingsprocedure Raad van State ;
- nog geen geldelijke vordering ;
betrokken overheid is het Vlaams Gewest ;
vernietigingsprocedure Raad van State na afgewezen schorsingsprocedure ;
- 8.283.170 fr. ;
betrokken overheid is de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Vlaams-Brabant ;
burgerlijke procedure voor de rechtbank van eerste aanleg ;
- nog geen geldelijke vordering ;
betrokken overheid is de Vlaamse Landmaatschappij ;
vordering tot schorsing en annulatieberoep bij de Raad van state.

Vraag nr. 106
van 11 februari 1997
van de heer DIDIER RAMOUDT

VZW Procobeef – Controle op aangesloten vleesproducenten

Uit een krantenbericht blijkt dat minstens zestien producenten van rundvlees die zijn aangesloten bij de hormonenvrije keten VZW Procobeef op de zwarte lijst van het IVK (Instituut voor Veterinaire Keuring) voorkomen. De leden van Procobeef mogen het label "Europees kwaliteitsrundvlees" (EKR) voeren. Dit label is erkend door de Europese Commissie en krijgt via VLAM (Vlaamse Dienst voor Agro-Marketing) jaarlijks 45 miljoen frank Europese subsidie voor de promotie van hormonenvrij vlees.

1. Klopt deze informatie ?
2. Werde er door de VLAM reeds onderzoek verricht in bovengenoemd dossier ? Zo ja, wat waren de conclusies en welk gevolg werd eraan gegeven ?
3. Op basis van welke criteria kan een producent van rundvlees de toelating krijgen om het label te voeren ?

4. Hoe controleert de Vlaamse promotiedienst of de betrokken producenten effectief hormonen-vrij vlees aanbieden ?
5. Werden er reeds inbreuken geconstateerd ? Zo ja, welke gevolgen werden hieraan gegeven ?

Antwoord

1. Wat de vermeende overeenkomst tussen de producentenlijst van Procobeef VZW en de zwarte lijst van het IVK betreft, kan geen correct en eensluidend antwoord worden geformuleerd aangezien de zwarte lijst een vertrouwelijk document is. Bijgevolg wordt voornoemde lijst enkel onder de opsporingsambtenaren verspreid.

Bij het aanklaarten van de Europese subsidies dient men zich te realiseren dat de vermelde bedragen een maximum EEG-cofinanciering ten belope van 60 % van de gerealiseerde promotiekosten (excl. BTW) weerspiegelen. Bovendien geschiedt de uitbetaling van de EEG-bijdragen steeds onder strikte contractueel vastgelegde voorwaarden en na voorlegging van bewijsexemplaren, facturen en betalingbewijzen.

Tijdens de periode 1993-1995 zijn er inderdaad twee contracten afgesloten tussen Procobeef VZW en het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB), waarin de Europese Commissie voor ieder contract een maximum cofinanciering van de promotieacties van ± 45 miljoen frank toezegde. In realiteit werd minder dan 30 % van de toegezegde subsidie benut. Het feit dat men alle promotieactiviteiten dient te prefinancieren, is hier niet vreemd aan. De maximum EEG-cofinanciering binnen het derde contract (januari 1996 - maart 1997) is vastgelegd op ongeveer 26 miljoen frank.

Ten slotte moet ik de aandacht vestigen op het feit dat in de communicatie naar de consument nooit de term "hormonenvrij vlees" wordt gebruikt, vermits deze eigenschap vandaag nog steeds inherent is aan de Europese en nationale wetgeving terzake.

2. Procobeef VZW, opgericht in de schoot van VLAM en ORPAH (Office Régional de Promotion de l'Agriculture et de l'Horticulture), ontkent het lidmaatschap van bepaalde producenten die in het verleden op de rand van de wettelijkheid leefden niet. Uiteraard vormt deze

groep een uitermate kleine minderheid binnen de groep van ruim 1.500 veehouders.

Naar analogie van het Belgisch rechtssysteem hanteert ook Procobeef VZW bij de evaluatie van kandidaat-producenten de stelregel dat iemand onschuldig is tot het tegendeel wordt bewezen. Desalniettemin eigent Procobeef VZW zich het recht toe de controlefrequentie bij bovenvermelde minderheid op te drijven, en dit zowel tijdens de toetredingscontroles als tijdens de opvolgingscontroles na erkenning. Tot op heden hebben deze opgedreven controles nog geen inbreuken met betrekking tot het gebruik van illegale groeistimulatoren aan het licht gebracht.

3. Bovenop de Europese en Belgische wetgeving dient de producent nog een ganse reeks voorwaarden inzake rassen, slachtleeftijd, dierenwelzijn (huisvesting en transport) en voeder na te leven. Alle voorwaarden zijn gebundeld in een lastenboek "Europees Kwaliteitsrundsvlees". Sinds juni 1995 werd het lastenboek "Europees Kwaliteitsrundsvlees" uitgebreid met een exclusiviteitsvoorwaarde op niveau van de productie. Dit impliceert dat alle runderen op de productie-eenheid conform het lastenboek moeten worden gekweekt en dat ieder rund op het bedrijf op elk moment door een onafhankelijke controleorganisme kan worden gecontroleerd.
4. Het secretariaat Vlaams Gewest van Procobeef VZW, lees de Vlaamse promotiedienst, laat de controle op de normen beschreven in het lastenboek uitvoeren door een onafhankelijk controleorganisme.
Wat de controle op het gebruik van illegale groeistimulatoren betreft, heeft Procobeef VZW in samenspraak met het controleorganisme een gedetailleerd analytisch dossier ontwikkeld dat op regelmatige basis wordt bijgestuurd, afhankelijk van evoluerende performantie van de analysemethoden.
Recent is het aangewende analytisch dossier het voorwerp geweest van een administratieve audit door prof. dr. lic. M. Cornelis van het IVK en het is door deze laatste voldoende onderbouwd bevonden.
5. Iedere inbreuk op de normen uit het lastenboek "Europees Kwaliteitsrundsvlees" wordt, rekening houdend met de ernst van de inbreuk, gesanctioneerd. Hiertoe werd een uitgebreid sanctiereglement uitgewerkt. Inbreuken met betrekking tot het gebruik van illegale groeistimulatoren impliceren een definitieve weigering

van de betrokken producent binnen het EKR-project, gekoppeld aan financiële sancties.

Anderhalf jaar geleden werd een positief rund aangetroffen bij een kandidaat-producent (bijgevolg mocht hij het label "Europees Kwaliteitsrundsvlees" nog niet gebruiken). Aangezien het om een globale kandidatuur van een nieuwe groepering ging, werd zowel de betrokken producent als de betrokken groepering definitief geweigerd.

Vraag nr. 107
van 12 februari 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Flanders – Verspreiding, reacties, sponsoring

Door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – departement Coördinatie, administratie Buitenlands Beleid – wordt het Engelstalige kwartaal-tijdschrift "Flanders" geproduceerd en verspreid.

1. In hoeveel talen wordt dit kwartaaltijdschrift uitgegeven? Hoeveel exemplaren worden er in de verschillende talen gedrukt?
2. Hoeveel bedragen de productiekosten, onderverdeeld in de verschillende aspecten (redactie, lay-out, drukken, verspreiding, enzovoort)?
3. Aan wie wordt dit tijdschrift toegestuurd? Wordt het ook in het buitenland verspreid?
4. Worden reacties opgevangen op de inhoud van het tijdschrift? In welke richting gaan deze reacties?
5. Op welke sponsoring kan dit tijdschrift rekenen, buiten die van de GIMV (Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen)?

Antwoord

Voor het antwoord op zijn vragen over de oplage, kostprijs, doelgroep, redactie en verspreiding van het tijdschrift *Flanders/La Flandre*, verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar mijn antwoord van 27 december 1996 op de schriftelijke vraag over hetzelfde onderwerp van mevrouw Patricia Ceysens (*Vraag nr. 46 van 22 oktober 1996, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 10 januari 1997, blz. 671 – red.*).

Wat zijn vragen betreft over de reacties op het tijdschrift en de sponsoring ervan, kan ik het volgende meedelen.

Aan de attachés van de Vlaamse Gemeenschap (Europese Unie, Nederland, Oostenrijk, Verenigde Staten, Japan) wordt door de administratie Buitenlands Beleid geregeld gevraagd welke reacties zij ontvangen. Geregeld wordt door de administratie ook navraag gedaan bij de buitenlandse delegaties in Brussel. De geadresseerden zijn meestal zeer positief over het tijdschrift en beschouwen Flanders/La Flandre als een kwalitatief hoogstaand magazine.

Flanders/La Flandre heeft nooit een beroep gedaan op sponsoring. Wel wordt tegen betaling, op de achterzijde van het magazine, af en toe publiciteit geplaatst (o.a. Bekaert – Flanders nr. 25, Kredietbank – Flanders nr. 28).

**Vraag nr. 108
van 12 februari 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

Exportbevordering – Instanties

Voor ondersteuning, begeleiding en bevordering van de export beschikt de Vlaamse ondernemingswereld over verschillende loketten : Export Vlaanderen, de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel en het departement Economie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

1. Waarom bestaat er een dubbel loket voor financiële steun aan exportbevordering vanuit de Vlaamse overheid, namelijk Export Vlaanderen en de administratie Economie ? Schept dit geen verwarring bij de bedrijven en is het dus niet aangewezen deze bevoegdheden te bundelen ?
2. Op welke wijze ondervangt de minister het ongelukkig naast mekaar bestaan van en een zekere rivaliteit tussen de verschillende diensten van Buitenlandse Handel die ons landje rijk is ?
3. Is de verspreiding van 80 economische vertegenwoordigers over de hele wereld verantwoord, aangezien ruim driekwart van de Vlaamse uitvoer bestemd is voor de Europese Unie ?

Wat is de taak, de bevoegdheid en de kostprijs van deze attachés ?

Kan de minister mij als steekproef het jaarverslag bezorgen van de laatste drie jaar van de vijf attachés in de Verenigde Staten en de twee in India ?

Antwoord

1. Het bestaan van een dubbel loket voor financiële steun aan exportbevordering vanuit de Vlaamse overheid, namelijk Export Vlaanderen en de administratie Economie is een gevolg van de staatshervorming en van de daaropvolgende regeringsbeslissingen die wettelijk moeten worden nageleefd. Een herziening ervan is steeds mogelijk.
2. Het naast elkaar bestaan van gewestelijke en federale diensten van Buitenlandse Handel is eveneens een gevolg van de staatshervorming, die (nog) geen homogene bevoegdheidspakketten heeft tot stand gebracht.
3. De spreiding van de 64 Vlaamse economische vertegenwoordigers is in belangrijke mate gebaseerd op de federale situatie ten tijde van de overgang van deze ambtenaren naar de gewesten. Ruim de helft van de vertegenwoordigers is gevestigd in Europa. Er moet echter niet alleen naar de Europese Unie worden gekeken, er moet ook permanente aandacht worden geschonken aan de instandhouding en de ontwikkeling van onze exportcijfers op andere en inzonderheid groeiemarkten.
4. De Vlaamse economische vertegenwoordiger is een contractueel personeelslid van het Vlaams Gewest.

Hij voert vooreerst zijn taak uit door passieve prospectie, wat betekent dat hij vragen om onderzoeken die Export Vlaanderen hem bezorgt en de zakenvoorstellen van plaatselijke zakenlui op de juiste wijze verwerkt. Daarnaast moet hij ook op eigen initiatief in zijn ressort aan actieve prospectie doen.

De Vlaamse economische vertegenwoordiger is de tussenpersoon tussen de in zijn ressort bestaande vraag en het Vlaams aanbod voor uitvoer van goederen en diensten, technologieaanbod en andere zakelijke aanbiedingen. Hij moet dus beide zijden grondig kennen en ze voortdurend met elkaar vergelijken.

De Vlaamse economische vertegenwoordiger zorgt ervoor een globaal beeld te hebben van de

vraag op de door hem gevolgde markt. Hij analyseert de wisselende behoeften van de verschillende sectoren ervan en volgt de prestaties van concurrerende landen om zo alle mogelijke kansen te kunnen melden.

Zijn kennis van het Vlaams aanbod vloeit voort uit zijn contacten met Vlaamse zakenlui en met de vertegenwoordigers van de beroepsgroeperingen en door bedrijfsbezoeken tijdens zijn verblijven in het gewest voor de spreekdagen.

Hij is de specialist van de buitenlandse handel die zich optimaal vertrouwd maakt met de in zijn rechtsgebied meest toepasselijke mechanismen en technieken volgens het economisch stelsel van het gebied waarin zijn ressort ligt.

Zijn activiteit wordt geleid door Export Vlaanderen, in het raam van het buitenlands beleid van de Vlaamse regering en overeenkomstig de door haar verstrekte richtlijnen. De Vlaamse economische vertegenwoordiger zal daarnaast ook een belangrijke eigen inbreng leveren, doordat zijn kennisopbouw van de lokale markt en zijn integratie in het lokale economisch leven hem de kans biedt om initiatief aan de dag te leggen ter uitvoering van zijn opdracht.

5. Op de begroting van 1997 is 371 miljoen ingeschreven voor de Vlaamse economische vertegenwoordigers.
6. De semestriële verslagen van de Vlaamse economische vertegenwoordigers in de Verenigde Staten en in India voor 1994-1996 vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage** (45 documenten). Voor de 1ste semester van 1994 zijn niet alle activiteitenverslagen voorhanden gezien de Vlaamse economische vertegenwoordigers net waren overgeheveld van het federaal ministerie van Buitenlandse Zaken en een systeem van verslaggeving nog werd uitgewerkt.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 109
van 12 februari 1997
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Europees Handvest inzake Lokale Autonomie – Toetreding

De werkgroep Gemengde Verdragen die onder leiding van de federale minister van Buitenlandse Zaken werkt en waarvan de Vlaamse Gemeenschap deel uitmaakt, zou het Europees Handvest inzake Lokale Autonomie onderzoeken.

Het zal de minister-president bekend zijn dat, behoudens Rusland en nog enkele recente lidstaten van de Raad van Europa, alle lidstaten zijn toetreden.

1. Welke specifieke moeilijkheden rijzen er m.b.t. de goedkeuring van dit charter ?
2. Wie is verantwoordelijk voor deze moeilijkheden : de federale staat of een van de deelstaten ? In het laatste geval : welke deelstaat ?
3. Binnen welke termijn mag de toetreding van de Vlaamse Gemeenschap tot dit charter, goedgekeurd door de Raad van Europa, worden verwacht ?

Antwoord

België heeft het Europees Handvest inzake Lokale Autonomie ondertekend op 15 oktober 1985. Zoals blijkt uit de bijgevoegde lijst van de Raad van Europa, hebben meerdere staten (waaronder België) het verdrag nog niet geratificeerd.

De werkgroep Gemengde Verdragen heeft op 14 mei 1996 het gemengde karakter van dit verdrag vastgesteld. Gemengde verdragen hebben juridisch pas gevolg en kunnen slechts worden geratificeerd na de instemming van beide federale kamers én de gefedereerde parlementen.

1. Het Europees Handvest inzake Lokale Autonomie laat toe dat de verdragstaten kiezen welke bepalingen ze al dan niet zullen opnemen in hun interne rechtsorde. Ze moeten wel een minimum aantal fundamentele bepalingen – de zogenaamde harde kern – aanvaarden.

In de periode voorafgaand aan de laatste staats-hervorming konden de verschillende betrokken overheden (federale overheid, gemeenschappen, gewesten) niet overeenkomen voor welke bepalingen van het handvest een voorbehoud diende te worden gemaakt. De Grondwet liet niet toe dat België zou verklaren dat een voorbehoud ten aanzien van een bepaald artikel of paragraaf van het handvest enkel voor een bepaald gedeelte van zijn grondgebied (bijvoorbeeld het Vlaams Gewest) zou gelden. Bijgevolg

kon de ratificatieprocedure niet worden aangevat.

De staats hervorming van 1993 stelt België thans wel in staat een voorbehoud te maken dat enkel van toepassing is op een bepaald gewest of gemeenschap en niet op de andere gewesten of gemeenschappen. Een in 1996 opgerichte technische werkgroep met vertegenwoordigers van alle betrokken overheden heeft het handvest opnieuw onderzocht. Dit onderzoek bracht een algemene consensus tot stand omtrent de vraag voor welke artikelen van het handvest er een voorbehoud dient te worden geformuleerd, namelijk artikel 3, tweede lid ; artikel 8, tweede lid en artikel 9, tweede, zesde en zevende lid.

2. Zoals reeds vermeld, bestond er in het verleden bij de verschillende autoriteiten in ons land een verschillend concept over lokale autonomie. De vraag naar de verantwoordelijkheid is hier mijn inziens niet aan de orde.
3. Een decreet houdende goedkeuring van het Europees Handvest inzake Lokale Autonomie wordt op dit ogenblik administratief voorbereid, en zal nog dit jaar ter goedkeuring aan het Vlaams Parlement worden voorgelegd.

Nadat de instemming zal zijn verkregen van alle gewestparlementen en het federale parlement, zal België dit verdrag ratificeren.

Vraag nr. 110
van 13 februari 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Sociale identiteitskaarten – Taalwetgeving

Deze schriftelijke vraag moet in het verlengde worden gezien van mijn interpellatieverzoek aan de minister-president over de meertaligheid van identiteitskaarten en taalwetgeving (25 januari 1997).

In een persbericht van de federale regering van 24 januari 1997 lees ik : "De ministerraad keurde een ontwerp van koninklijk besluit goed over het taalgebruik op de sociale identiteitskaarten ... Hierbij wordt op alle kaarten in de drie landstalen vermeld dat het om een sociale identiteitskaart gaat."

Het gaat daarbij om de toevoeging van een vierde lid van artikel 2 van het koninklijk besluit van 18 december 1996 houdende maatregelen met het oog op de invoering van de sociale identiteitskaarten ten behoeve van alle sociaal verzekerden, met toe-

passing van artikelen 38, 40, 41 en 49 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de wettelijke pensioenstelsels.

1. Behoort de vastlegging van het taalgebruik wel tot de bevoegdheid van de federale overheid, rekening houdende met artikel 129 van de Grondwet ? Overtreedt de federale overheid terzake de Grondwet niet ?
2. Wordt de uitsluitende bevoegdheid van het Vlaams Parlement inzake taalwetgeving in bestuurszaken niet met voeten getreden ? Welke stappen heeft de Vlaamse regering terzake gezet ?
3. Behoort het tot de bevoegdheid van de uitvoerende macht (regering) om de taalwetgeving te wijzigen ? Wordt alzo de bevoegdheid van de wetgevende macht (parlement) niet gewijzigd ? Welke stappen heeft de Vlaamse regering terzake gezet ?

Antwoord

1. Artikel 3, § 1, van het koninklijk besluit van 18 december 1996 houdende maatregelen met het oog op de invoering van een sociale identiteitskaart ten behoeve van alle sociaal verzekerden, met toepassing van de artikelen 38, 40, 41 en 49 van de wet van 26 juli 1996 houdende de modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de wettelijke pensioenstelsels, bepaalt dat de sociale identiteitskaart wordt uitgereikt door de "verzekeringsinstellingen". Dit zijn overeenkomstig artikel 2, i van de gecoördineerde wetten van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen "een landsbond, de hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, en de Kas der geneeskundige verzorging van de NMBS".

Overeenkomstig artikel 1, § 1, 2°, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken, zijn de natuurlijke en rechtspersonen die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, onderworpen aan de taalwetgeving. In dit verband worden ze beschouwd als "centrale diensten", omdat hun werkkring het hele land bestrijkt. En luidens artikel 129, § 2, tweede streepje, van de Grond-

wet is de federale overheid bevoegd om het taalgebruik te regelen voor de diensten waarvan de werkkring verder reikt dan het taalgebied waarin zij gevestigd zijn.

Bijgevolg kan worden aangenomen dat de regeling van het taalgebruik op de sociale identiteitskaarten een bevoegdheid van de federale overheid is.

2. Het Vlaams Parlement is niet bevoegd om het taalgebruik op de sociale identiteitskaarten te regelen. Deze problematiek is dus niet identiek met de regeling van het taalgebruik op de identiteitskaarten, die immers uitgereikt worden door de gemeentebesturen. Op grond van artikel 129, § 1, van de Grondwet is het Vlaams Parlement wel bevoegd om het taalgebruik te regelen in de taalhomogene gemeenten van het Nederlandse taalgebied.
3. Het is in principe de wetgevende macht die bevoegd is om het taalgebruik in bestuurszaken te regelen. In dit geval echter heeft de wetgever de Koning gemachtigd om "alle nuttige maatregelen (te) treffen met het oog op de veralgemening en het gebruik van een sociale zekerheidskaart" (artikel 41 van de wet van 26 juli 1996 houdende de modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels).

**Vraag nr. 111
van 13 februari 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Terugbetaling kabinetsmedewerkers – Kritiek Rekenhof

In het Boek van het Rekenhof 1996 wordt ingegaan op het probleem van de wedden van kabinetsmedewerkers (blz. 193 e.v.). Twee knelpunten worden daarbij toegelicht.

Eenzijds worden wedden van kabinetsmedewerkers afkomstig uit het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, zowat een kwart van bedoelde medewerkers, voortbetaald door het ministerie en niet terugbetaald door de kabinetten. Dat leidt tot een opgesmukte beeldvorming van de kabinetsbegrotingen, die niet de volledige (werkelijke) personeelskosten vervatten. Het Rekenhof maakte daarvan melding aan de minister van Financiën in een brief van 6 september 1995. De minister zou de brief vooralsnog niet hebben beantwoord.

Anderzijds worden wedden van kabinetsmedewerkers afkomstig van de privé-sector doorbetaald door hun dienst van oorsprong en, overeenkomstig het kabinetsbesluit van de Vlaamse regering van 20 juni 1995, teruggestort door de kabinetten. Strikte beperkingen op deze terugstortingen werden opgenomen om allerlei misbruiken (bijvoorbeeld : zogenoemde loonstijgingen, ...) te voorkomen. Het Hof stelde vast dat deze beperkingen niet werden nageleefd en weigerde visa voor een tiental medewerkers. In antwoord daarop schrapte de Vlaamse regering, bij besluit van 23 april 1996, de bedoelde beperkingen, waardoor de deur voor misbruiken werd opengezet.

Wat het eerste knelpunt betreft, stelt het Rekenhof als oplossing voor verlof voor uitoefening van een ambt bij een ministerieel kabinet voortaan onbezoldigd te maken, doch – zoals voorheen – met een periode van dienstactiviteit gelijk te stellen. Wat het tweede knelpunt betreft, stelt het Hof vast dat de betrokken problematiek formeel-juridisch opgelost is, doch "inhoudelijk een nieuw probleem (is) geschapen. Het wegvallen van de vroegere beperking heeft immers een mogelijkheid tot misbruik in het leven geroepen."

1. Wat is de reactie van de minister op het voorstel van het Rekenhof ter "uitzuivering" van de kabinetaire begrotingen inzake (niet-)terugbetaling van wedden van medewerkers afkomstig uit het ministerie ?
2. Welke initiatieven heeft de minister genomen inzake het probleem van de mogelijkheid tot misbruik in verband met de onbeperkte terugbetaling van wedden van kabinetsmedewerkers afkomstig uit de private sector ?
3. Kan de minister ten aanzien van het Rekenhof en het Vlaams Parlement een termijn vooropstellen voor een uiteindelijke oplossing en regeling van beide bovenvermelde knelpunten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid en aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Antwoord

Momenteel wordt een globaal voorstel m.b.t. heroriëntatie van het besluit van de Vlaamse regering

van 20 juni 1995 betreffende de samenstelling en de werking van de kabinetten van de Vlaamse ministers uitgewerkt. Daarbij wordt onder meer rekening gehouden met de praktijkervaringen, de besprekingen rond de nieuwe politieke cultuur binnen het Vlaams Parlement en met de opmerkingen, bedenkingen en suggesties van het Rekenhof.

M.b.t. de concrete vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan het volgende worden gesteld.

1. Het voorstel van het Rekenhof om de gedetacheerden uit het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap rechtstreeks ten laste van de kabinetsbegroting te betalen, wordt onderzocht in het kader van bovenvermeld globaal voorstel. Naast het principe op zich, slaat het onderzoek ook op de praktische gevolgen (welke reglementeringen moeten worden gewijzigd, welke herschikkingen moeten binnen de begroting worden doorgevoerd, welke timing dient aangehouden te worden, enz.).

Daarbij moet immers rekening worden gehouden met de implicaties voor de situatie van de gedetacheerden van de Vlaamse Gemeenschap naar ministeriële kabinetten van andere overheden en met de situatie van gedetacheerden van andere instellingen (zowel Vlaamse, Brusselse als federale) die worden gedetacheerd bij de Vlaamse kabinetten en waarvan de bezoldiging wordt teruggestort.

Het involgen van het voorstel van het Rekenhof vereist wellicht niet alleen een wijziging van het besluit van de Vlaamse regering op de samenstelling en werking van de kabinetten, maar ook van het Vlaams Personeelsstatuut, van de personeelsstatuten van de diverse Vlaamse openbare instellingen, van de personeelsstatuten van de andere overheden en van het statuut van het personeel van het onderwijs.

2. Ik heb geen weet van concrete misbruiken die zouden zijn vastgesteld bij de terugbetaling van de bezoldigingselementen van gedetacheerden uit de private sector. Het behoud van dit systeem zal echter eveneens worden onderzocht binnen het bovenvermelde globale voorstel.
3. Het is de bedoeling dat de Vlaamse regering over het globale voorstel binnen de eerstkomende maanden beraadslaagt.

Vraag nr. 112
van 13 februari 1997
van de heer JOS STASSEN

Toeristische fietsroutes – Erkenningsaanvragen

Vlaanderen kent tal van fiets- en wandelroutes. Het gaat hierbij zowel om initiatieven van gemeenten, plaatselijke of regionale toeristische verenigingen, als van provincies. Spreken van wildgroei is misschien wat overdreven, maar voor fietsers en wandelaars is het soms toch onduidelijk.

De raad van bestuur van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (nu Toerisme Vlaanderen) keurde op 14 december 1994 normen voor toeristische fietsroutes goed. De organisaties kregen 2 jaar om een erkenningsaanvraag ter regularisatie in te dienen.

1. Hoeveel organisaties hebben voor hoeveel routes een aanvraag tot erkenning ingediend ?
2. Hoeveel van deze aanvragen zijn positief behandeld ?
3. Wat gebeurt er met de routes die geen erkenning hebben gekregen ?
4. Wat gebeurt er met de routes waarvoor geen aanvraag werd ingediend ?
5. Welke maatregelen werden er genomen om deze routes te promoten ?

Antwoord

Op 14 december 1994 keurde de raad van bestuur van het voormalige Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme – Toerisme Vlaanderen – normen voor toeristische auto- en fietsroutes goed.

Sindsdien heeft Toerisme Vlaanderen enkel nieuwe toeristische auto- of fietsroutes gesubsidieerd op voorwaarde dat ze voldeden aan de nieuwe normen. Op die manier werden intussen 5 nieuwe toeristische autoroutes en 52 nieuwe toeristische fietsroutes aangelegd. De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt hiervan een overzicht per provincie als **bijlage**. Zoals hij kan vaststellen, voldoen bijna alle thematische fietsroutes van de respectievelijke toeristische federaties aan de nieuwe normen.

Ingevolge de doorlichting van Toerisme Vlaanderen werd de invoering van deze nieuwe normen geëvalueerd. De bevraagde provinciale toeristische federaties en gemeentes ervaarden deze als zeer positief. Daarom werd in de begroting 1997 van Toerisme Vlaanderen een apart budget ingeschreven voor de sanering en oprichting van auto- en fietsroutes conform de nieuwe normen. Toerisme Vlaanderen zal eerstdaags per omzendbrief alle gemeentebesturen hiervan op de hoogte stellen. De gemeentebesturen krijgen twee jaar de tijd om een erkenningsaanvraag in te dienen.

Toeristische auto- en fietsroutes die niet aan de erkenningscriteria voldoen, zullen in de toekomst moeten verdwijnen. Terzake wil ik mij beraden of bovenvermelde richtlijn niet decretaal onderbouwd dient te worden, teneinde ze beter afdwingbaar te maken.

Het promoten van fietsroutes gebeurt momenteel via arrangementen in Vlaanderen Vakantieland. In de loop van volgend jaar zal door Toerisme Vlaanderen een aparte brochure worden aangemaakt.

Bijlage

De volgende *fietsroutes* werden reeds aangepast.

Provincie West-Vlaanderen

Breduniaroute, Riante Polderoute, Maerlantroute, Moerenroute, IJzerbroekenroute, Mandelvalleioute, West-Vlaamse Bergenroute, Leie-Schelderoute ;

Provincie Oost-Vlaanderen

Sentse Krekenroute, Rode Geulroute, Drongen-goedroute, Poekebeekroute, Burggravenroute, Ysegrimroute, Canteclaerroute, Grimbeertroute, Nobelroute, Tibeertroute, Scheldevalleiroute 1, 2 en 3, Egmontroute, Leiestreekroute, Ros Beiaardroute, Elfdorpenroute, Watermolenroute, M-Route, Rozenroute, Fietsroute Ronse, Fietsroute Brakel, Faluintjesroute.

Provincie Antwerpen

Conscienceroute, Architectuurroute, Trappistenroute, Waterwegenroute, Miel Ottenroute, Prinsenroute, Vaartketersroute, Aspergeroute, Aardbijenroute, Gansrijdersroute.

Provincie Vlaams-Brabant

Bietenroute, IJzerenweg, Demerroute, Hagelandse Heuvelroute, Boomgaardenroute, Twee Getenrou-

te, Landense Fietsroute, Molenbeekroute, Zuunbeekroute, Valleitjesroute, Markroute.

Provincie Limburg

Geen.

In de verschillende provincies is men bezig met de voorbereiding voor het aanpassen van de resterende en/of nieuwe fietsroutes.

Volgende *autoroutes* werden reeds aangepast.

Provincie West- en Oost-Vlaanderen

- Uilenspiegelroute, Krekenroute en Reynaertroute vormen een ontsluitingsroute in de beide provincies ;
- Vlaamse Ardennenroute en Zwalmroute zijn in voorbereiding voor Oost-Vlaanderen ;
- Streuvelsroute en Bachte de Kuperoute zijn in voorbereiding voor West-Vlaanderen.

Provincie Antwerpen

- Taxandriaroute,
- Abdijenroute,
- Pallieterlandroute in voorbereiding.

Provincie Limburg

- Haspengouwroute en Teutenroute in voorbereiding.

Provincie Vlaams-Brabant

Geen.

Vraag nr. 113 van 20 februari 1997 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Herziening verdrag Europese Unie – Voorrechten Europese ambtenaren

Op dit ogenblik loopt de Intergouvernementele Conferentie (IGC) ter herziening van het Verdrag van Maastricht. In dat kader kan ook het protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten, gehecht aan het fusieverdrag (tevooren aan het verdrag tot oprichting van de EEG) worden gewijzigd.

Artikel 13 van het Protocol bepaalt over de ambtenaren en overige personeelsleden van de Gemeenschappen : "Zij zijn vrijgesteld van "nationale"

belastingen op de door de Commissie betaalde salarissen, lonen en emolumenten."

In uitvoering daarvan zijn betrokkenen niet alleen vrijgesteld van de personenbelasting, maar tevens van de (plaatselijke) aanvullende personenbelasting. Het beginsel "geen kiesrecht zonder belastingen" (no representation without taxation) ten spijt, zouden vrijgestelde ambtenaren uit andere lidstaten kunnen deelnemen aan de volgende gemeenteraadsverkiezingen.

1. Wordt op de lopende Intergouvernementele Conferentie de herziening bepleit van de aangehaalde protocollaire bepaling, waarbij minstens wordt verduidelijkt dat de bedoelde vrijstelling niet kan gelden voor plaatselijke belastingen zoals de aanvullende personenbelasting?
2. Is er meer in het bijzonder voor de (individuele) gemeenten in Vlaams-Brabant nagegaan welke financiële gevolgen voortvloeien uit de (feitelijke) vrijstelling van Europese ambtenaren van (gemeentelijke) aanvullende personenbelasting?
3. Welke andere wetgevende of administratieve mogelijkheden ziet de minister-president om het beginsel "geen kiesrecht zonder belastingen" op gemeentelijk vlak hard te maken voor Europese ambtenaren uit andere lidstaten?

Welke bevoegdheden hebben het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering terzake?

Antwoord

Het protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten maakt geen voorwerp uit van de huidige IGC-onderhandelingen.

De regeling van het gemeentelijk kiesrecht is, ondanks de bepalingen in het Sint-Michielsakkoord die de overdracht van dit bevoegdheidsdomein naar de deelstaten in het vooruitzicht stellen, nog steeds een federale bevoegdheid. De omzetting van de in dit verband belangrijke Europese richtlijn 94/80/EG van 19 december 1994 tot vaststelling van de wijze waarin de uitoefening van het actieve en passieve kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen voor EU-burgers wordt voorzien, behoort dus eveneens tot de bevoegdheid van de federale overheid. Dit neemt evenwel niet weg dat ik reeds herhaalde malen de standpunten en bekommernissen terzake van de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement klaar en duidelijk ken-

baar heb gemaakt. Naar aanleiding van de Europese in-breukprocedure tegen België ten gevolge van het niet tijdig omzetten van deze richtlijn, heb ik overigens zeer recent nog (14 januari 1997) in een brief aan mijn federale collega, eerste minister Jean-Luc Dehaene, nogmaals het belang van de koppeling van het kiesrecht aan een lokale belastingplicht benadrukt.

Ik deel immers de mening van de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat het strijdig is met de beginselen van de democratische rechtstaat om inwoners van een gemeente die vrijgesteld zijn van de lokale belastingplicht, te betrekken bij het gemeentebestuur.

Hierbij aansluitend wens ik bovendien te verwijzen naar de proeve van grondwet voor Vlaanderen waarin, mijn inziens terecht, gepleit wordt voor het onlosmakelijk verbinden van het gemeentelijk stemrecht aan een lokale belastingplicht. Dit voorstel heeft niet tot doel de EU-ambtenaren op absolute wijze uit te sluiten van het gemeentelijk kiesrecht: geprivilegieerd statuut verbiedt hen immers niet zich vrijwillig in te schrijven in de bevolkingsregisters en zich te onderwerpen aan de belastingregels van de gemeente.

Vraag nr. 115
van 27 februari 1997
van de heer DIRK VAN MECHELEN

Advertentie experimentele welzijnsprojecten – Taal

In de geschreven pers van 15 februari jongstleden stond een advertentie in het kader van een informatiecampagne van de Vlaamse overheid om de mogelijkheid van subsidiëring van vernieuwende welzijnsprojecten aan te prijzen.

Ik citeer de advertentie: "Deze subsidies zijn bedoeld om projecten met een experimenteel en/of vernieuwend karakter die beantwoorden aan vastgestelde noden, behoeften en problematieken en die nog niet (kunnen) worden opgenomen door de reguliere sector, tijdelijk te ondersteunen."

Dergelijk taalgebruik lijkt mij niet te beantwoorden aan de noodzaak om zich als overheid in een heldere, eenvoudige en verstaanbare taal tot de bevolking te richten.

1. Werd voor deze advertentiecampagne in de voorbereiding en/of uitvoering een beroep gedaan op externen?

2. Wat is de kostprijs van de campagne ?
3. Tot welke doelgroep richt deze advertentie zich ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

1. Voor bedoelde mededeling werd geen beroep gedaan op externe copywriters.
2. De publicatie van de mededeling kostte 257.400 frank.
3. Deze mededeling, die nader werd toegelicht in de omzendbrief van 7 februari 1997 betreffende de niet-gereguleerde subsidies, richtte zich tot voorzieningen en VZW's in de welzijnssector die een vernieuwend en/of experimenteel project willen indienen rond welomschreven thematieken. Voor de realisatie van deze projecten kunnen zij een toelage aanvragen. Omdat het moeilijk is om al deze organisaties te bereiken, werd geopteerd voor een informatieve krantenadvertentie.

Deze advertentie richtte zich tot mensen die in het welzijnsveld actief zijn. Het taalgebruik ging daarom inderdaad uit van een zekere voor kennis.

Vraag nr. 116 van 27 februari 1997 van de heer FRANCIS VERMEIREN

VZW Voeren 2000 – Publicatie lokale telefoongids

Door de VZW Voeren 2000 wordt een telefoongids opgemaakt en verspreid, die zoals in het voorwoord wordt beklemtoond geen publiciteit bevat, wat trouwens strijdig zou zijn met de statuten van deze vereniging zonder winstoogmerk.

In elk geval is het duidelijk dat het opmaken, drukken en verspreiden van deze lokale telefoongids kosten meebrengt.

1. Door wie wordt de VZW Voeren 2000 gesubsidieerd ? Komt zij in aanmerking voor subsidies

van de provincie Limburg en/of worden er subsidies toegekend door de Vlaamse regering ?

2. Aan wie wordt deze telefoongids toegestuurd ?
3. Werd door Belgacom geen bezwaar ingediend tegen het drukken en verspreiden van deze brochure, die toch duidelijk haar gegevens put uit de officiële gids ?
4. Wie oefent controle uit over de aanwending van de middelen die door de overheid – gemeente, provincie of Vlaams Gewest – worden toegekend aan genoemde VZW ?

Antwoord

In uitvoering van de beslissing van de Vlaamse regering van 8 februari 1995 betreffende het versterkt actieplan voor Voeren, inzonderheid punt II, 1, wordt de VZW Voeren 2000 gesubsidieerd door de Vlaamse overheid.

De telefoongids waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, wordt, zoals in de inleiding ervan staat, huis aan huis bedeed in de gemeente Voeren. Ook stuurt de VZW één exemplaar naar elke Vlaamse volksvertegenwoordiger.

Door Belgacom werd geen bezwaar ingediend tegen het drukken en verspreiden van deze brochure die haar gegevens put uit twee voorgaande uitgaven in de gemeente Voeren. De huidige uitgave werd aangemaakt op verzoek van vele inwoners van de gemeente nadat hun kengetal werd gewijzigd en na de bevinding dat er in de officiële gids, opgemaakt door de diensten van de zone 04 (Luik), meerdere verkeerde adressen werden opgenomen.

De controle op de aanwending van de middelen die door de Vlaamse overheid worden toegekend aan de genoemde VZW, wordt uitgeoefend door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Coördinatie, administratie Kanselarij en Voorlichting, op voorlegging van bewijsstukken, de Inspectie van Financiën en, wat de begroting betreft, door de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 122
van 11 februari 1997
van mevrouw SONJA BECQ

Opvoeding tot relatiebekwaamheid – Concrete invulling – Middelen

In het basis- en het secundair onderwijs maakt "relatiebekwaamheid" deel uit van de eindtermen.

Wat het secundair onderwijs betreft, staan de noties "relatiebekwaamheid" en "anticonceptie" ingeschreven in de eindtermen van het vak Biologie. Voor het basisonderwijs is de opvoeding tot relatiebekwaamheid ingeschreven in het vak Werkelijkheidsonderricht.

In vragen omtrent initiatieven vanuit de Vlaamse overheid om ongewenste zwangerschappen te voorkomen, werd geregeld verwezen naar deze eindtermen.

1. Wat houdt de invulling in van deze eindtermen in concrete klas- en leersituaties ?
2. Welke pedagogische en financiële ondersteuning hebben de scholen en leerkrachten in dit verband vandaag de dag ter beschikking ?

Antwoord

Wat het secundair onderwijs betreft, leunen de eindtermen 5, 6 en 7 het meest aan bij de begrippen "relatiebekwaamheid" en "anticonceptiva".

Ze luiden als volgt :

- 5 beschrijven hoe de voortplanting bij mensen verloopt, verduidelijken dat via de bevruchting erfelijk materiaal van ouders op nakomelingen wordt doorgegeven, de geslachtsorganen benoemen en de menstruatiecyclus, zaadlozing, bevruchting, zwangerschap en geboorte beschrijven ;
- 6 manieren aangeven om de voortplanting te regelen en om seksueel overdraagbare aandoeningen te voorkomen ;

7 lichamelijke en sociaal-emotionele veranderingen in de puberteit bij jongens en meisjes onderkennen.

De ontwikkelingsdoelen m.b.t. deze materie luiden als volgt :

- 16 beschrijven hoe de voortplanting bij mensen verloopt ;
- 17 de veranderingen tijdens de puberteit op lichamelijk en sociaal-emotioneel vlak, zowel bij jongens als meisjes, beschrijven ;
- 18 middelen aangeven om zwangerschap te regelen en seksueel overdraagbare aandoeningen te voorkomen.

De invulling van deze eindtermen in concrete klas- en leersituaties zal voor een groot deel afhankelijk zijn van de ter goedkeuring voorgelegde leerplannen.

In de leerplannen die op dit ogenblik van kracht zijn, komen anticonceptiva voor in het leerplan Biologie voor de eerste graad van het OVSG (Onderwijssecretariaat van de Steden en Gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap) (leerplan 1989/1/1/008) met als richtlijn : "middelen om ongewenste zwangerschap te voorkomen in de lessen biologie zuiver "wetenschappelijk" benaderen".

Als middelen zelf vermeldt het leerplan : "periodieke onthouding, de pil, de spuit, condoom, spiraaltje, baarmoederhalskapje met spermadodende stof".

Het leerplan van het VVKSO (Vlaams Verbond van het Katholiek Secundair Onderwijs) (D/1992/0289/080) maakt geen melding van anticonceptiva. Twee doelstellingen zijn het vermelden waard :

- kunnen verantwoorden dat inwendige bevruchting slechts mogelijk is na geslachtsgemeenschap ;
- kunnen aantonen dat het biologisch gebeuren een deelaspect is van het totale seksuele leven van de mens.

Het leerplan verstrekt de volgende richtlijnen : "In onze commerciële maatschappij, met zijn overvloed aan seksuele prikkels, moeten we onze leerlingen eerbied voor het leven bijbrengen, een bepaalde levensvisie meegeven.

Als leerkracht biologie bestaat onze eerste taak er natuurlijk in de voortplanting, we zouden kunnen zeggen, biologisch-technisch te beschrijven. Als opvoeder echter moeten we dit louter lichamelijke in het grotere geheel van de seksuele opvoeding situeren.

Onze eigen morele en godsdienstige opvattingen zullen zeker onze lessen beïnvloeden. We moeten terdege beseffen hoe belangrijk onze inbreng kan zijn in de opvoeding van onze leerlingen die op de drempel van het leven staan. Zonder aan sensatie te doen, moeten we een eerlijk antwoord durven geven op de vele vragen die bij onze leerlingen kunnen leven".

Het ARGO-leerplan (Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs) maakt bij de leerinhouden en de leerdoelen geen melding van anticonceptiva en relationele opvoeding.

Bij de methodologische richtlijnen lezen wij : "In verband met het voortplantingsgedrag kunnen de begrippen seksuele prikkel, geslachtsgemeenschap, orgasme en masturbatie besproken worden. In de eerste plaats zal de bespreking van de gezondheidszorg de intieme hygiëne omvatten. Besnijdenis en fimosis kunnen eveneens aan bod komen. In elk geval moeten de lessen ook hier leiden tot een verantwoord en gefundeerd gedrag i.v.m. het voortplantingsstelsel" .

Vermoedelijk zullen de leerplannen, rekening houdend met de eindtermen, op gebied van de relationele opvoeding niet veel wijzigen.

Wat de anticonceptiva betreft, zullen deze wel verplicht worden opgenomen in alle leerplannen. Waarschijnlijk zullen zij zich beperken tot het technisch-wetenschappelijke.

Wat in de klas gebeurt, wordt echter grotendeels beheerst door de handboeken. Het is interessant te weten dat enkele veel gebruikte handboeken veel verder gaan dan de leerplannen.

De pedagogische ondersteuning verloopt uiteraard via de pedagogische begeleidingsdiensten.

In het basisonderwijs wordt aandacht besteed aan de sociale opvoeding en die gaat verder dan het leergebied "wereldoriëntatie". Opvoeding tot relatiebekwaamheid behoort tot het hele schoolleven.

Thans is het decreet op de ontwikkelingsdoelen en eindtermen van het basisonderwijs door het Arbitragehof vernietigd. Daardoor is de vraag naar de

invulling van de eindtermen op dit ogenblik zonder voorwerp.

**Vraag nr. 123
van 11 februari 1997
van mevrouw NELLY MAES**

Vervoerskostenregeling onderwijssector – Gemeentelijk onderwijs

Het besluit van de Vlaamse regering van 22 juli 1993 betreffende de tegemoetkoming van de werkgevers in de onderwijssector in de vervoerskosten van hun personeelsleden, stelt dat er vanaf 1 september 1993 een nieuwe regeling in werking trad m.b.t. de verplaatsingskosten van onderwijzend personeel.

De personeelsleden die gebruik maken van een gemeenschappelijk openbaar vervoermiddel om zich dagelijks naar het werk te verplaatsen, krijgen daarvoor een tegemoetkoming. Hierbij gelden dezelfde voorwaarden die worden gesteld door de NMBS aan de bedienden voor het verkrijgen van een sociaal abonnement. Het bedrag van de tegemoetkoming verschilt naargelang het vervoermiddel en bedraagt ongeveer 50 % van de abonnementsprijs.

1. Geldt deze regeling ook voor het gemeentelijk onderwijs ?
2. Zo ja, klopt het dat deze regeling niet wordt toegepast in het Nederlandstalig gemeentelijk onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ?

Antwoord

1. Het besluit van de Vlaamse regering van 22 juli 1993 betreffende de tegemoetkoming van de werkgevers in de onderwijssector in de vervoerskosten van hun personeelsleden, is van toepassing op onder meer de personeelsleden bedoeld in het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra. Dit decreet is van toepassing op de gesubsidieerde personeelsleden van het gesubsidieerd officieel onderwijs, waaronder het gemeentelijk onderwijs.

Terloops kan worden meegedeeld dat het voormelde besluit van de Vlaamse regering bekrachtigd is.

tigd is bij artikel 34 van het decreet van 15 december 1993 betreffende het onderwijs V, gewijzigd bij artikel 57, § 1, van het decreet van 21 december 1994 betreffende het onderwijs VI.

- Alleen voor het Nederlandstalig onderwijs van de stad Brussel is het mij bekend dat er moeilijkheden zijn geweest in verband met de toepassing van de regeling vervat in voormeld besluit van de Vlaamse regering van 22 juli 1993. Door sommigen van de betrokken personeelsleden werden terzake juridische stappen ondernomen.

Vraag nr. 124
van 13 februari 1997
van de heer JOACHIM COENS

Open Universiteit Gent – Rechtswetenschappen

Bij de studierichting Rechtswetenschappen aan de Open Universiteit, studiecentrum Gent, blijkt dat er hoofdzakelijk Nederlands en slechts in heel geringe mate Belgisch recht wordt gedoceerd.

Het is nochtans waarschijnlijk dat studenten en geïnteresseerden toch vooral Belgisch recht willen studeren.

Kan de minister deze gang van zaken bevestigen ?

Welke maatregelen heeft hij genomen om dit bij te sturen ?

Antwoord

Op grond van de overeenkomst gesloten tussen de Vlaamse universiteiten en de Open Universiteit Nederland bieden de Vlaamse studiecentra Open Universiteit de cursussen aan van de Nederlandse Open Universiteit. Bij afronding van de volledige opleiding wordt een Nederlands diploma uitgereikt door de Open Universiteit. In het cursusaanbod zit slechts één Vlaamse rechtscursus, met name Inleiding tot het Belgisch Recht, bestaande uit vier delen.

Om allerlei redenen zijn Stoho (Studiecentrum Open Hoger Onderwijs) en de Vlaamse universiteiten er niet in geslaagd om een coherente visie te ontwikkelen op het open hoger onderwijs in Vlaanderen. Plannen voor cursusontwikkeling werden onvoldoende gedragen door de faculteiten. Hierbij past ook de kanttekening dat cursusontwikkeling

en -productie voor afstandsonderwijs een zeer dure zaak zijn en een gecoördineerde aanpak en commitment van alle betrokkenen vergen.

De veralgemeende toepassing van informatie- en communicatietechnologie zal leiden tot integratie van het afstandsonderwijs en het reguliere contactonderwijs. Ik werk aan een ontwerp van decreet om hiervoor het kader te scheppen.

Vraag nr. 126
van 13 februari 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Salarisschalen contractuelen Vlaamse Gemeenschap – Kritiek Rekenhof

In zijn boek met opmerkingen van 1995 (blz. 36) drong het Rekenhof met betrekking tot contractueel tewerkgestelden in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap aan op correctie van vastgestelde fouten in salarissen en terugvordering van te veel uitgekeerde bedragen, binnen de perken van de verjaringstermijnen. Daarbij kan onderscheid worden gemaakt tussen twee soorten van rechtzettingen gevraagd door het Rekenhof.

Ten eerste wordt gevraagd de rechtzetting van de toekenning van voordelen waarin noch bestuursrechtelijk noch contractueel werd voorzien. Ten tweede wordt aangedrongen op rechtzetting van de toekenning van voordelen die contractueel (in de oorspronkelijke overeenkomsten of latere aanhangsels) zijn bedongen, maar in strijd zijn met de geldende bestuursrechtelijke bepalingen.

In het eerste geval wordt terugvordering van onrechtmatig toegekende voordelen geëist, aangezien geen sprake kan zijn van "eenzijdige wijzigingen van arbeidsovereenkomst", noch van "impliciete wilsovereenstemming" en daarentegen soms wel van overtreding van reglementaire verbodsbepalingen. De verjaringstermijnen terzake worden bepaald in de arbeidsovereenkomstenwet, inzonderheid artikel 15. In het tweede geval wordt gevraagd de toekomstige reglementering aan te passen middels nieuwe schriftelijke overeenkomsten.

In weerwil van deze opmerkingen van het Rekenhof, bevestigd in een schrijven van 3 april 1996, liet de minister, enkele individuele gevallen uitgezonderd, alles bij het oude. In een brief aan het Rekenhof van 7 februari 1996, bevestigd in een schrijven van 22 juli 1996, verantwoordde hij zich door te

stellen dat de gewraakte voordelen volgens de rechtspraak (bijvoorbeeld : Hof van Cassatie, derde kamer, 20 december 1993) als "verworven recht" te beschouwen zijn, aangezien het gaat over regelmatig betaalde lonen, premies of vergoedingen.

Terugvordering zou derhalve neerkomen op "eenzijdig ingrijpen" van de werkgever op essentiële arbeidsvoorwaarden en derhalve arbeidsrechtelijk ongeoorloofd zijn. Het Rekenhof ontkent dat er sprake is van "verworven recht", stelt dat de door minister aangewezen rechtspraak geen rechtstreeks uitstaans heeft met onderhavig vraagstuk en herneemt de opmerkingen in zijn boek met opmerkingen van 1996 (blz. 195). Het voegt eraan toe : "De weigering van de minister over te gaan tot terugvordering, leidt ertoe dat meer en meer sommen verjaren."

1. Hoe verklaart de minister de tegenspraak in opvatting tussen het Rekenhof en hemzelf betreffende de "verworven rechten" ? Welke opvatting zal uiteindelijk de bovenhand krijgen ?
2. Worden de toegekende voordelen teruggevorderd waarin noch bestuursrechtelijk noch contractueel was voorzien ? Wordt er ingegaan op de vraag van het Rekenhof om de overeenkomsten naar de toekomst toe aan te passen ?
3. Welk bedrag van de gewraakte vergoedingen, waarvan terugvordering wordt voorgestaan door het Rekenhof, is inmiddels verjaard ? Welk bedrag zal er het komende jaar verjaren, bij ongewijzigd beleid ?
4. Wat is het gehele bedrag van de gewraakte (toegekende) voordelen, beide soorten afzonderlijk bekeken ? Over welke mogelijkheden beschikt het Vlaams Parlement om desnoods zelf terugvordering te eisen van de verkeerdelijk toegestane voordelen ?

Antwoord

1. Het Rekenhof maakt onderscheid tussen :
 - a) voordelen die op basis van de administratiefrechtelijke reglementering ten onrechte zouden zijn toegekend en die in de schriftelijke arbeidsovereenkomst niet zijn opgenomen ;
 - b) voordelen die wel contractueel zijn bepaald, maar die in strijd met de vigerende administratiefrechtelijke bepalingen zouden zijn betaald.

Wat de bovenvermelde voordelen onder a) betreft, vraagt het Rekenhof de terugvordering van de onrechtmatig toegekende bedragen. Wat de voordelen onder b) betreft, vraagt het Rekenhof geen terugvordering, maar alleen de wijziging van de schriftelijke arbeidsovereenkomst naar de toekomst toe.

In mijn briefwisseling met het Rekenhof heb ik gewezen op arbeidsrechtelijke bepalingen die de terugvordering van onterecht betaalde bedragen bemoeilijken.

Zo wordt bijvoorbeeld de terugvordering van geldelijke voordelen ook in geval van onterechte toekenning gehypothekeerd door de verjaringstermijn vermeld in artikel 15 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten. Ook het Rekenhof trekt mijns inziens de toepasselijkheid van deze verjaringstermijn niet in twijfel.

Maar ook wanneer de verjaringstermijn vermeld in artikel 15 van de wet van 3 juli 1978 nog niet is verstreken, is de terugvordering van onterecht toegekende voordelen arbeidsrechtelijk niet steeds mogelijk. Wanneer het meer bepaald gaat om voordelen die uitdrukkelijk in de arbeidsovereenkomst zijn opgenomen, is terugvordering onmogelijk.

Tussen werkgever en werknemer hebben de bepalingen van de arbeidsovereenkomst immers kracht van wet. Dit betekent dat de voordelen die in het contract worden opgesomd, ook effectief aan het contractuele personeelslid moeten worden gegarandeerd, zelfs indien zij niet in de personeelsreglementering zijn opgenomen.

De personeelsreglementering – die eenzijdig door de werkgever wordt opgemaakt – heeft trouwens ten aanzien van het contractuele personeelslid geen rechtstreekse binding. Zij geldt voor het contractuele personeelslid enkel in die mate dat zij in de individuele arbeidsovereenkomst van toepassing werd verklaard.

Het feit dat het Rekenhof voor de bovenvermelde gevallen onder b) geen terugvordering meer vraagt, bevestigt mijn standpunt dat bij schriftelijke arbeidsovereenkomst toegekende voordelen niet kunnen worden teruggevorderd, zelfs niet wanneer zij in strijd zijn met de vigerende reglementering.

Zoals het Rekenhof terecht opmerkt, kan in deze gevallen alleen worden overgegaan tot de

wijziging van de schriftelijke arbeidsovereenkomst naar de toekomst toe.

Ofschoon ik principieel bereid ben waar nodig een contractwijziging door te voeren, heb ik er het Rekenhof op gewezen dat zulke wijziging alleen maar toegelaten is wanneer het betrokken personeelslid hiermee akkoord gaat. De bezoldiging moet immers worden aangezien als een essentiële arbeidsvoorwaarde. Arbeidsrechtelijk is het de werkgever niet toegelaten om eenzijdig wijzigingen aan te brengen aan essentiële arbeidsvoorwaarden.

2. Het Rekenhof stelt dat voordelen die niet contractueel zijn bepaald, maar in strijd met (of zonder basis in) de personeelsreglementering werden uitbetaald, dienen te worden teruggevorderd. Volgens het Rekenhof vormt in dit geval de personeelsreglementering zelf het tegenbewijs van de impliciete wilsovereenstemming tot toekenning van het betrokken voordeel. Bij gebrek aan impliciete wilsovertuiging in hoofde van de werkgever, zou dit voorstel dan ook zonder meer kunnen worden teruggevorderd.

Wat deze terugvordering betreft, ben ik evenwel een andere mening toegedaan dan het Rekenhof.

In mijn optiek is immers ten gevolge van de vaak langdurige, onvoorwaardelijke en permanente uitbetaling van bepaalde voordelen – ook wanneer deze tegen de reglementering in gebeurde – een gebruik en daardoor een contractueel recht op deze voordelen ontstaan in hoofde van de personeelsleden die ze hebben ontvangen.

De werkgever kan de terugbetaling van deze voordelen niet meer eisen, temeer daar ook in het kader van de arbeidsovereenkomsten het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel (cfr. artikel 1134 van het Burgerlijk Wetboek) moet worden gerespecteerd. Dit vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat het contractueel personeelslid moet kunnen vertrouwen op een vaste gedrags- of beleidsregel van zijn werkgever, en dat de door de werkgever opgewekte gerechtvaardigde verwachtingen van het contractuele personeelslid in de regel moeten worden gehonoreerd. (naar analogie van Cass. 27 maart 1992, R.W., 1991-1992, 1466.)

Het belang van het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel wordt overigens geïllustreerd door een uitspraak van het Arbeidshof in Brussel van 26 april 1996 (R.W., 1996-1997, 749) waarin op grond van dit principe aan de Vlaamse Gemeen-

schap de terugvordering werd geweigerd van loon dat bovenop de geldende barema's aan een personeelslid van een vrije hogeschool was uitbetaald.

3. en 4. Volledigheidshalve wens ik hierbij op te merken dat uit het feit dat ik ten aanzien van het Rekenhof bepaalde bedenkingen heb geformuleerd met betrekking tot de terugvordering van bepaalde geldelijke voordelen, niet mag worden afgeleid dat ik niet bereid zou zijn waar nodig en wettelijk toegelaten tot terugvordering over te gaan.

Wat het totale bedrag betreft van de terugvorderingen die door het Rekenhof worden gevraagd, deel ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger hierbij ten slotte mee dat het Rekenhof niet altijd de volledige lijst opgeeft van personeelsleden van wie de bezoldiging niet in overeenstemming is met de reglementering, maar vaak alleen verwijst naar het personeelsdossier van welbepaalde personeelsleden, als voorbeeld voor een vastgestelde irregulariteit.

Als gevolg hiervan kan geen exact cijfer voor de totaliteit van de door het Rekenhof gevraagde terugvorderingen worden meegedeeld.

Vraag nr. 127
van 13 februari 1997
van de heer LOUIS BRIL

Ambtenaren – Onverenigbaarheden

Het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 (Belgisch Staatsblad 20 december 1993) houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel, omschrijft een aantal rechten en plichten die gelden binnen de Vlaamse ambtenarij.

Artikel III 6 stelt dat de hoedanigheid van ambtenaar onverenigbaar is met elke activiteit die de ambtenaar zelf of via een tussenpersoon verricht en die zijn onafhankelijkheid in het gedrang brengt of een strijdigheid van belangen tot gevolg heeft.

In de voorafgaande toelichting staat onder de rubriek "deontologische onverenigbaarheden" te lezen: "Ook mag de ambtenaar zelf of via een tussenpersoon geen belangen hebben in ondernemingen die zakenrelaties onderhouden of onder controle staan van de overheid bij wie de ambtenaar

tewerkgesteld is, die van aard zijn om zijn onafhankelijkheid in het gedrang te brengen."

1. Op welke wijze wordt toegezien op deze deontologische onverenigbaarheden en wie is verantwoordelijk voor dit toezicht ?
2. Aan wie dient een inbreuk op deze onverenigbaarheden te worden gesignaleerd ?
3. Wie kan een dergelijke inbreuk signaleren ?
4. Wat zijn de sancties die m.b.t. dergelijke inbreuken worden genomen ?

Antwoord

1. Artikel II 22, § 1 van het Vlaams Personeelsstatuut (VPS) bepaalt dat de secretaris-generaal van elk departement waakt over de deontologie van zijn ambtenaren. Hij is met andere woorden belast met de organisatie van het toezicht op de naleving van de ambtelijke deontologie, met onder meer de deontologische onverenigbaarheden, binnen zijn departement.
2. Ingevolge artikel II 22, § 1 van het VPS dient een inbreuk op de deontologische onverenigbaarheden te worden gemeld aan de secretaris-generaal van het betrokken departement.
3. Ieder personeelslid heeft spreekrecht (art. III 1 VPS) en kan, wanneer het in de uitoefening van zijn ambt kennis krijgt van een inbreuk op de deontologische onverenigbaarheden, dit via hiërarchische weg melden aan de secretaris-generaal van zijn departement.
4. Ambtenaren en stagiairs die een inbreuk plegen op hun deontologische verplichtingen kunnen tuchtrechtelijk worden gestraft in verhouding tot de vastgestelde feiten. De mogelijke tuchtstraffen zijn : blaam, inhouding van salaris, tuchtschorsing, terugzetting in graad, afzetting (art. IX 2 VPS).

De contractuele personeelsleden vallen niet onder het toepassingsgebied van het tuchtrecht, maar de overheid kan ten aanzien van hen gebruik maken van het instrumentarium dat het arbeidsrecht aanreikt om ontoelaatbaar gedrag van contractuele personeelsleden te bestraffen, zoals daar zijn : vermaning, eenzijdige opzeg-

ging van de arbeidsovereenkomst, ontslag om dringende redenen.

In de mate waarin de inbreuk op de deontologie tevens een misdrijf is of een burgerrechtelijke fout die schade heeft veroorzaakt aan de dienst of aan derden, kan naast de tuchtrechtelijke vervolging of arbeidsrechtelijke sanctionering ook een strafrechtelijke en/of burgerrechtelijke vervolging worden ingesteld.

Inbreuken op de deontologie kunnen bovendien aanleiding geven tot een negatieve evaluatie van de ambtenaar.

Over de rechten en plichten van de Vlaamse ambtenaar wordt thans, in uitvoering van artikel III 6, laatste lid, van het VPS een deontologische code voorbereid.

Vraag nr. 130 van 24 februari 1997 van de heer ANDRE VAN NIEUWERKE

Medisch-pedagogische instituten – Rechtstreekse inning kinderbijslag

De erkenning door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap geeft de vrije gesubsidieerde medisch-pedagogische instituten (MPI's) de mogelijkheid om twee derden van de verhoogde kinderbijslag rechtstreeks te innen bij de uitkeringsinstellingen. Dit bedrag volstaat nagenoeg om de opnamekosten (momenteel 418 frank per dag) te dekken.

Een MPI van het gemeenschapsonderwijs (MPIGO) dat niet erkend is door de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, kan daarentegen geen aanspraak maken op een rechtstreekse afhouding van de verhoogde kinderbijslag. Dit is een behoorlijke discriminatie. De verhoogde kinderbijslag komt bij de ouders terecht, maar wordt niet altijd voor de kinderen gebruikt. De MPIGO's die proberen het achterstallige kostgeld te innen, komen veelal van een kale reis thuis. Ondertussen moeten de MPIGO's wel hun eigen – beperkte – middelen gebruiken om deze kinderen te onderhouden (maaltijden, uitstappen, soms kledij, ...).

Welke stappen heeft de minister reeds gezet om deze discriminatie te verhelpen ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering van 28 juli 1983 tot vaststelling van de financiële bijdrage van de gehandicapten geplaatst ten laste van het Fonds voor medisch, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten, stelt in het artikel 1 dat het genoemde Fonds (nu het zg. Vlaams Fonds) de kosten draagt voor huisvesting, onderhoud, behandeling en opvoeding van zijn begunstigden.

Het is dus duidelijk dat hier geen sprake is van discriminatie van de medisch-pedagogische instituten van de gemeenschap tegenover de vrije gesubsidieerde medisch-pedagogische instituten : het genoemde Fonds staat immers in voor de bovenvermelde kosten van alle gehandicapten die het ten laste vallen. Er is hier derhalve geen sprake van een erkenning van de instelling.

Verder stipuleert het artikel 70 van het koninklijk besluit (KB) van 19 december 1939 dat voor kinderen geplaatst door bemiddeling of ten laste van een andere openbare overheid dan het ministerie van Justitie, zowel de instelling bij wie het kind geplaatst is als de natuurlijke persoon die het rechtgevend kind daadwerkelijk opvoedt, als bijslagtrekkenden worden beschouwd. Het bedrag van kinderbijslag waarop aanspraak kan worden gemaakt, wordt naar rato van respectievelijk 2/3 en 1/3 verdeeld onder deze twee bijslagtrekkenden. Het spreekt vanzelf dat de instellingen voor die jongeren die niet onder het artikel 70 van dit KB vallen, de opnamekosten op een andere manier moeten verhalen op de bijslagtrekkenden.

**Vraag nr. 139
van 4 maart 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Werkervaringsplan – Evaluatie

In navolging van de beslissing van de Vlaamse regering van 17 januari 1996 inzake de ombouw van het Jeugdwerkgarantieplan tot het Werkervaringsplan, werd 1 voltijdse equivalent (VE) toegekend aan de minister vice-president.

Bovendien kan elke minister nog individueel intekenen voor een gedeelte uit de globale 400 VE betrekkingen waarbij de nadruk lag op stedelijk beleid en milieu.

1. In welk project heeft de minister vice-president de hem toegekende VE tewerkgesteld ? Was dit een man of een vrouw ?

2. Deed de minister nog een beroep op een gedeelte van de 400 VE die voor projecten in het stedelijk beleid en milieu ter beschikking stonden ? Hoeveel mannen/vrouwen werden er zo tewerkgesteld en voor welke projecten ?

N.B.: Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

**Vraag nr. 53
van 11 februari 1997
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL**

Zelfdoding – Onderzoek – Preventie

Uit de studie "Vlaamse Gezondheidsindicatoren" blijkt dat de zelfmoordcijfers in Vlaanderen hoger liggen dan in onze buurlanden.

In 1994 pleegden in de leeftijdscategorie 25-44 jaar, per 100.000 inwoners, 31 mannen en 11 vrouwen zelfmoord (dit gaat enkel over als "zelfmoord" geregistreerde gevallen van zelfdoding). Dit aantal ligt hoger dan het aantal verkeersdoden. Bij jongeren (15-24 jaar vormden verkeersongevallen de belangrijkste doodsoorzaak (51 mannen – 12 vrouwen per 100.000), maar zelfdoding blijkt op de 2de plaats te komen.

Zoals bijvoorbeeld de stressgevoelige mensen in bedrijven worden erkend als dragers van een signaalfunctie in verband met de werkdruk, moeten zelfdodingen ons aan het denken zetten over het leven in deze postmoderne samenleving.

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen in verband met onderzoek naar de redenen van zelfdoding ? Met welke instellingen/organisaties wordt samengewerkt ? Wat waren de resultaten van dat onderzoek ?

2. Welke initiatieven zijn er eventueel nog gepland ?
3. In welke mate zal het Vlaams congres rond preventieve gezondheidszorg aandacht besteden aan deze materie ?

Onder welk van de zeven thema's wordt dit behandeld ?

4. Welke aandacht zal de "geestelijke gezondheid" krijgen tijdens het preventiecongres ?

Antwoord

1. Zelfmoord is een belangrijk gezondheidsprobleem : zowel voor mannen als voor vrouwen is het de tweede hoogste doodsoorzaak tussen 15 en 64 jaar (Gezondheidsindicatoren 1994, ministerie van de Vlaamse Gemeenschap).

De complexiteit van het probleem blijkt duidelijk uit de onderzoeksbevindingen terzake. Als risico-factoren worden vermeld : scheiding of verlies van dierbaren, werkloosheid en financiële problemen, ernstige somatische problemen, middelenabusus (alcohol en drugs), persoonlijkheidsstoornissen, opname in psychiatrie en vroegere zelfmoordpogingen. Bij jongeren zouden ongunstige sociale omstandigheden, huishoudelijke spanningen, vrees voor straf, beroeps- of huwelijksmoeilijkheden meer determinerend zijn dan in oudere leeftijdsgroepen.

Uit evolutiegegevens blijkt het belang van de burgerlijke staat van de overledene. Voor de jaren 1993-1995 is zelfmoord bij mannen uit de leeftijdsgroep van 45-64 jaar significant verhoogd wanneer het niet-gehuwden betreft, en voor de vrouwen tussen 25 en 64 jaar is dit zo voor gescheiden vrouwen (Gezondheidsindicatoren 1995).

2. In 1995 gaf de toenmalige Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden een onderzoeksopdracht aan de Vlaamse Vereniging voor Suïcidologie. Ook hier kwam men tot de vaststelling dat een veelheid van correlerende factoren meespelen. Er wordt gepleit voor een brede benadering van preventie, namelijk de "veelzijdige oorzaak – veelzijdige oplossing"-benadering. In een gesprek met deze vereniging over de conclusies werden volgende aandachtspunten voor het beleid beklemtoond : accent op kinderen en jongeren (o.a. via de centra voor geestelijke gezondheidszorg) ; het verstrekken van informatie en vorming aan hulpverleners,

nabestaanden, scholen, enzovoort en aandacht voor de zelfmoordpoging (nl. verhoogd risico op herhaling).

De Vlaamse Vereniging voor Suïcidologie, een zustervereniging van het Centrum ter Preventie van Zelfmoord, maakt deel uit van de Werkgroep Suicide On-derzoek (WESOV). Deze werkgroep is een interuniversitair initiatief waaraan verschillende universiteiten, hun ziekenhuizen en een aantal organisaties deelnemen.

Studies van de hand van deze werkgroep of van de afzonderlijke deelnemers bevestigen de bovenvermelde bevindingen.

3. Gezien de ernst van het probleem is het noodzakelijk en is het mijn bedoeling een effectief preventiebeleid te voeren. De veelheid aan factoren die mogelijk van invloed zijn op zelfmoord laat niet toe een goed afgelijnde risicogroep aan te duiden waarop preventieve acties zich zouden kunnen toespitsen.

Vandaar dat ik duidelijk niet kies voor een doelgroepenbeleid, maar wel voor een preventiebeleid dat gericht is naar de bestaande voorzieningen (o.a. samenwerkingsinitiatieven thuiszorg, centra voor geestelijke gezondheidszorg, huisartsen, enz.). Ondersteuning (o.a. vorming, informatieverstrekking) van de bestaande organisaties en werkingen zodat de problematiek tijdig wordt onderkend, adequaat wordt doorverwezen, signalen omtrent de oorzaken aan de basisvoorzieningen (o.a. tewerkstelling, onderwijs, huisvesting) worden doorgegeven, enzovoort, zal ongetwijfeld het aantal zelfmoorden en zelfmoordpogingen doen verminderen.

Vanuit deze optie zal ik in de toekomst werk maken van de preventieve rol van de huisarts. De meerwaarde van de huisarts schuilt in zijn vertrouwensrelatie met de patiënt, de lage drempel en het bereiken van de zwakkere groepen. Hiertoe dient de huisarts samen te werken met andere actoren op het preventieve (o.m. de schoolarts, de thuiszorg, de centra voor geestelijke gezondheidszorg) en het curatieve vlak.

Ik zal laten onderzoeken hoe via de uitbouw van regionaal-lokale netwerken deze samenwerking kan worden ondersteund.

Verder wil ik ook aangeven dat de kwaliteitsbewaking en -bevordering de rode draad vormt door het gezondheidsbeleid dat ik wil voeren. Recentelijk werd het ontwerp van decreet door

het Vlaams Parlement goedgekeurd. Hierin wordt een kader gecreëerd waarbinnen het kwaliteitsbeleid van een voorziening vorm kan krijgen. Ook deze maatregel laat positieve effecten verwachten op de geestelijke gezondheidszorg.

Met de sector voor ambulante geestelijke gezondheidszorg werd, naar aanleiding van een doorlichting bij twintig centra door de Inspectie van Financiën, een gesprek opgestart rond fundamentele vragen onder meer omtrent doelstelling en doelgroepafbakening. Het uitgangspunt hierbij vormt "het belang van de cliënt". De keuzes die op basis van deze dialoog zullen worden gemaakt, zullen ook hun weerslag hebben op de kwaliteit van de hulpverlenings- en preventieactiviteiten van de centra.

Ten slotte wil ik hier ook melding maken van het feit dat de administratie Gezondheidszorg – in uitvoering van de beleidsbrief Gezondheidszorg – participeert aan een recent opgestart Europees initiatief dat een netwerk wil uitbouwen in verband met preventie en gezondheidspromotie in de geestelijke gezondheidszorg (European network on mental health promotion and prevention).

4. Preventieve geestelijke gezondheidszorg kan niet los worden gezien van andere beïnvloedende domeinen. De sector van de geestelijke gezondheidszorg werd dan ook permanent actief betrokken bij de grondige voorbereiding van het congres.

In deze brede benadering kan ik stellen dat het preventiecongres ruime aandacht heeft besteed aan preventie van "geestelijke gezondheid" ; bovendien was het een interactief congres en kregen de dagen mee vorm door de inbreng van de participanten.

Zo stelde ik vast dat tijdens de zes werksessies rond preventie in levenssferen de geestelijke gezondheid geregeld aan bod kwam.

Ook in het congresboek worden, naast deze bredere benadering, een aantal topics opgenomen die expliciet betrekking hebben op de geestelijke gezondheidszorg – en bijgevolg indirect op de zelfmoordproblematiek – onder meer preventie bij pesten op school, depressieve stoornissen en cultuur.

Vraag nr. 55
van 11 februari 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Federale overdracht provinciale bestuursgebouwen – Stand van zaken

Bij koninklijk besluit werden gedeeltes van de provinciale bestuursgebouwen van Antwerpen, West-Vlaanderen en Gent overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap. Ook een deel van de provinciale gebouwen in Hasselt moet nog worden overgedragen.

In september deelde de federale eerste minister mee dat hiertoe nog een laatste controle van de exacte eigendom van de federale staat diende plaats te vinden.

Heeft deze controle intussen plaatsgehad ?

Is een deel van het provinciaal gebouw in Hasselt reeds overgedragen ?

Welke criteria werden hierbij in acht genomen ?

Hoe gebeurt de praktische regeling voor het beheer van dit gebouw ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat, met betrekking tot het provinciaal bestuursgebouw Hasselt, de controle van de exacte eigendom van de federale staat is gebeurd. Na de controle heeft de Regie der Gebouwen op 18 november 1996 een ontwerp van koninklijk besluit houdende de overdracht van het provinciaal bestuursgebouw Hasselt (deel) overgezonden aan de heer A. Flahaut, federaal minister van Ambtenarenzaken. Het ontwerp-KB dient ook medeondertekend te worden door de eerste minister, de minister van Binnenlandse Zaken en de federale minister van Financiën. Ik zal niet nalaten om op de eerstvolgende vergadering van het Overlegcomité federale regering – gewest- en gemeenschapsregeringen, aan te dringen op de spoedige afhandeling van voormelde aangelegenheid.

De criteria die voor de overdracht in acht worden genomen, zijn overeengekomen op de vergadering van 4 april 1995 van het Overlegcomité. Toen is beslist om de provinciale bestuursgebouwen over

te dragen volgens de mate waarin ze, begin 1994, werkelijk gebruikt werden door de personeelsleden (Vlaams Gewest, provincie, federale diensten), zoals opgetekend door de Regie der Gebouwen. Op basis van voormelde berekeningswijze zal 14,46 % van het gebouw van het provinciaal gouvernement Hasselt worden overgedragen aan het Vlaams Gewest.

Na de overdracht zal een basisakte van de nieuwe eigendomssituatie moeten worden opgesteld. Overeenkomstig de beslissing van het Overlegcomité van 4 april 1995 dient het ministerie van Financiën – dienst Domeinen die basisakte op te maken.

Vraag nr. 56
van 12 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Kijk- en luistergeld – Vrijstellingen

Bepaalde categorieën van mensen kunnen vrijstel-

ling genieten van het betalen van kijk- en luistergeld.

1. Hoeveel mensen hebben vrijstelling gekregen van kijk- en luistergeld ?

Welk bedrag vertegenwoordigt dit ?

2. Kan de minister mij van deze cijfers een opsplitsing geven per provincie ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger opmerkt, zijn er bepaalde instellingen/mensen die vrijstelling kunnen genieten van het betalen van het kijk- en luistergeld.

Hierna volgt het aantal vrijstellingen en het totale bedrag dat deze vrijstellingen vertegenwoordigen per categorie van vrijstelling en per provincie. Deze cijfers worden eveneens voor Brussel verstrekt omdat Vlaanderen ingevolge de financieringswet 20 % van de ontvangsten inzake kijk- en luistergeld in Brussel toegewezen krijgt.

Vlaanderen

Aantal vrijstellingen (31.12.1996)

	Autoradiotoestellen	Zwartwit-tv	Kleuren-tv
Antwerpen	10.141	888	32.158
Vlaams-Brabant	6.610	680	17.526
West-Vlaanderen	8.685	810	29.501
Oost-Vlaanderen	8.690	659	29.844
Limburg	6.955	496	16.776
Totaal	41.081	3.533	125.805

Equivalentente waarde voor 1996 (gerekend tegen tarief 1996)

	Autoradio-toestellen (1.044 fr.)	Zwartwit-tv (5.040 fr.)	Kleuren-tv (7.248 fr.)	Totaal
Antwerpen	10.587.204	4.475.520	233.081.184	248.143.408
Vlaams-Brabant	6.900.840	3.427.200	127.028.448	137.356.488
West-Vlaanderen	9.067.140	4.082.400	213.823.248	226.972.788
Oost-Vlaanderen	9.072.360	3.321.360	216.309.312	228.703.032
Limburg	7.261.020	2.499.840	121.692.448	131.353.308
Totaal	42.888.564	17.806.320	911.834.640	972.629.524

Brussel

Aantal vrijstellingen (31.12.1996)

	Autoradiotoestellen	Zwartwit-tv	Kleuren-tv
Brussel	12.427	1.652	20.937

Equivalentente waarde voor 1996 (gerekend tegen tarief 1996)

	Autoradio- toestellen (1.044 fr.)	Zwartwit-tv (5.040 fr.)	Kleuren-tv (7.248 fr.)	Totaal
Brussel	12.973.788	8.326.080	151.751.376	173.051.244

Vraag nr. 58
van 12 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Onroerende voorheffing – Verminderingen

Bepaalde categorieën van mensen kunnen vermindering genieten van de onroerende voorheffing.

1. Hoeveel mensen hebben een vermindering gekregen ?

Welk bedrag vertegenwoordigt dit ?

2. Kan de minister mij van deze cijfers een opsplitsing geven per provincie ?

Antwoord

De verminderingen aan particulieren inzake onroerende voorheffing worden verleend via artikel 257 van het WIB 92 (Wetboek van de Inkomstenbelastingen).

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde inlichtingen volgen als bijlage.

Bijlage 1 omvat voor het meest recente jaar waarvan de gegevens beschikbaar zijn, zijnde het aanslagjaar 1995, de bedragen van de verminderingen verdeeld per provincie en per categorie van vermindering.

Bijlage 2 bevat het aantal verminderingen verdeeld per categorie.

Bijlage 1**Onroerende voorheffing – Verminderingen*****Aanslagjaar 1995**

Provincie	Bescheiden woning 25 % en 50 % (art. 257, 1°, WIB 92)	Kinderlast en gehandicapt 10 % en 20 % (art. 257, 2° en 3°, WIB 92)	Groot-oorlogsverminkte 20 % (art. 257, 2°, WIB 92)	Totaal
Antwerpen	262.165.333	414.423.833	193.066	676.782.232
Limburg	200.395.362	245.323.308	65.194	445.783.864
Oost-Vlaanderen	283.415.140	308.914.407	131.320	592.460.867
Vlaams-Brabant	133.151.627	334.081.253	120.436	467.353.316
West-Vlaanderen	341.302.690	325.952.960	153.342	667.408.992
Totaal	1.220.430.152	1.628.695.761	663.358	2.849.789.271

* uitsluitend op basis van de cohieren

Bijlage 2**Aantal personen die vermindering hebben gekregen****Aanslagjaar 1995**

	Bescheiden woning 25 % en 50 % (art. 257, 1°, WIB 92)	Kinderlast en gehandicapt 10 % en 20 % (art. 257, 2° en 3°, WIB 92)	Groot-oorlogsverminkte 20 % (art. 257, 2°, WIB 92)	Totaal
Vlaams Gewest	546.565	520.400	209	1.067.174

Vraag nr. 61
van 20 februari 1997
van mevrouw NELLY MAES

Leukemiepreventie – Hoogspanningslijnen

Uit een aantal onderzoeken blijkt dat er een verband bestaat tussen de nabijheid van hoogspanningslijnen bij een woning en het optreden van leukemie bij kinderen. De kans zou anderhalve keer groter zijn.

Een afdoende verklaring daarvoor blijkt nog niet gevonden. Daartoe zou langdurige blootstelling aan elektromagnetische velden van lage frequentie moeten worden bestudeerd. De huidige stand van

het onderzoek laat niet toe te besluiten dat deze velden niets doen, maar evenmin dat ze gevaarlijk zijn, althans volgens de specialisten die in ons land werden uitgenodigd door Electrabel en EDF.

Toch laten de resultaten evenmin toe volledig gerust te zijn.

De ziekenfondsen zouden immers een verhoogd kankerrisico constateren in streken die een dicht hoogspanningsnet tellen, bijvoorbeeld in de streek van Beveren-Waas onder de hoogspanningslijnen uit Doel.

1. Wordt hierover onafhankelijk onderzoek gevoerd ?

2. Acht de minister dit onderzoek prioritair ?
3. Welke instanties werken eraan ?
4. Werd buitenlands onderzoek getoetst aan de resultaten in ons land ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger opmerkt, is het inderdaad zo dat de huidige stand van onderzoek geen uitsluitsel geeft over het al dan niet gevaarlijke karakter van de extreem-laag-frequentie (ELF) elektromagnetische (EM) velden in de omgeving van hoogspanningskabels en -lijnen.

Er moet worden opgemerkt dat in het verleden veel ernstig en onafhankelijk wetenschappelijk onderzoek is verricht. Ook nu nog zijn diverse buitenlandse en binnenlandse onderzoeksinstanties, bijvoorbeeld het VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek), met onderzoek aangaande deze problematiek bezig. In de loop van 1994 werd door de gezondheidsinspectie een werkgroep "hoogspanningslijnen" opgericht. Het doel van deze werkgroep bestond erin op basis van de laatste evoluties binnen het experimentele en epidemiologische onderzoek uit te maken in hoeverre er bewijzen of aanwijzingen bestaan dat de elektromagnetische velden rond hoogspanningslijnen een invloed hebben op de menselijke gezondheid, en dienaangaande een advies te verlenen (de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan op eenvoudig verzoek het advies bij mijn administratie verkrijgen).

Ook de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermoedde toename in het voorkomen van leukemie bij kinderen zou meer in verband kunnen staan met de nabijheid van hoogspanningskabels dan met de erdoor opgewekte te meten elektromagnetische velden. De mogelijkheid bestaat dat er dus een onbekende derde factor is die als werkelijke oorzaak moet worden aangewezen, zoals bijvoorbeeld de verkeers- of industriële densiteit in dezelfde zones.

Hoewel er dus twijfel bestaat over de al dan niet schadelijke invloed op de volksgezondheid, is er bij de bevolking een zekere mate van ongerustheid ontstaan. Zoals op de studiedag waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, is vermeld, vloeit deze bezorgdheid van de bevolking ten dele voort uit het feit dat de pers vooral die studies publiceert die een negatief effect concluderen en niet die welke in de richting van het tegendeel wijzen.

Men kan zich inderdaad afvragen of verder onderzoek naar de gevolgen van ELF-elektromagnetische velden prioritair is. Zoals boven reeds gesteld, werd al heel wat onderzoek verricht. Alleen al het feit dat ondanks de honderden studies enig verband heel moeilijk is aan te tonen, laat vermoeden dat de rol van ELF-EM op de volksgezondheid ten hoogste minimaal zou zijn. Ook moet worden opgemerkt dat epidemiologisch onderzoek op grote populaties en voor een lange periode heel duur is.

Daarom lijkt het mij beter om onze inspanningen te concentreren op gebieden en ziekten waarvan de impact op de gezondheid van de totale bevolking zonder twijfel groot is en waar onderzoek en interventies meer gezondheidswinst opleveren voor eenzelfde inspanning.

Tevens wordt in andere landen nog steeds onderzoek terzake verricht en dient dit niet opnieuw en in elk land te worden uitgevoerd. Mocht de eventuele schadelijkheid van ELF-EM in die onderzoeken met een grotere zekerheid dan nu worden aangetoond, dan geldt dit ook voor onze regio. Opvolging van het onderzoek in binnen- en buitenland, zoals reeds in het verleden gebeurde door de gezondheidsinspectie, lijkt mij aangewezen.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 217
van 11 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Afwijkende BPA's – Aard en aantal

1. Kan de minister mij een overzicht geven, per provincie, van het aantal afwijkende BPA's (bijzonder plan van aanleg) dat in de loop van 1996 werd ingediend en van de oppervlakte die dit vertegenwoordigt ?
2. Wat was de aard van de respectieve wijzigingen : huisvesting, industrieterreinen, groene BPA's, en wat was de respectieve oppervlakte van de wijzigingen ?

3. Hoeveel van de ingediende BPA's werden in 1996 goedgekeurd per provincie en welke oppervlakte vertegenwoordigt dat ?

Antwoord

Er werd alleen een inventaris bijgehouden van de goedgekeurde BPA's en niet van de ingediende BPA's.

In 1996 zijn 51 BPA's met een afwijkende bestemming ten opzichte van het gewestplan goedgekeurd. De onderverdeling per provincie was : West-

Vlaanderen (20), Antwerpen (7), Vlaams-Brabant (9), Oost-Vlaanderen (5) en Limburg (10).

De oppervlakte waarop de bestemmingswijziging betrekking had was 92,9 ha voor West-Vlaanderen, 30,1 ha voor Antwerpen, 18,2 ha voor Vlaams-Brabant, 47,1 ha voor Oost-Vlaanderen en 18,7 ha voor Limburg.

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een gedetailleerd overzicht van deze inventaris, waarin ook de aard van de wijzigingen wordt weergegeven.

Gemeente	Naam BPA	MB	Vroeger	Nu	Ha
West-Vlaanderen					
Waregem Brugge	Gentseweg Chartreuseweg-oost	25.01.96 26.01.96	agrarisch	industrie	0,5
			natuurgebied	woonzone	1,6
			natuurgebied	openbaar nut	0,2
			natuurgebied	agrarisch waardevol	4,8
			woonzone	agrarisch waardevol	3,2
Waregem Brugge	Leemput Koolkerksesteenweg	26.01.96 28.02.96	agrarisch	industrie	3,2
			uitbreiding woonzone	agrarisch	14,5
			woonzone	agrarisch	0,6
			woonzone	amb. zone	0,2
Kortrijk Wielsbeke (Ooigem) Wielsbeke	Sterhoek nr. 4b Nieuwstraat Cartonstraat	18.03.96 03.05.96 07.05.96	ontginningsgebied	industrie	11,1
			woongebied	amb. zone	1,1
			agrarisch	openbaar nut	0,8
			agrarisch	amb. zone	0,7
			woonzone	amb. zone	0,3
Kortrijk	Researchpark	20.05.96	openbaar nut	parkzone	8,5
			openbaar nut	researchzone	7,9
			woonzone	researchzone	1,7
Beernem	Bruinbergstraat	28.05.96	agrarisch met landsch. waarde	sportpark	3,2
Kortrijk	nr. 64 Zonnebekestraat	17.06.96	woonzone	wegen + bouwverbod	4,1
			industrie	wegen + bouwverbod	0,3
			woonzone	industrie	0,3
			industrie	amb. zone	0,4
Beernem	nr. 2/3 Turkije	17.06.96	parkzone	woonzone	0,6
					0,2
			industrie	woonzone	0,2
					2,1
			industrie	parkzone	1,1
			industrie	natuur	0,9
			industrie	natuur	0,8
			woonzone	amb. zone	0,3

Gemeente	Naam BPA	MB	Vroeger	Nu	Ha
Kortrijk	nr. 72 Oude Aalbeekstraat	19.06.96	agrarisch	amb. zone	2,70
Tielt	industriegebied Sint-Amandsstraat	17.07.96	agrarisch	industrie	5,10
Ieper	St.-Jan	10.09.96	woonzone	openbaar groen	0,20
Wielsbeke	Heirweg-Driekoningenstr.	10.09.96	agrarisch	amb. zone + woonzone	0,90
			landelijk woongebied	amb. zone + woonzone	1,30
			agrarisch	woonzone	0,90
Avelgem	nr. 4 Krevelstraat	24.09.96	agrarisch	amb. zone	0,90
Oudenburg	Industriezone Waerebrug	26.09.96	agrarisch met landsch. waarde	industrie	2,00
Spiere-Helkijn	nr. 2 St.-Janswijk	03.10.96	woonzone	groen + recreatie	0,60
Spiere-Helkijn	nr. 1 Centrum	03.10.96	agrarisch	woonzone	0,45
			woonzone	agrarisch	0,35
Brugge	Fourage	17.10.96	woonzone	woonzone, openbaar nut, amb. zone	2,10
					92,90

Antwerpen

Schoten	KMO-zone Hofstraat	06.05.96	industrie	groene zone	0,3
			industrie	woonzone + KMO	2,3
Schoten	Torenbos	28.05.96	verblijfrecreatie	natuurgebied	4,8
			agrarisch	natuurgebied	0,5
Schoten	Verbindingsgeb. Amerlo-Vordenstein	28.05.96	openbaar nut	woonzone	0,3
			woonzone	natuurgebied	0,3
			openbaar nut	natuurgebied	2,8
Rumst	Reet Statie	04.06.96	agrarisch	amb. zone	0,2
			agrarisch	woonzone	0,6
Meerhout	Kanaalzone	17.06.96	agrarisch	amb. zone	0,8
			agrarisch	bufferzone	0,2
Edegem	nr. 7 Hazeschrans	23.07.96	agrarisch	natuur	2,0
			agrarisch	agrarisch met ecologische waarde	7,0
			agrarisch	bufferzone	2,9
			recreatie	bosgebied	1,6
			recreatie	woonzone (strook voor tuinen)	0,7
			recreatie	natuur	0,5
Lier	Uitbreiding industriegebied Van Hool	16.12.96	agrarisch	industrie	2,3
					30,1

Gemeente	Naam BPA	MB	Vroeger	Nu	Ha
Brabant					
Grimbergen	Diepekanten/Kattebergen	25.01.96	agrarisch woonzone	park	0,5
				park	0,8
Overijse	Mariëndal	27.03.96	recreatie	openbaar nut	1,1
			recreatie	groengebied	0,6
			recreatie	park	2,3
Vilvoorde St.-Pieters-Leeuw	Station Wautersstraat	06.05.96 24.05.96	park	multifunctionele zone	0,2
			recreatie	amb. zone	0,1
			reservewoonuit- breiding	amb. zone	1,6
Vilvoorde	nr. 48 Achter Mina	24.05.96	industrie	multifunctionele woonzone	1,0
Machelen	Bosweg	28.05.96	park	recreatie	0,5
			recreatie	park	1,0
			bufferzone	woonzone	0,2
Boortmeerbeek	Boven Rot en Helle	17.07.96	landelijk woongebied	amb. zone	0,1
			agrarisch	amb. zone	0,8
Lennik	Home Zonnestraat	23.07.96	agrarisch openbaar nut	openbaar nut parkgebied	0,4 0,4
Halle	nr. 33 Lembeek Noord	19.08.96	bufferzone	industrie	0,5
			natuur	industrie	2,0
			natuur	buffer	1,4
			industrie	bos	0,7
					18,2

Oost-Vlaanderen

Gent	Sas- en Bassijnwijk	09.02.96	woonzone	groene ruimte	1,70
Zulte	Marktpllein en Rijksweg	11.03.96	woonzone	amb. zone	0,20
Evergem	Rieme I	11.03.96	bufferzone	agrarisch	18,80
			bufferzone	woonzone	4,70
			amb. zone	woonzone	0,80
			bufferzone	amb. zone	0,40
			industrie	bufferzone	0,50
			industrie	woonzone	1,30
			amb. zone	agrarisch	11,00
St.-Martens-Latem	Kortrijksestwg.	15.03.96	woonzone	amb. zone	2,53
			woonuitbreiding	amb. zone	1,10
Kruikeke	nr. 1a en 1b centrum	03.04.96	uitbreiding woonzone	agrarisch	3,80
			woonzone	park	0,30
					47,13

Gemeente	Naam BPA	MB	Vroeger	Nu	Ha
Limburg					
Riemst	Vroenhoven	24.05.96	landelijk woongebied	park	1,50
Peer	centrum	11.06.96	woonzone	amb. zone	1,90
Hasselt	Melbeek	24.06.96	landelijk woongebied agrarisch	openbaar nut openbaar nut	0,40 0,50
Hasselt	nr. 24 Stationsomgeving	08.07.96	openbaar nut	woonzone + openbaar nut	0,50
Heusden-Zolder	Centrum 4	24.07.96	parkgebied openbaar nut	woonzone recreatie	0,60 1,00
Heusden-Zolder	Centrum 2	24.07.96	parkgebied	woonzone	0,80
Peer	Rustoord	10.09.96	openbaar nut	woonzone	0,20
Heusden-Zolder	Boekt 1	03.10.96	woonzone	recreatie	2,80
Hamont-Achel	Sleutjes	03.12.96	agrarisch woonzone	woonzone amb. zone	0,20 0,50
Borgloon	AGO	16.12.96	landelijk woongebied recreatie landelijk woongebied recreatie	gemeenschapsvoorziening gemeenschapsvoorziening park park	0,05 2,60 0,12 5,10
					18,77

Vraag nr. 218
van 11 februari 1997
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Nieuwe zeesluis Oostende – Stand van zaken (2)

In vraag nr. 145 van 12 december 1996 peilde ik reeds naar het antwoord van de minister op een aantal vragen aangaande de bouw van de nieuwe zeesluis in Oostende, de afbraak van voor deze zeesluis onteigende gebouwen en de beschikbare kredieten voor de Oostendse havenrenovatie (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 24 januari 1997, blz. 744 – red.*).

De minister gaf mij een uitvoerig antwoord, waarvoor ik hem dank, maar mijn vierde vraag bleef totaal onbeantwoord. Wel bezorgde de minister daar enige nuttige informatie, maar die had eigenlijk niets te maken met de essentie van mijn vraag.

Graag kreeg ik dus een antwoord op die vierde vraag, namelijk : kan de minister bevestigen dat de zeesluis in Oostende gebouwd zal worden en zo ja, voor wanneer is de bouw dan gepland ?

Antwoord

De beslissing van de Vlaamse regering van september 1994 in verband met de bouw van een nieuwe zeesluis in de haven van Oostende blijft gelden. De concrete uitvoering wordt evenwel verdaagd.

Er moet rekening worden gehouden met budgettaire beperkingen en met alle mogelijke opportuniteiten. Het is aangewezen voorrang te geven aan de uitbouw en renovatie van de voorhaven. De haven van Oostende heeft slechts kans op succes als de verkeersontsluiting optimaal is. Daartoe zal een nieuwe verkeersverbinding worden gerealiseerd.

Over het tijdschema van de verdere uitbouw van de haven van Oostende wordt permanent overleg gepleegd met het autonoom havenbedrijf van Oostende.

Vraag nr. 219
van 11 februari 1997
van mevrouw VERA DUA

HSS-ferry's – Kusterosie

De Britse onderneming Newco Pax zet in Oostende de RMT-activiteiten voort en zet daartoe supersnelle vaartuigen van het catamaran-type in.

Ze worden over het algemeen aangeduid met de afkorting HSS (High Speed Sea Service). Onder druk van de concurrentie zal ook Zeebrugge op de lijn naar Dover zulke schepen inzetten.

Uit een studie verschenen in Milieurama (nr. 11, november 1996, blz. 18-20) blijkt de invloed van de HSS-motoren van die aard te zijn dat de golven die ze veroorzaken ook de zanderige stranden van onze kust zullen bereiken. Met een grote onderstroom zullen ze krachtig op het strand inbeuken en voor ernstige kusterosie zorgen.

Indien deze studie bevestigd wordt, zal het inzetten van de catamarans ernstige problemen veroorzaken op het vlak van de zeewering.

1. Wat is de reactie van de minister tegenover deze problematiek ?
2. Heeft hij dit op het interdepartementaal overleg inzake milieu reeds voorgelegd ?

Zo ja, met welke resultaten ? Zo neen, waarom is dit nog niet gebeurd en binnen welke termijn gebeurt dit, gelet op de zeer snelle realisatie van de RMT-overname ?

Antwoord

1. Een gelijkaardige vraag werd reeds gesteld door de heer Luk Van Nieuwenhuysen (*vraag nr. 142 van 6 december 1996, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 10 januari 1997, blz. 632 – red.*). Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het antwoord dat toen werd geformuleerd.

De in Oostende ingezette snelle ferryboten van het type catamaran hebben in vergelijking met de beschikbare waterdiepte (minimaal 7 à 8 m) slechts een geringe diepgang (maximum 3,8 m).

De veroorzaakte retourstromen nabij de zeebodem of havengeul blijven dan ook verwaarloosbaar klein, zodat bodemerosie niet te vrezen valt.

Wat de oppervlaktestromen en -golven betreft, kan worden gesteld dat die bij normale kruissnelheid (± 70 km/h) of lage snelheid (bv. in de haven) gering zijn. Zij bereiken evenwel hun maximale waarde bij een snelheid van 12 tot 28 knopen (22 tot 52 km/h). De hierbij opgewekte golven kunnen in dit geval bij nadering van de havens hoogstens enige hinder veroorzaken

voor de badgasten door breking van de invalende golven op de kust.

Bij de introductie van deze snelle ferryboten werd dit mogelijk probleem met de reder besproken. Daarbij werd de verzekering gegeven dat de hierboven vermelde snelheden worden vermeden in de nabijheid van de kust. Het hierboven geschetste fenomeen is bovendien nog afhankelijk van vele factoren, zoals de waterdiepte, de morfologie van de kust en de hoek waaronder de kust wordt genaderd. Op dit vlak zal de aanloop tot de haven op experimentele basis verder worden geoptimaliseerd.

- Gezien de hierboven meegedeelde informatie, is er ook geen behoefte geweest om op departementaal overleg inzake milieu het "probleem" aan te kaarten. Ik geef mijn administratie wel de opdracht om de evolutie in deze op te volgen en mij drie maanden na de ingebruikneming van de nieuwe ferry verslag uit te brengen.

Vraag nr. 220
van 12 februari 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Werken in Brussel – Pendelverkeer

Pendelarbeid vanuit Vlaanderen naar Brussel gebeurt hoofdzakelijk per trein.

Alleen in Vlaams-Brabant geniet de auto de voorkeur. Nochtans is dit niet te wijten aan het aanbod. Halle en Asse bijvoorbeeld hebben een zeer goede verbinding met Brussel, zowel per spoor als per bus, en toch scoort het openbaar vervoer er slecht.

- Werd er onderzoek verricht naar de oorzaak daarvan ?
- Zo neen, acht de minister onderzoek naar de oorzaken niet aangewezen ?

Antwoord

De Lijn volgt de evolutie van de pendelstromen van en naar Brussel en haar marktaandeel hierin op de voet. Intern marktonderzoek via statistische gegevens van het NIS (Nationaal Instituut voor de Statistiek), maar ook de resultaten van externe studies zoals het Multimodaal model Vlaams-Brabant

en de GEN-studie (uitgevoerd door het Franstalige studiebureau Sofretu) worden hiertoe aangewend.

Uit de cijfers van de GEN-studie blijkt dat Halle en Asse behoren tot de sectoren met het hoogste aandeel openbaar vervoer (trein + bus) in de verplaatsingsmarkt naar Brussel voor de provincie Vlaams-Brabant. Voor Halle is dit een aandeel van 40 % en voor Asse 45 %.

Uit de NIS-cijfers per fusiegemeente blijkt tevens dat het busgebruik vanuit deze gemeenten zeer goed scoort (zie **bijlage 1**).

De hoogfrequente buslijnen die Halle en Asse bedienen in relatie met Brussel, zijnde :

- Aalst - Asse - Brussel
- Halle - Sint-Pieters-Leeuw - Brussel

behoren tot de meest rendabele buslijnen van De Lijn Vlaams-Brabant.

Uit de GEN-studie blijkt wel het lage aandeel openbaar vervoer in de gemotoriseerde verplaatsingen tijdens de spits vanuit de eerste periferie (zie **bijlage 2**).

De eerste periferie maakt integraal deel uit van het exploitatiegebied van De Lijn Vlaams-Brabant. De balans tussen vraag en aanbod inzake openbaar vervoer ligt hier duidelijk negatiever dan in de andere periferieën.

Het studiebureau Sofretu heeft dit ook in de opbouw van zijn GEN-netwerk onderkend en een frequentieverhoging vooropgesteld op alle streeklijnen naar Brussel in fase 2005 (zie **bijlage 2**).

Daar deze streeklijnen aan de Vlaamse rand van Brussel (= 1e periferie) samenvloeien op de hoofdasen, zou hier en kwalitatief hoog aanbod aan busvervoer worden aangeboden. Deze verhoging van de frequentie ondersteunt Sofretu in haar studie met forse doorstromingsmaatregelen.

Indien wordt overgegaan tot de uitvoering van de in de GEN-studie vooropgestelde doorstromingsmaatregelen, kan de negatieve balans inzake openbaar vervoer die zich aftekent vanuit de eerste periferie worden omgebogen. Bovendien zullen de doorstromingsmaatregelen toelaten de commerciële snelheid van de bussen op te drijven, waardoor er bijkomende financiële middelen vrijkomen om het aanbod te verhogen.

Bijlage 1

Verplaatsing van woonplaats naar school			Verplaatsing van woonplaats naar werkplaats		
Woonplaats	Per trein	Per bus/tram/metro	Woonplaats	Per trein	Per bus/tram/metro
Asse	10,6	25,9	Asse	8,6	16,4
Beersel	11,3	29,0	Beersel	7,8	11,6
Halle	12,8	15,2	Halle	17,3	10,6
St.-Pieters-Leeuw	3,8	36,7	St.-Pieters-Leeuw	2,3	22,2
Affligem	11,0	17,4	Affligem	14,6	8,5

Bijlage 2**Studie GEN (Sofretu)****Gemotoriseerde verplaatsingen gedurende de ochtendspits (7 - 9 u.) naar Brussel-Hoofdstad 1991**

Gemotoriseerde verplaatsing	Binnen Brussels Hoofdstedelijk Gewest	Vanuit 1e periferie	Vanuit 2e periferie	Vanuit 3e periferie	Rest van Rijk	Totaal
Alle gemotoriseerde aantal transportmiddelen	270.400	57.500	37.700	45.800	71.800	483.200
Met openbaar vervoer aantal	105.000	10.400	10.700	21.800	38.800	187.700
%	38 %	18 %	28 %	48 %	55 %	39 %

Vraag nr. 221
van 12 februari 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Voormalig Asphaltco-terrein Asse – Maatregelen

Zie :
 Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
 Vraag nr. 180
 Van 12 februari 1997
 van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis
 Blz. 1142

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt

door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 222
van 12 februari 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Mobiliteitsbeleid – Efficiëntie

In nr. 32 van Flanders, het kwartaaltijdschrift van de Vlaamse Gemeenschap, wordt de mobiliteit in Vlaanderen behandeld. In het artikel wordt de uitgestrektheid van het wegennet beklemtoond en wordt de structurele congestie erkend die vooral de toegangswegen naar Brussel en Antwerpen kenmerkt.

Er wordt tevens gezegd dat de Vlaamse regering weinig verwacht van nieuwe wegeaanleg als middel om de verkeersdrukke op te vangen.

Wel heeft de Vlaamse regering blijkbaar vertrouwen in de modernisering van het wegennet, maar ook in het stimuleren van het openbaar vervoer, in een poging om de mentaliteit van de chauffeurs te wijzigen, in het gebruik van fietsen, in carpooling en in het aanmoedigen van de bedrijven om gemeenschappelijk en doeltreffend vervoer te organiseren voor hun personeel.

Wellicht is dit een utopisch toekomstbeeld, waaraan de Vlaamse regering zich vastklampt om niet te moeten handelen.

Het is inderdaad zonder meer duidelijk dat het in het artikel geschetste vooruitzicht weinig echte oplossingen biedt. Men heeft de indruk dat de Vlaamse regering geenszins bereid is om het probleem van de verkeersopstoppingen in Vlaams-Brabant en in de provincie Antwerpen echt en efficiënt aan te pakken. Heeft zij werkelijke perspectieven die de zelf erkende congestie op korte termijn kunnen verhelpen ?

In welke mate kunnen de gesuggereerde oplossingen bijdragen om de verkeersknoop te ontwarren ? Heeft men reeds duidelijke aanwijzingen dat door het thans gevoerde beleid – onder meer inzake carpooling, het stimuleren van het openbaar vervoer en het organiseren door de bedrijven van gemeenschappelijk vervoer voor hun personeel – de congestie zal verdwijnen ?

Antwoord

Het artikel waarnaar wordt verwezen, bevat vermoedelijk een synthese, voor rekening van de auteur, van het ontwerp-strategisch plan "Toegankelijk Vlaanderen" dat door de Vlaamse administratie werd ingediend als bijdrage aan het regeerakkoord.

Momenteel wordt dit ontwerp-strategisch plan evenwel geactualiseerd en verder geconcretiseerd, in nauw overleg met de leidende ambtenaren van de betrokken administraties binnen het departement LIN (Leefmilieu en Infrastructuur), De Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn en mijn kabinet. Deze werkzaamheden zullen over enkele maanden worden afgerond.

De belangrijkste doelstellingen van dit plan zijn :

- het doelgericht en selectief ontwikkelen van transportsystemen teneinde de economische bereikbaarheid te waarborgen ;
- de verplaatsingsmogelijkheden voor alle doelgroepen naar alle doelgebieden op een selectieve en billijke manier waarborgen ;
- ondanks de toenemende mobiliteit de verkeersleefbaarheid minstens op het huidige niveau handhaven ;
- de trendmatige daling van de verkeersonveiligheid voortzetten.

Met dit document beschikt het Vlaams Gewest over een beleidsdocument dat duidelijk aangeeft hoe, vanuit de notie "duurzame ontwikkeling", Vlaanderen zich inschrijft binnen de Europese transportpolitiek (via witboek en groenboek) en internationale conventies (Agenda 21, ...). Deze benadering overstijgt dan ook de enge grenzen van een louter infrastructurele benadering van het mobiliteitsprobleem die Vlaanderen kende tot voor enkele jaren en die, gezien de problemen die momenteel rijzen op diverse domeinen, duidelijk heeft bewezen geen afdoende oplossing te zijn voor het mobiliteitsvraagstuk.

De realisatie van de beleidsdoelstellingen is uiteraard afhankelijk van de keuze van kritische projecten binnen het strategisch plan en de realisatie hiervan op korte termijn. Op basis van de huidige simulaties doorgevoerd met behulp van de multimodale verkeers- en vervoersmodellen blijkt dat het incidenteel nemen van maatregelen, ongeacht hun aard, geen oplossing biedt voor het mobiliteitsvraagstuk. Een combinatie van maatregelen daarentegen die elkaar in hun werking ondersteunen, heeft duidelijk waarneembare effecten.

Vraag nr. 223 van 12 februari 1997 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Schade haltebordjes (2)

Op mijn schriftelijke vraag nr. 139 van 6 december 1996 aangaande de kosten verbonden aan de vervanging van bekladde haltebordjes van De Lijn in Voeren, antwoordt de minister dat die borden niet werden vervangen ingevolge mogelijk kladwerk (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 10 januari 1997, blz. 630 – red.*).

Hieruit kan verkeerdelijk worden afgeleid dat er niets aan de hand is. Een aantal halteborden van De Lijn werd immers effectief beklad, en werd nog altijd niet vervangen of gereinigd.

1. Waarom is dit nog niet gebeurd ?
2. Werd door De Lijn klacht ingediend in verband met de beschadiging van haar eigendommen ?

Antwoord

1. De beschadigde halteborden werden vervangen op 16, 20 en 21 januari 1997.
2. Naar aanleiding van de feiten werd door De Lijn geen klacht neergelegd.

Vraag nr. 224
van 12 februari 1997
van mevrouw NELLY MAES

Strategisch plan regio Dendermonde – Federale interesse

Het streekplatform voor de Regio Dendermonde, de VZW SPRD, keurde op 4 oktober 1996 met consensus het strategisch plan voor de regio Dendermonde goed.

Het strategisch plan voor de regio Dendermonde wordt gedragen door 18 verschillende socio-economische organisaties. Het bevat in het streekcharter een lijst met 7 concrete projecten die moeten bijdragen tot de economische ontwikkeling van onze regio en die voor goedkeuring aan de Vlaamse regering werden overgezonden.

1. Werden met het oog op de politieke besluitvorming rond de verschillende projecten, met betrekking tot het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen afspraken gemaakt met het federale parlement ?
2. Hoe komt het dat op het kabinet van federaal minister van Arbeid en Tewerkstelling Miet Smet een lunchvergadering wordt georganiseerd over een onderwerp dat volledig tot de bevoegdheden van het Vlaams Parlement behoort ?

Antwoord

Ruimtelijke ordening (alook het vernieuwd regionaal economisch beleid) behoort tot de bevoegdheid van de gewesten.

Er werden in de besluitvorming rond de verschillende projecten en met betrekking tot het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen door Arohm (administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) geen afspraken gemaakt met federale instellingen.

Vraag nr. 225
van 12 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Administratie Wegen en Verkeer

In het verleden werden geregeld problemen gesignaleerd in verband met de problematiek van de uitbetalingstermijnen, met verwijlintresten tot gevolg. Hierin bestaan ook grote verschillen per provinciale buitendienst van de administratie Wegen en Verkeer.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de betaalde verwijlintresten, opgesplitst per provinciale buitendienst van de administratie Wegen en Verkeer, en dit voor de periode van 1992 tot en met 1996 ?
2. Wat was telkens de oorzaak die leidde tot uitbetaling van verwijlintresten ?
3. Kan de minister mij een overzicht geven van de lopende processen en betwistingen, per betrokken buitendienst, en kan hij mij een schatting geven van de bedragen waarover het zou kunnen gaan ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het niet mogelijk binnen de gestelde termijn een antwoord te verstrekken.

Zodra de gegevens beschikbaar zijn, zal ik ze via de diensten van het Vlaams Parlement meedelen.

Vraag nr. 226
van 12 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Bruggen – Onderhoud en herstelling

Jaarlijks worden middelen op de begroting ingeschreven voor de herbouw, de vernieuwing of de structurele herstelling van bruggen onder het

beheer van de administratie Wegen en Verkeer. Door die administratie worden regelmatig rapporten gemaakt over de toestand van de bruggen en over de eventuele gebreken die ze vertonen.

1. Wat is volgens de administratie de behoefte aan middelen om de bovenvermelde bruggen in optimale staat te houden ?
2. Indien de behoefte groter is dan de middelen op de begroting, welke criteria worden dan gehanteerd om prioriteiten vast te stellen naar de investeringen toe ? Wordt hier ook gewerkt met een meerjarenplan ?
3. Wat is het respectieve aandeel inzake herbouw, vernieuwing en structurele herstelling in de begroting Openbare Werken ? Over welke bedragen gaat het telkens ?
4. Welke bruggen in Vlaanderen werden in respectievelijk '94-'95-'96 herbouwd omdat de oorspronkelijke bruggen niet meer voldeden aan de gestelde veiligheidsnormen ? Wat was de respectieve kostprijs van deze werken ?

Antwoord

1. en 2. De behoefte aan middelen om de bruggen in optimale staat te houden, wordt bepaald door de driejaarlijkse inspecties van alle kunstwerken. Deze inspecties worden uitgevoerd door de provinciale afdelingen van de administratie Wegen en Verkeer.

Voor de gewone herstellingen, zoals het reinigen van watergreppels en waterslikkers en het vernieuwen van de afvoerbuizen, worden posten opgenomen in de jaarlijkse onderhoudscontracten.

Voor de structurele herstellingen, waar de stabiliteit van het kunstwerk of de veiligheid van de weggebruiker in het gedrang kan komen, worden inspectieverslagen opgesteld en voor advies doorgestuurd naar de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten. Voor het herstel van structurele gebreken of voor de herbouw van kunstwerken is op de begroting voor 1997, op het artikel 73.12 van het Vlaams Infrastructuurfonds (VIF), een bedrag ingeschreven van 866 miljoen frank. Door de provinciale afdelingen van de wegen werden voor dit programma in 1997 werken voorgesteld voor een totaal bedrag van 468 miljoen frank. Alle tot heden bekende en nodige herstellingen zijn hierin opgenomen. Volgens de huidige gegevens kan worden voor-

opgesteld dat er jaarlijks een analoog bedrag nodig zal zijn.

Voor de behoeften van de volgende jaren werden reeds bedragen opgenomen in het lopende driejarenprogramma 1997-1999.

1997	468 mln. fr.
1998	470 mln. fr.
1999	440 mln. fr.

3. Binnen de begroting van het departement Leefmilieu en Infrastructuur – administratie Wegen en Verkeer bedraagt het respectieve aandeel voor

herbouw of vernieuwing :

1997	132 mln. fr.
1998	160 mln. fr.
1999	162 mln. fr.

structureel onderhoud :

1997	336 mln. fr.
1998	310 mln. fr.
1999	278 mln. fr.

4. Herbouwde of vernieuwde bruggen

1994

Bovenbouw van de brug over het rangeerstation in de N1 Noorderlaan te Antwerpen 69,9 mln. fr.

A13 Boudewijnsnelweg B34, B35, B36, B37 en B38 128,1 mln. fr.

Brug W33 te Strombeek-Bever 30,0 mln. fr.

"Rampe"-brug te Oostkamp 120,0 mln. fr.

1995

E313 - Antwerpen-Luik, vak Hasselt-Bilzen

B80 25,0 mln. fr.

B82 24,5 mln. fr.

B85 26,0 mln. fr.

Pijlers van de brug W23-W30 15,0 mln. fr.

A13 Boudewijnsnelweg B42, B43 en B13 64,7 mln. fr.

A13 Boudewijnsnelweg B19, B20 en B22	92,7 mln. fr.	– 1.540 banden werden herrubberd voor verder gebruik op de autobussen ;
A12 Brug over spoorlijn 54 Willebroek-Puurs	29,5 mln. fr.	– 1.700 banden waren niet meer geschikt voor herzoling en werden door erkende afvalophalers afgevoerd voor verdere behandeling, onder andere recyclage tot nieuw rubbermateriaal (isolatiemateriaal), opname in het productieproces van cement (verbranding), enzovoort.
1996		
Bovenbouw van de brug W1 te Zellik	25,0 mln. fr.	
A13 Boudewijnsnelweg B11, B12 en B16	61,7 mln. fr.	– 58 versleten banden werden verkocht aan derden.

Vraag nr. 227
van 12 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Bussenpark De Lijn – Afvalolie en versleten banden

De Lijn beschikt over een omvangrijk bussempark. Het dagelijks onderhoud, zoals het verversen van de olie en het vervangen van de banden, gebeurt in de respectieve regio's waar de bussen hun thuisbasis hebben.

1. In welke mate wordt de olie die vervangen wordt, afgehaald door een erkend ophaler en over welke hoeveelheden gaat het ?

Indien de olie niet wordt afgehaald door een erkend ophaler, wat gebeurt er dan mee en over welke hoeveelheden gaat het ?

2. Worden versleten banden gerecycleerd ?

Zo ja, hoe gebeurt dit en over welke hoeveelheden gaat het hier ?

Zo neen, wat gebeurt er met de versleten banden en over welke hoeveelheden gaat het ?

Antwoord

1. In 1996 is er bij De Lijn 185.400 l afvalolie ter beschikking gekomen. Hiervan werd 90 % opgehaald door erkende afvalophalers en 10 % werd nog voorlopig benut voor interne verwarmingsdoeleinden.
2. In 1996 werden door De Lijn 2.900 versleten banden hersneden om verder te worden gebruikt op de autobussen.

Vraag nr. 228
van 12 februari 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

A2 Wilsele – Geluidsschermen

In ons dichtbevolkt land ondervinden velen hinder van het geluid van motorvoertuigen ; vooral zij die wonen in de buurt van autostrades.

Door het plaatsen van geluidsschermen kan men het comfort voor de omwonenden enigszins verbeteren.

In bebouwde gebieden langs sommige autostrades zijn dergelijke geluidsschermen geplaatst.

Er zijn evenwel stroken met heel wat bewoning waar schermen ontbreken, onder meer aan het viaduct van de A2 in Wilsele – Leuven. Vanaf de Leuvense Vaart in de richting van de E40 is er aan de noordzijde van de A2 (nog) geen geluidsscherm geplaatst. Nochtans is er aan die kant toch wel wat bewoning, een school, een natuurgebied.

1. Wat is het effect van een scherm op de geluidshinder ?
2. Bestaat er een norm voor het plaatsen van geluidsschermen ?
3. Voldoet de vermelde strook langs de A2 aan de norm ?
4. Zo ja, is de plaatsing van geluidsschermen gepland ? Waarom eventueel niet ?
5. Waar zijn voor de periode 1997-1999 geluidsschermen gepland ?

Antwoord

1. Het effect van een scherm op de geluidshinder is afhankelijk van de onderlinge situering van het verkeer en de af te schermen woning. De effectiviteit van een scherm neemt duidelijk af bij toenemende afstand tussen het verkeer en de woning. Bij zeer dicht gelegen woningen kan een verlaging van het equivalent geluidsdrukniveau van 10 db(A) worden bereikt. De effectiviteit van een scherm neemt ook af bij een stijgend percentage vrachtwagens.
2. Er bestaat geen norm voor het plaatsen van geluidsschermen.
Bij het plaatsen van schermen of grondbermen wordt het mobiliteitsconvenant toegepast, waarbij in bijakte nr. 5 onderstaande beperkende randvoorwaarden worden opgenomen :
 - de geluidshinder kan onvoldoende worden bestreden door middel van een geluidsarme wegverharding ;
 - het aantal woningen gelegen in een aaneengesloten zone op minder dan 250 m van de gewestweg en gehinderd door een geluidshinderniveau (gevelbelasting) Leq van meer dan 55 db(A) bedraagt minimaal 50 ;
 - meer dan 50 % van deze woningen is gebouwd vóór de openstelling van de gewestweg ;
 - het maximaal gemeten geluidshinderniveau (gevelbelasting) Leq bedraagt minimaal 65 db(A).
3. Of de vermelde strook langs de A2 voldoet aan deze richtlijnen kan pas worden bepaald na het uitvoeren van geluidsmetingen.
Zodra de weersomstandigheden het mogelijk maken, zullen daar de nodige metingen worden uitgevoerd.
4. De beslissing om al dan niet geluidsschermen te plaatsen, zal worden genomen na uitvoering van de geluidsmetingen.
5. De werken tot plaatsing van geluidsschermen in de periode 1997-1999 zijn opgenomen in het indicatief driejarenprogramma 1997-1999, versie 17 december 1996.

Vraag nr. 229
van 13 februari 1997
van de heer JOACHIM COENS

Illegale weekendverblijven – Dossiers knelpuntengemeenten

In een intentieverklaring van mei 1996 tussen de minister en het Nationaal Komitee Weekendverblijven VZW met betrekking tot de problematiek van illegaal opgetrokken weekendverblijven, engageerde de minister zich om binnen een periode van drie jaar planmatige oplossingen te vinden voor het twaalfstal knelpuntengemeenten. Op gemeentelijk vlak zou bovendien in samenspraak met het college van burgemeester en schepenen naar compenserende maatregelen voor deze verblijfsrecreatieve functies worden gezocht.

Als knelpuntengemeenten nam de minister onder meer Zedelgem met de verblijfsrecreatiezone Merkenveld-Baesveld in aanmerking.

Een gebied van ongeveer 20 ha bosgrond, verdeeld over twee van elkaar gescheiden delen en op het gewestplan bestemd als zone voor bedrijfsrecreatie, is eigendom van een zeventigtal kleine eigenaars.

1. Welke procedure volgt de minister om tot een oplossing te komen voor knelpuntengemeenten ?
2. In welke fase van de procedure bevinden zich de verschillende dossiers ?

Antwoord

De bedoeling van de intentieverklaring is dat er op gemeentelijk niveau een overleg wordt opgestart. De organisatie van dit overleg is toevertrouwd aan een coördinator voor het project binnen de provinciale afdeling van Arohm (administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen).

Uitgangspunt voor het overleg is de planmatige benadering van de problematiek. Per gemeente wordt gezocht naar de oplossing die het best is aangepast aan de plaatselijke situatie. Hierbij is het belangrijk te stellen dat consensus tussen de verschillende partijen omtrent oplossingen een nood-

zakelijke maar niet voldoende voorwaarde is opdat ik de voorstellen omzet in een beleidsbeslissing.

In elk geval dient te worden uitgegaan van de beleidsprioriteiten op het vlak van ruimtelijke ordening zoals zij zijn geformuleerd :

- vanuit de logica van het handhavingsbeleid wordt prioriteit gegeven aan het optreden in natuurgebieden, parkgebieden, valleigebieden, overstromingsgebieden, de stroken met erf-dienstbaarheden langs de waterlopen en de lijn-infrastructuren, "het groenste groen" ;
- een inhoudelijke toetsing aan de ontwikkelingsperspectieven van het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is noodzakelijk.

Per knelpuntengemeente dient er tegen 1 mei 1997 een knelpuntennota te worden opgemaakt door de deelnemers aan het overleg. In eerste instantie wordt deze knelpuntennota opgemaakt om de problematiek in de gemeente volledig in kaart te brengen. Op basis van de inventarisatie worden de specifieke knelpunten binnen de gemeente aangeduid. Indien mogelijk wordt de richting aangegeven van de manier waarop het knelpunt kan worden opgelost.

In deze fase is het daarom te vroeg om uitspraken te doen over concrete dossiers.

Vraag nr. 230
van 13 februari 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Bruggen – Herstellingsprogramma

Op verscheidene plaatsen in het Vlaams landsge-deelte worden momenteel werken uitgevoerd aan bruggen die blijkbaar na circa twintig jaar tekenen van slijtage vertonen en een gevaar vormen voor de veiligheid van zowel personenwagens als vracht-wagens.

1. Aan hoeveel bruggen wordt thans gewerkt om de schade te herstellen die het gevolg is van waterinsijpelingen of andere oorzaken ?
2. Hoeveel bruggen moeten in de komende maanden of jaren eveneens hersteld worden ? Werd een programma voor vernieuwing van de beschadigde bruggen opgemaakt ? Heeft men reeds enig idee van de totale herstellingskosten voor de komende jaren ?

3. Bepaalde kunstwerken die af te rekenen krijgen met een bijzonder intens verkeer (zoals het viaduct in Vilvoorde op de ring rond Brussel) zijn reeds een twintigtal jaar in dienst.

Worden dergelijke kunstwerken geregeld gecontroleerd op slijtage ?

Werd daarbij reeds schade vastgesteld die belangrijke herstellingswerken noodzakelijk maakt ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het niet mogelijk binnen de gestelde termijn een antwoord te verstrekken.

Zodra de gegevens beschikbaar zijn, zal ik ze via de diensten van het Vlaams Parlement meedelen.

Aanvullend antwoord

1. Administratie Waterwegen en Zeewezen : 11
 Administratie Wegen en Verkeer : 45
2. Het aantal bruggen dat in het Vlaams landsge-deelte in de volgende maanden en jaren moet worden hersteld, is bepaald door de resultaten van de inspecties van de verschillende kunstwerken. Afhankelijk van de vaststellingen ter plaatse en de verdere studie ervan, wordt namelijk een classificatie gemaakt van de gebreken volgens de ernst en hieruit voortvloeiend het soort van interventie en hoogdringendheid.

Gezien de ouderdom van de meeste bruggen – 20 jaar en meer – kan men ervan uitgaan dat alle kunstwerken in de volgende jaren hetzij aan onderhouds-, hetzij aan herstellingswerken of nieuwbouw toe zijn.

Op het programma 1997 werd voor de administratie Wegen en Verkeer een bedrag van 468 miljoen frank ingeschreven voor *herstellingen aan kunstwerken*. Het betreft volgende werken :

- R1 van A1 (Ekeren) tot A11 (Linkeroever)
 Vervangen nooddeuren Kennedytunnel
- A3 van R0 (Kraainem) naar Luik
 Herstellen brug B72 Gingelom
- A10 van A18 (Jabbeke) tot R0 (Groot-Bijgaarden)
 Vervangen Calverhaegebrug in Melle

- A13 van R1 (Wijnegem) naar Luik
Structurele herstellingen en schilderwerken van kunstwerken
- A17 van A10 (Oostkamp) tot A8 (Doornik)
Aansluiting grens Henegouwen
Aanpassen brug 065
- A12 van Antwerpen (R1) tot Strombeek-Bever (R0)
Ruppeltunnel : stabilisatie taluds en herstelling drainering
- R8-Noord van A19 (Kortrijk-West) tot aansluiting 3 A14 (Kortrijk-Oost)
Herstellen viaduct vormingsstation
- N334 doortocht Oostende
Herstellingswerken aan Kapellebrug
- N34 Nieuwpoort-Langebrug
Herstellen cantilever
- N357 Wielsbeke-Hogebrug
Vervangen Freyssinet-voegen
- Allerlei ingrepen van beperkte omvang en herstellen bruggen A.S.R.
(nog niet nominatief opgegeven).

Voor de administratie Waterwegen en Zeewezen werd op het programma 1997 voor 388,7 miljoen frank voorgesteld voor vervanging en herstelling van bruggen.

Het betreft volgende kunstwerken.

Vervangen van bruggen

- Kanaal Charleroi-Brussel
Bouwen van nieuwe Waterloobrug in Halle
- Kanaal Plassendale-Nieuwpoort
Kleine Plassendalebrug in Oudenburg
Elektromechanische uitrusting
Dienstgebouw
- IJzer
Herbouwen Knokkebrug in Merkem
- Kanaal Nieuwpoort-Duinkerke
Bouwen nieuwe Ieperbrug in Veurne. Burgerlijke bouwkunde
Bouwen nieuwe Ieperbrug in Veurne. EMU

- Kanaal Leuven-Dijle
Herbouwen ophaalbrug in Hever-Schiplaken, 2de fase : EMU
Herbouwen ophaalbrug in Boortmeerbeek, 1ste fase
- Leie
Doortocht Gent, renovatie predikherenbrug
- Netekanaal
Vervangen brug nr. 1 in de N13 in Lier
Afbraak oude brug
Herbouw
Tijdelijke brug nr. 3 in Lier, huur brugelementen
Tijdelijke voetgangersbrug naast brug nr. 4 in Lier
- Kanaal Dessel-Turnhout-Schoten
Bouwen bascule- en ophaalbrug in St.-Jobin-t'Goor (Brecht)
Elektromechanische uitrusting
Gebouw voor elektromechanische uitrusting
Vervangen van brug Dessel 0.
- Kanaal Bocholt-Herentals
Vervangen bruggen in Lozen-Bocholt.

Dringende herstellingswerken aan bruggen

- Ringvaart in Brugge
Krakelebrug, vernieuwen elektromechanische uitrusting
- Leie
Herstellen brug in Astene.

Daarenboven zullen in Zeebrugge de bruggen 2 en 3 over de nieuwe zeesluis worden hersteld.

Gelet op de ouderdom van de kunstwerken, zal voor de volgende jaren een bedrag van minstens dezelfde grootte nodig zijn om de nodige herstellingen en vervangingen uit te voeren.

3. Alle kunstwerken met een overspanning groter dan 5 m worden driejaarlijks geïnspecteerd volgens de richtlijnen van dienstorder LI 93/50 (Richtlijnen voor het Beheer van de Kunstwerken). Men maakt hierin qua inspectiefrequentie of -procedure geen onderscheid tussen bruggen met of zonder intens verkeer.

De inspecties geven aanleiding tot een inspectieverslag waarin door de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten wordt geadviseerd hoe de vastgestelde gebreken moeten worden aangepakt. De aanpak verschilt uiteraard van geval tot geval. De aanpak kan bijgevolg variëren van "geen maatregelen treffen", over een gepaste reparatie, tot de herbouw van het betrokken element of van de hele brug.

Wat het viaduct van Vilvoorde betreft, werden en worden belangrijke herstellingswerken uitgevoerd aan het wegdek, aan de voegen en aan de pijlers.

**Vraag nr. 231
van 13 februari 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Gemeentelijke inspraak

Binnenkort is de termijn voor de eventuele indiening van bezwaarschriften tegen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) verstreken. Daarna worden nog enkele adviezen ingewonnen en moet het Vlaams Parlement zich erover uitspreken.

De gemeenten zijn, meer dan welk overheidsniveau ook, met het "terrein" vertrouwd en zijn bij uitstek betrokken partij, aangezien zij het kaderplan later nader moeten invullen door middel van een eigen gemeentelijk plan over de ruimtelijke ordening.

Toch wordt niet uitdrukkelijk voorzien in hun (mogelijke) betrokkenheid via advies, overleg, ...

Bovendien is de vervalddag voor indiening van bezwaarschriften voor veel gemeenten onhaalbaar, al was het maar wegens het geringe aantal sameroepingen van de gemeenteraad, voortvloeiend uit het feit dat gemeenteraadslid geen volwaardig ambt is (met alle beperkingen van dien). Ook deze weg voor gemeentelijke inspraak is dus versperd.

1. Is er voorzien in een (bijkomende) facultatieve advies- en overlegronde voor de gemeenten inzake het RSV ?
2. Is er voorzien in een (bijkomende) facultatieve advies- en overlegronde voor de provincies ?
3. Waarom werd feitelijke verenigingen die zich (mede) toeleggen op ruimtelijke ordening geen

mogelijkheid geboden om hun bezwaren kenbaar te maken ?

Antwoord

1. en 2. Inzake de procedure voor het tot stand komen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is met betrekking tot advies en overleg enkel voorzien in de 90 dagen van openbaar onderzoek die liepen van 1 december 1996 tot 28 februari 1997. Uiteraard zullen bij de uitwerking van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen gemeenten en provincies een belangrijke rol spelen, en wel op volgende vlakken :

- het opstellen van de uitvoeringsplannen op Vlaams niveau. Bijvoorbeeld bij het afbakenen van de groot- en regionaalstedelijke gebieden zullen alle gemeenten die geselecteerd zijn tot het betrokken stedelijk gebied, worden betrokken in de concrete afbakening ;
- het opstellen van de provinciale en gemeentelijke structuurplannen. Hier krijgen de provincies en gemeenten, op basis van de taakstellingen uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en op basis van de omzendbrieven terzake, de bevoegdheid om in overleg met het Vlaams Gewest hun ruimtelijk structuurplan uit te werken ;
- het opstellen van de uitvoeringsplannen op provinciaal en gemeentelijk niveau. Het spreekt vanzelf dat ook hier op basis van overleg zal worden gewerkt tussen de verschillende actoren van het planningsproces.

3. Het decreet houdende de ruimtelijke planning van 24 juli 1996 – meer specifiek artikel 8, dat handelt over de procedure van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – en het besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van nadere regels voor het openbaar onderzoek van 26 november 1996, geven aan eenieder de mogelijkheid om bezwaarschriften in te dienen.

**Vraag nr. 233
van 20 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE**

Brochure Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Redactiekwaliteit

Een aantal weken geleden werd aan alle gemeentebesturen in Vlaanderen een samenvattende bro-

chure toegestuurd in het kader van het lopende openbaar onderzoek met betrekking tot het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. In deze samenvatting bleek een aantal contradicties te staan.

1. Wie was verantwoordelijk voor de eindredactie van de betrokken samenvatting ?
2. Hoeveel van die brochures werden er gedrukt en wat was de kostprijs hiervan, ook van de distributie ?
3. Worden er nieuwe brochures aangemaakt ? Zo ja, wanneer ?

Hoeveel bedraagt de kostprijs ?

Antwoord

1. De administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) is verantwoordelijk voor de eindredactie van zowel de gepopulariseerde brochure "Ruimte om te leven, ruimte om te groeien, ruimte voor uw mening", als van de brochure "Situering, synthese van de gewenste ruimtelijke structuur en bindende bepalingen".

Arohm heeft, met uitzondering van de selectie van Zomergem in plaats van Zottegem als kleinstedelijk gebied op provinciaal niveau, nadien geen contradicties kunnen ontdekken of vernemen van derden. Mogelijke contradicties kunnen echter steeds worden gemeld aan de betrokken administratie.

2. Kostprijs gepopulariseerde brochure (voor 30.000 exemplaren) :
 technisch kosten : 876.493 fr.
 print : 1.623.570 fr.
 redactie : redactiekosten voor het geheel van de producten van de informatiecampañne (folder, brochure, advertentie, tv- en radiospot) : 235.300 frank.

Kostprijs brochure situering en synthese (voor 1.000 exemplaren) :
 technische kosten en print : 135.847 fr.
 400 bijkomende kopies : 47.656 fr.
 redactie : de redactie was volledig in handen van Arohm, afdeling Ruimtelijke Planning.
 De distributie van deze producten is volledig verzorgd door Arohm, afdeling Ruimtelijke Planning.

3. Aangezien deze producten deel uitmaken van de informatiecampañne die het openbaar onderzoek rond het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen begeleidde, en dit onderzoek is afgerond op 28 februari laatstleden, worden deze producten in hun huidige vorm niet bijgedrukt.

Vraag nr. 239 van 27 februari 1997 van de heer WILLY KUIJPERS

HSL Vlaams-Brabant – Verplaatsing nutsleidingen

De aanleg van de hogesnelheidslijn (HSL) door Vlaams-Brabant zal tientallen verplaatsingen van allerlei nutsleidingen op het grondgebied van de getroffen gemeenten noodzakelijk maken.

"De NMBS zal in principe niet tussenkomen in de kosten, zelfs niet voor de verplaatsingen buiten het oorspronkelijk NMBS-domein, tenzij conventioneel anders bepaald of in toepassing van punt 5 van het HST-fonds (herstel van gemeentelijke leidingen en verlichting)", zo deelt men de betrokken bestuurscolleges mee. Sibelgas, Belgacom, VMW (Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening) en IWVB (Intercommunale voor Waterbedeling in Vlaams-Brabant) hebben reeds een aanmaning gekregen om in het kader van de HST-werken installaties te verplaatsen, en dit zonder enige vergoeding.

Deze houding van de NMBS (+ Tuc Rail ?) heeft tot gevolg dat de kosten voor verplaatsing van de nutsleidingen deels of volledig moeten worden doorgerekend aan de getroffen gemeenten, of aan de intercommunales waarbij de betrokken gemeenten zijn aangesloten.

Een dergelijke handelwijze is vanzelfsprekend ongehoord.

Heeft de minister dienaangaande reeds stappen ondernomen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Teverkstelling, aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, en aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 242
van 27 februari 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

N208 Denderleeuw-Affligem – Verkeersveiligheid

De expresweg N208 tussen Denderleeuw en Affligem is sinds een aantal maanden in gebruik.

Reeds bij de opening van deze expresweg hebben beleidsverantwoordelijken zich zorgen gemaakt over de verkeersveiligheid ter hoogte van de Bellestraat in de gemeente Affligem. De vraag om een rotonde aan te leggen werd reeds door de bevoegde instanties afgewezen.

Een tweede probleem doet zich voor ter hoogte van de afrit Affligem-Denderleeuw-Liedekerke. Wanneer men vanuit Brussel komt richting Gent, is het door de bult op de brug zeer gevaarlijk om de afrit te verlaten.

1. Sinds de opening van de expresweg N208 werden er reeds heel wat snelheidscontroles gehouden.

Hoeveel inbreuken werden er sindsdien reeds vastgesteld ?

2. Hoeveel ongevallen deden er zich reeds voor op deze expresweg ?
3. Wordt er ter hoogte van de Bellestraat in Affligem een rotonde aangelegd of worden er verkeerslichten geplaatst ?
4. Welke maatregelen worden er genomen om de afrit Affligem-Denderleeuw-Liedekerke in de richting van Gent verkeersveiliger te maken ?

Kan het plaatsen van een spiegel bijvoorbeeld het probleem niet oplossen ?

Antwoord

1. Snelheidscontroles worden door de rijkswacht uitgevoerd en mijn diensten werden niet op de

hoogte gebracht van het aantal vastgestelde inbreuken.

2. Ongevallenstatistieken zijn momenteel nog niet bekend. Een periode van minimum één jaar dient vooropgesteld alvorens conclusies kunnen worden getrokken.
3. De aanleg van een rotonde of de plaatsing van verkeerslichten werd door de Provinciale Verkeerscommissie afgewezen.
4. Voorlopig zijn geen ingrepen aan deze afrit gepland.
Mijn diensten zijn principieel tegen de plaatsing van verkeersspiegels, omdat ze een vertekend beeld geven aan het aankomend verkeer en dus door de automobilisten onjuist kunnen worden beoordeeld.

Vraag nr. 248
van 4 maart 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Herziening gewestplan Antwerpen – KMO-zones Kontich

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kontich staat positief tegenover twee voorstellen van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij (GOM) Antwerpen om gebieden binnen de gemeentegrenzen om te vormen tot bedrijventerreinen. Dit zou gebeuren in het kader van de herziening van het gewestplan Antwerpen.

Het directiecomité van GOM-Antwerpen heeft deze voorstellen intussen overgemaakt aan de minister. Het betreft een oostelijke uitbreiding van het industrieterrein Satenroze (zone 3) en de omzetting van het woonuitbreidingsgebied ten noorden van het Sint-Ritacollege (zone 2) naar KMO-zone.

Het voorstel van de gemeente Kontich over de omzetting van de Keizershoek (zone 1) tot KMO-zone werd niet overgemaakt aan de minister.

1. Wanneer heeft de minister de voorstellen van GOM-Antwerpen ontvangen betreffende de omzetting van zone 2 en zone 3 tot KMO-zone ?
2. Staat de minister achter deze voorstellen ? Hoe motiveert hij zijn standpunt terzake ?
3. Heeft de minister zijn administratie een advies gevraagd over deze voorstellen, rekening hou-

dend met de krachtlijnen van het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen ? Wat is de inhoud van dit advies ?

Antwoord

De Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Antwerpen heeft op 3 oktober en 31 oktober 1996 aan mijn administratie een aantal "voorstellen tot bestemmingswijziging in functie van bedrijventerreinen voor het gewestplan Antwerpen" toegezonden.

Drie voorstellen betreffen het grondgebied Kontich, met name de gebieden Keizershoek, Pierstraat (ten noorden van het Sint-Ritacollege) en Satenroze. Alle drie werden ze onderzocht en, zoals alle voorstellen van gewestplanwijzigingen, getoetst aan het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Ikzelf zal hierover een standpunt innemen vooraleer het plan tot herziening van het gewestplan Antwerpen aan de Vlaamse regering voor voorlopige goedkeuring voor te leggen.

Vraag nr. 251 van 4 maart 1997 van de heer JOHAN MALCORPS

Ambtenaren – Voorkoming belangenvermenging

Bestaan er formele regels binnen de administratie waarvoor de minister bevoegd is om vormen van belangenvermenging te voorkomen die het gevolg kunnen zijn van een cumulatie van functies (bijvoorbeeld ingenieurs Openbare Werken die tevens een functie als schepen van Openbare Werken en Ruimtelijke Ordening bekleden in een gemeente die valt onder hun werkingsgebied) ?

Antwoord

Er bestaan geen formele regels om belangenvermenging te voorkomen ten gevolge van cumulatie van een functie met een politiek mandaat.

Niettemin wordt erop toegezien dat een personeelslid zich niet in een situatie van rechter en partij bevindt bij de behandeling van de dossiers.

Vraag nr. 252 van 4 maart 1997 van de heer JOHAN MALCORPS

Goedkeuring BPA Reet-Statie (Rumst) – Motivatie

In het ministerieel besluit houdende goedkeuring van het BPA Reet-Statie (bijzonder plan van aanleg) keurde de minister het voornemen goed van de gemeente Rumst om een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen om te zetten in een woonpark. Hiermee werd het negatief advies van de streekcommissie genegeerd. Sociale appartementen aansluitend bij een bejaardentehuis zijn echter mogelijk in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen.

De bestemmingswijziging komt dus neer op het creëren van een nieuwe bebouwing, het aansnijden van een nieuwe woonuitbreiding in agrarisch gebied buiten de dorpskern, en dit zonder dat via een objectieve woonbehoefte studie de nood daarvoor was aangetoond. Duidelijk in tegenspraak dus met de principes van het ontwerp-Structuurplan en de principes die de minister doorgaans belijdt.

Welke verklaring heeft de minister hiervoor ?

Bovendien wordt door dit BPA ook een flagrante bouwovertreding (een garagewerkplaats met toonzaal in een agrarisch gebied) geregulariseerd. De toegestane afwijkingen worden vergoelikt door te stellen dat het gaat om "bevestiging van bestaande toestanden die de (agrarische) bestemming van het hoger plan definitief achterhaald hebben".

Is dit de denkwijze die voortaan in het behandelen van ontwerp-BPA's zal worden gevolgd ?

Antwoord

Het voorontwerp BPA Reet-Statie van de gemeente Rumst werd op 21 oktober 1993 en 5 mei 1994 tijdens plenaire vergaderingen door de betrokken administraties geadviseerd.

Wanneer het plan mij op het einde van de procedure werd voorgelegd, heb ik geoordeeld te kunnen voorbijgaan aan het ongunstig advies van de streekcommissie van advies in Antwerpen voor de omzetting van een gebied van gemeenschaps- en

openbare nutsvoorzieningen in een woonpark, omdat de herinrichting van het bestaande historische complex tot bejaardentehuis slechts mogelijk bleek mits een beperkt aantal sociale appartementen konden worden opgericht. Met de bestemming "woonpark" werd ingespeeld op het bestaande hoogstammige groen.

De omzetting van een garagewerkplaats tot ambachtelijke zone was, na het arrest van het hof van beroep in Antwerpen van 10 juni 1993 dat de bestaande toestand bevestigde, slechts een ordeningsmaatregel die geen nieuwe open ruimte in beslag heeft genomen. Dat een BPA niet het regulariseren van bouwovertradingen tot doel mag hebben, blijft mijn beleidslijn en deze lijn is hier niet in het gedrang gebracht.

Vraag nr. 255
van 26 februari 1997
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Thermische isolatie van woningen – Hoogrendementsdubbelglas

Zie :

Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

Vraag nr. 94

van 26 februari 1997

van de heer Herman Suykerbuyk

Blz. 1101

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

Vraag nr. 256
van 26 februari 1997
van de heer HUGO MARSOUL

Thermische isolatie van woningen – Hoogrendementsdubbelglas

Zie :

Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

Vraag nr. 95

van 26 februari 1997

van de heer Hugo Marsoul

Blz. 1102

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER
 VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN
 MEDIA

Vraag nr. 76
van 20 februari 1997
van de heer ANDRE DENYS

Lokale radio's – Interferentie-enquête

In een brief van de afdeling Media en Film van 28 mei 1996 werd er bij alle erkende lokale radio's een rondvraag gedaan over storingen die zij ondervinden van andere lokale radio's, met als doel hiervan een actuele inventaris op te stellen.

1. Wat zijn de resultaten van deze rondvraag ?
2. Welke initiatieven werden er reeds genomen voor gevallen waar lokale radiozenders elkaar storen ?

Antwoord

1. De administratie Media heeft met haar brief van 28 mei 1996 inderdaad een rondvraag gedaan bij de erkende lokale radio's over de storingen die zij ondervonden. Dit gebeurde op vraag van de Raad voor Lokale Radio's tijdens de vergadering van 21 mei 1996. Om de bron van de storingen eenvoudig te kunnen catalogiseren, werd de lokale radio's gevraagd de storingen te groeperen volgens de herkomst, met andere woorden storingen veroorzaakt door :

- erkende lokale radio's van de Vlaamse Gemeenschap zelf,
- radio's van de Franse Gemeenschap,
- radio's van het buitenland.

181 van de 332 toen erkende lokale radio's hebben op deze rondvraag geantwoord.

2. De administratie stelde een overzicht van deze klachten op. Dit werd door de administratie

bezorgd aan de Raad voor Lokale Radio's en aan het Belgisch Instituut voor Post en Telecommunicatie (BIPT), verantwoordelijk voor de ethercontroles in België. Er werden 278 klachten ingediend tegen Vlaamse lokale radio's, 83 klachten tegen radio's van de Franse Gemeenschap en 73 klachten tegen buitenlandse radio's.

3. De ingediende klachten van storingen kunnen op twee manieren worden verklaard. Ofwel werkt de storende radio niet volgens zijn zendvergunning en stoort daardoor de klager. Ofwel is de storende radio te dicht bij de klager gelegen, waardoor ze elkaar onderling zullen storen in hun respectieve dienstzones.

In het eerste geval kan een controle van het BIPT een oplossing bieden. Na de controle werken beide stations weer volgens hun zendvergunning en zouden de problemen ten opzichte van elkaar opgelost moeten zijn. Voor een overzicht van de controles verwijs ik naar mijn uitvoerig antwoord op de parlementaire vraag nr. 9 van 2 oktober 1996 van de heer Carl Decaluwé (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 31 oktober 1996, blz. 209 – red.*).

In het tweede geval kunnen de storingen *niet* worden opgelost via een controle van de zenders. Een oplossing kan erin bestaan voor één van de twee stations een alternatieve frequentie te zoeken. Dit is in de praktijk evenwel zo goed als uitgesloten, omdat er geen vrije frequenties zijn.

Met betrekking tot de Franse Gemeenschap is er een patsituatie. Omtrent de betwistingen lopen een aantal procedures bij de Raad van State. De Vlaamse Gemeenschap is immers van oordeel dat de Franse Gemeenschap de regelgeving niet gerespecteerd heeft. De zonder coördinatie afgeleverde zendvergunningen aan Frans-talige radio's zijn in contradictie met het koninklijk besluit van 10 januari 1992.

4. Gelet op wat vooraf gaat, kan enkel een algemene herziening van het Vlaamse frequentieplan (lees een vermindering in het aantal toe te kennen frequenties) op termijn oplossingen bieden.

Vraag nr. 77
van 20 februari 1997
van de heer FILIP DEWINTER

BRTN-amusementsprogramma's – Politici

Geregeld worden op de BRTN-radio en -televisie in allerlei ontspanningsprogramma's gasten uitgenodigd. In heel wat quizzen, shows en praatprogramma's zijn die gasten vaak politici.

1. In welke mate bestaan er bij de BRTN richtlijnen in verband met het uitnodigen van politici in spel- en ontspanningsprogramma's ?
2. Wordt er rekening gehouden met de electorale verhoudingen tussen de verschillende partijen zoals bepaald door de verkiezingsuitslag ?
3. Kan de minister mij een overzicht geven van de politici die het afgelopen jaar als gast werden uitgenodigd in amusementsprogramma's van radio en televisie (bijvoorbeeld in "De Droomfabriek", "Jan Publiek", "Kinderen niet toegelaten", "Ochtendkuren", "De tijdmachine", enzovoort), met vermelding van het programma ?
4. Bepalen redacties van deze programma's onafhankelijk welke politici zij als gast uitnodigen ?
5. Welke criteria worden bij het uitnodigen van deze politici-gasten gehanteerd ?

Antwoord

Bij de BRTN bestaan er geen richtlijnen waaraan programmamakers zich moeten houden als zij gasten voor hun programma's kiezen.

Programmamakers bepalen volledig onafhankelijk en alleen op basis van hun programma welke gasten zij uitnodigen.

Specifieke selectiecriteria voor het uitnodigen van politici in amusementsprogramma's zijn er niet, behalve de noodzaak om aantrekkelijke televisie te maken.

Bij de keuze van de gasten wordt geen rekening gehouden met de electorale verhoudingen tussen de verschillende partijen.

Voor het programma "Ochtendkuren" van Radio 2 Limburg werden in 1996 volgende politici uitgenodigd : de heren Willy Claes, Willy Kuijpers, Bert Anciaux, Johan Vande Lanotte, Johan Van Hecke, Frank Vandenbroucke, Freddy Willockx.

In het programma "De Tijdmachine" van Radio 2 Limburg waren volgende politici te gast : de heren Willy Kuijpers, Jef Ulburghs, mevrouw Hilde Houben-Bertrand, mevrouw Fatima Bali.

De volgende politici waren te gast in "De Droomfabriek" : de heren Jean-Luc Dehaene en Luc Van den Bossche en mevrouw Mieke Vogels. Selectiecriteria waren de vragen (dromen) van de kijkers.

In "Kinderen niet toegelaten" waren de heren Hugo Schiltz, Louis Tobback, Jan Piers, Jean-Luc Dehaene, Guy Verhofstadt, mevrouw Leona Detiège en mevrouw Mieke Vogels te gast. Daar gebeurde de selectie op basis van hun geboortjaar, dat hetzelfde moest zijn als dat van de andere gast. Er werd ook telkens geprobeerd in de keuze van beide gasten enige variatie te bereiken (bv. geen twee gasten die hun jeugd in dezelfde gemeente, sociale omgeving, enzovoort doorbrachten).

"Jan Publiek" wijdde een uitzending aan het thema "De politiek is corrupt". Daar waren aanwezig : de heren Willy Kuijpers, Jef Sleeckx, Jaak Gabriëls, Hugo Schiltz, Jos Geysels, Vic Anciaux, Bert Anciaux, Philippe De Coene, Eric Van Rompuy, Jos Chabert, Frank Vanhecke, mevrouw Mieke Vogels, en de jongeren Eric Finé en Sigurd Vangermeersch.

Tussen het publiek zat nog een aantal politici die zichzelf hadden aangemeld. Hoewel naar een vertegenwoordiging van alle partijen werd gezocht, is van niemand de partij genoemd. Dat was ook de afspraak.

Vraag nr. 78
van 24 februari 1997
van de heer ANDRE DENYS

Textielbeleid – Europese subsidies voor Marokko

In het kader van de Europa-Middellandse Zee-overeenkomst heeft de Europese Unie (EU) voor de modernisering van een aantal textiel- en confec-

tiebedrijven in Marokko steun toegezegd in de vorm van financiering van de aankoop van nieuwe en gebruikte textiel- en confectiemachines.

Gelet op de nu reeds scherpe concurrentie met de lageloonlanden, is een extra subsidiëring aan deze bedrijven een maatregel die op het terrein niet te verdedigen valt.

Heeft de minister als Vlaams minister van Economie tegen deze maatregel van de EU verzet aangekend ?

Antwoord

Tijdens de Landbouwrapport van 22-24 juli 1996 werd het Europees-mediterrane partnerschap (MEDA) door de EU-lidstaten goedgekeurd. België was vertegenwoordigd door de heer Karel Pinxten, federaal minister van Landbouw en KMO's.

Het MEDA-programma is het belangrijkste financiële instrument van de Europese Unie voor de realisatie van het euro-mediterrane partnerschap. Het is in de eerste plaats gericht op een duurzame sociaal-economische ontwikkeling van de mediterrane partnerlanden, in het bijzonder om deze voor te bereiden op vrijhandel met de Europese Unie. Om de concurrentiepositie op de wereldmarkt van deze landen te versterken, worden bedrijfsinvesteringen aangemoedigd.

De steun voor de economische hervormingen in Marokko omvat onder meer maatregelen ter verbetering van het concurrentievermogen van het bedrijfsleven, door een modernisering en een verbetering van het innovatievermogen van de ondernemingen.

Volgens inlichtingen verstrekt door de Europese Commissie, DG I, AB A 3, werd op dit ogenblik nog geen steun toegezegd voor projecten in het kader van het MEDA-programma.

Indien de Vlaamse volksvertegenwoordiger evenwel over andere gegevens zou beschikken, ben ik bereid aan de hand daarvan mij verder te informeren.

Vraag nr. 80
van 26 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

BRTN-minidecreet – Contractuele heraanwervingen rang 13

Door het BRTN-minidecreet van december '95 konden de personeelsleden van de BRTN in rang 13 en hoger die geen 60 jaar waren, opnieuw aangeworven worden als contractueel.

1. Aan hoeveel personeelsleden van R13 en hoger werd ingevolge het minidecreet een nieuw contractueel contract aangeboden in hun betrokken rang en hoeveel zijn er momenteel werkzaam in het nieuwe statuut ?
2. Kan de minister hierin een onderverdeling maken per dienst (TV, radio,) ?

Antwoord

Er zijn op dit ogenblik 3 personeelsleden van rang 13 en hoger die ingevolge het minidecreet zijn tewerkgesteld in een nieuwe contractuele omgeving : 1 voor radio, 1 voor televisie en 1 voor centrale diensten.

De wijze van werken die wordt gevolgd is dat het ambt pas wordt opgeheven door de gedelegeerd bestuurder op het ogenblik dat een contract kan worden aangeboden.

Om een contract aan te bieden werden eerst de functies beschreven, en gewogen via de Haymethode. Dit werd uitgevoerd binnen de opdracht die Hay voor de totaliteit van de BRTN heeft uitgevoerd. Daarna werden mogelijke loonschalen geformuleerd gebaseerd op een onderzoek op de Belgische markt. Daarna werd met een pilootgroep van kaderleden een eerste voorstel besproken, zowel juridisch-contractueel als financieel. De talrijke problemen die daaruit naar voren kwamen dienden te worden onderzocht. De finalisering van definitieve voorstellen wordt nu aangevat.

Terecht wordt de problematiek door de BRTN-directie na grondig onderzoek zeer bedachtzaam aangepakt.

Vraag nr. 83 van 26 februari 1997 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Transportsector – Maatregelen

In een recente studie van de Antwerpse professor Chris Peeters, verbonden aan de dienst Transport-economie van het RUCA, wordt het fenomeen van het "uitvragen" beschouwd als een van de groot-

ste bedreigingen voor de transportsector in ons land, en uiteraard in het Vlaamse gewest.

Eens te meer blijkt inderdaad dat de aantrekkingskracht van de Franse departementen Nord en Pas-de-Calais bijzonder groot is voor de transportbedrijven gevestigd in West- en Oost-Vlaanderen. In die twee provincies zou het door de buitenlandse concurrentie opgelopen verlies in 1992 3,2 miljard betekenen. Verder zou het aandeel van de transportsector in het BNP een dalende tendens vertonen. Inzonderheid KMO's zouden niet langer rendabel zijn.

Andere factoren die de transportsector in negatieve zin beïnvloeden zijn de taksen – per 1000 fr. omzet gestegen van 238 fr. tot 266 fr. in 1993.

Het is duidelijk dat de concurrentiële positie van het Vlaams transportwezen ernstig in het gedrang komt en dat dringend maatregelen nodig zijn, niet alleen om de werkgelegenheid te verzekeren, maar ook om de verdere afgang van deze sector te vermijden.

Welke initiatieven heeft de Vlaamse regering reeds genomen voor de transportsector en met name om de werkgelegenheid in die sector veilig te stellen ?

Antwoord

Overeenkomstig de EU-verordening nr. 1107/70 van de Raad van 4 juni 1970 betreffende de steunmaatregelen op het gebied van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren, wordt het rollend materieel van ondernemingen met als maatschappelijk doel het vrachttransport uitgesloten van enige steun. Steunmaatregelen ad hoc dienen vooraf te worden voorgelegd aan het directoraat-generaal VII.

Er zijn uitzonderingen waarbij toch expansiesteun kan worden verleend :

1. ter stimulering van het gecombineerd vervoer :
trein - vrachtwagen - schip - vliegtuig ;
2. ter herstructurering van een onderneming of groep, met dien verstande dat :
 - een herstructureringsplan wordt voorgelegd ;
 - een betere afstemming van de vraag op het aanbod gebeurt, voornamelijk door terzelfder tijd de capaciteit af te bouwen in deelsectoren met overaanbod ;

3. ter stimulering van het O & O (onderzoek en ontwikkeling) ;
4. voor ecologie-investeringen (enkel de meerkosten).

Deze Europese verordening is geldig voor alle landen die deel uitmaken van de EU.

De andere factoren die aanleiding geven tot het "uitvlaggen" zijn meestal van fiscale aard en behoren tot de bevoegdheid van de federale regering.

Vraag nr. 84
van 27 februari 1997
van de heer WILLY KUIJPERS

HSL Vlaams-Brabant – Verplaatsing nutsleidingen

Zie :

Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 239

van 27 februari 1997

van de heer Willy Kuijpers

Blz. 1092

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 86
van 27 februari 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN – Antireclamespot

Onlangs zou de BRTN (of de Vlaamse Audiovisuele Regie – VAR) geweigerd hebben om tegen betaling een reclamespotje uit te zenden uitgaande van een actiegroep tegen reclame op radio en televisie. Gelijkaardige initiatieven in het buitenland zouden wel kunnen.

Kan de minister mij meedelen waarom de BRTN de bewuste boodschap weigerde uit te zenden ?

Is dit niet in strijd met de wet op de handelspraktijken ?

Acht de minister hoe dan ook deze vorm van censuur aanvaardbaar ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat de boodschap in kwestie geen reclameboodschap was. Het was, refererend naar de definitie van "reclame" in de gecoördineerde mediadecreten, geen boodschap door een overheidsbedrijf of particuliere onderneming met het oog op de bevordering van de levering van goederen of diensten tegen betaling. Er kan dan ook geen sprake zijn van discriminatie tussen adverteerders.

De BRTN ziet derhalve niet in op welke wijze de weigering de "spot" uit te zenden in strijd zou zijn met de handelspraktijkenwet.

Bovendien stelt de BRTN autonoom zijn programma-aanbod vast. Het is dan ook uitsluitend aan de BRTN om uit te maken of en onder welke voorwaarden zij boodschappen van actiegroepen aanvaardt.

Vraag nr. 87
van 27 februari 1997
van de heer JAN PENRIS

BRTN, VTM, VT4 – Antireclamespot

De Vlaamse televisiezenders BRTN, VTM en VT4 hebben geweigerd een reclamespotje uit te zenden van de zogenaamde "Actiegroep tegen reclame op radio en televisie". De actiegroep had zijn spotje nochtans tegen betaling van het normale tarief voor uitzending aangeboden. In het buitenland wordt dit soort spotjes tegen reclame wel geregeld uitgezonden.

1. Is deze weigering geen inbreuk op het beginsel van de vrije meningsuiting ?
2. Hebben de zenders met hun weigering de wet op de eerlijke handelspraktijken niet met voeten getreden ?
3. Over welke middelen beschikt de minister om dit soort arbitraire maatregelen tegen te gaan ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat alleen BRTN en VTM Vlaamse omroe-

pen zijn. Beide omroepen hebben de motieven meegedeeld die geleid hebben tot het niet uitzenden van een "reclamespotje" van de zogenaamde "Actiegroep tegen reclame op radio en televisie", hoewel de spot tegen betaling van het normale tarief zou zijn aangeboden.

Ze steunen hun beslissing op de bepalingen in de gecoördineerde mediadecreten. Voor de omroepen betreft het geen reclameboodschap in de zin van artikel 2, 14° van de gecoördineerde decreten. De aangeboden "reclamespot" blijkt niet uit te gaan van een overheidsbedrijfs of van een particuliere onderneming, en heeft niet als oogmerk de bevordering van de levering van goederen of diensten tegen betaling. In dat opzicht kan er geen sprake zijn van discriminatie tussen adverteerders.

De omroepen hebben zich bij de beslissing gesteund op de mediadecreten. De beslissing kan dus niet arbitrair worden genoemd.

Ik wijs er bovendien op dat beide omroepen autonoom hun programmabeleid bepalen, en dat alleen zij kunnen beslissen of een dergelijke boodschap kan worden uitgezonden.

Vraag nr. 89
van 4 maart 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Werkervaringsplan – Evaluatie

In navolging van de beslissing van de Vlaamse regering van 17 januari 1996 inzake de ombouw van het Jeugdwerkgarantieplan tot het Werkervaringsplan, werd een contingent van 10 voltijdse equivalenten (VE) toegekend aan de minister. Bovendien kan elke minister nog individueel intekenen voor een gedeelte uit de globale 400 VE betrekkingen waarbij de nadruk lag op stedelijk beleid en milieu.

1. In welke projecten heeft de minister de hem toegekende VE tewerkgesteld? Over hoeveel mannen/vrouwen gaat het?
2. Deed de minister nog een beroep op een gedeelte van de 400 VE die voor projecten in het stedelijk beleid en milieu ter beschikking stonden? Hoeveel mannen/vrouwen werden er zo tewerkgesteld en voor welke projecten?

N.B.: Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 90
van 4 maart 1997
van de heer JOHAN DE ROO

Bedrijventerreinen Oost-Vlaanderen – Subsidiëring

Volgens het besluit van de Vlaamse Executieve van 19 mei 1983 houdende de erkenning, het beheer en de subsidiëring van bedrijventerreinen van lokaal of regionaal belang, kan de aanleg en uitrusting van nieuwe openbare bedrijventerreinen tot maximum 40 % worden gesubsidieerd.

1. Kan de minister een overzicht geven van de bedrijventerreinen in Oost-Vlaanderen die reeds een subsidie hebben ontvangen?
2. Kan het totale bedrag aan verleende subsidies worden vermeld, dit opgesplitst per gemeente?
3. Kan tevens worden vermeld of de subsidie werd toegekend aan een intercommunale, een gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij of een andere openbare rechtspersoon?

Antwoord

Sinds het in werking treden van het besluit van de Vlaamse regering van 19 mei 1993 houdende de erkenning, het beheer en de subsidiëring van bedrijventerreinen van lokaal of regionaal belang en met een specifiek statuut, en de industriële centra en gebouwen, werden wat de provincie Oost-Vlaanderen betreft, acht terreinen gesubsidieerd voor een totaal bedrag van 120.186.504 frank.

Hierna volgt een overzicht ingedeeld per gemeente, terrein, begunstigde, aard van de werken en het toegekende bedrag.

Gemeente	Terrein	Begunstigde	Werken	Bedrag (fr.)
Dendermonde	Hoogveld - uitbr.	DDS	basisinfrastructuur beplantingen	11.614.385 1.894.385
Gent (Zwijnaarde)	Researchpark - uitbr.	RUG	basisinfrastructuur	35.742.500
Geraardsbergen (Ophasselt)	De Nieuwe Kat	ILVA	basisinfrastructuur waterleiding	11.680.653 426.126
Geraardsbergen	Schendelbeke	ILVA	basisinfrastructuur beplanting waterleiding	4.318.084 883.973 436.490
Hamme	Zwaarveld - 2de fase	DDS	basisinfrastructuur	10.556.971
Lochristi	De Lozen Boer	VENECO	basisinfrastructuur	15.680.000
Nazareth	De Prijkels	VENECO	basisinfrastructuur	26.800.000
Zottegem	Grotenberge	ILVA	basisinfrastructuur waterleiding	begrepen in het terrein van Schendel- beke 152.937

Vraag nr. 94
van 26 februari 1997
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Thermische isolatie van woningen – Hoogrendementsdubbelglas

Het besluit van de Vlaamse regering van 18 september 1991 legt minimale eisen op als het gaat om thermische isolatie van woongebouwen.

De bijlage vermeldt bijvoorbeeld dat voor doorschijnende wanden of wandelementen van het verliesoppervlak van het gebouw bij nieuwbouw de k-waarde op maximaal 3,5 is vastgesteld ; bij her- of verbouwing is een k-waarde van 3,5 opgelegd voor de vensters tussen het bebouwde volume en de buitenomgeving.

De aanpassing van de coëfficiënt 3,5 tot kleiner of gelijk aan 2 zou tot gevolg hebben dat met materialen wordt gewerkt waarbij het warmteverlies aanzienlijk wordt verminderd. Gebruik van het zogenaamde hoogrendementsdubbelglas, dit is glas met een lage emissiviteit, zou in tegenstelling tot de klassieke dubbele beglazing het warmteverlies met meer dan 40 % doen dalen.

Het verband met de reductie van CO₂-uitstoot, die in de huisvesting goed zou zijn voor 23 % van de

CO₂-vervuiling, is dus duidelijk. Deze reductie van CO₂-uitstoot werd op de Conferentie van Rio algemeen onderschreven.

De aanpassing van de coëfficiënten zou dan ook een ondersteunende actie zijn, die de CO₂-uitstoot aanzienlijk zou verminderen.

Heeft de minister reeds initiatieven genomen om, in het licht van een algemeen toegejuichte vermindering van CO₂-uitstoot, de genoemde coëfficiënten in het besluit van 18 september 1991 te verlagen ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Met het besluit van de Vlaamse regering van 18 september 1991 werd de isolatiereglementering gebaseerd op het opleggen van een "globaal isolatiepeil (K55-norm)", en niet zozeer op het opleggen van specifieke eisen (k-waarden) voor de individuele bouwcomponenten (muren, vloeren, daken, vensters en deuren).

De bijkomende eisen voor de maximale k-waarden werden ingevoerd met de bedoeling de isolatie gelijkmatig over de verschillende bouwcomponenten te verdelen. Op deze manier wordt over- of onderisolatie van een bepaalde component vermeden (problemen met condensatie, schimmelvorming, ...).

De gestrengheid van de eisen zelf werd zo gekozen dat voor elke component een relatief evenwaardige inspanning wordt gevraagd, rekening houdend met de huidige bouwtechnieken en bouwtechnische eigenschappen van de bouwmaterialen.

De bouwheer behoudt op deze manier toch min of meer de mogelijkheid zelf zijn eigen selectiecriteria (bv. thermisch en visueel comfort tegenover kostprijs) te bepalen om aan de reglementering te voldoen.

Het opleggen van extra zware eisen voor één bepaalde component, in het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gesuggereerde geval de doorschijnende wanden, lijkt mij daarom niet opportuun, noch ten opzichte van het principe van het globaal isolatiepeil, noch ten opzichte van de eisen voor de andere (ondoorschijnende) wanden (baksteensector, sector van de isolatieproducten, ...).

In het kader van een eventuele reglementswijziging ben ik trouwens van mening dat het concept van isolatienormen dient te worden herdacht in de richting van het invoeren van een algemene "energieprestatienorm".

De energetische kwaliteit van een woning, met daaraan gekoppeld het rationeel energiegebruik in de woningbouw, wordt immers niet enkel bepaald door de thermische isolatie, maar hangt ook nauw samen met de aspecten van verwarming, verlichting, ventilatie, koeling en comfort.

Op korte termijn zal de opdracht worden gegeven om de Nederlandse Energieprestatienorm te evalueren en de mogelijke toepassing ervan in het Vlaams Gewest te onderzoeken.

Vraag nr. 95
van 26 februari 1997
van de heer HUGO MARSOUL

Thermische isolatie van woningen – Hoogrendementsdubbelglas

Hoogrendementsdubbelglas is een dubbele beglazing met lage emissiviteit, die is samengesteld uit hoogtechnologisch glas waarop een zeer dun onzichtbaar laagje is aangebracht. Dat laagje weerkaatst de warmte naar binnen, waardoor het warmteverlies meer dan 40 % lager ligt dan bij een klassieke dubbele beglazing.

In het kader van de Conferentie van Rio heeft ook ons land het engagement aangegaan om de CO₂-uitstoot te reduceren. Momenteel zou de CO₂-uitstoot in de woningsector 23 % van de totale CO₂-vervuiling bedragen. Indien men de klassieke beglazingen zou vervangen door hoogrendementsdubbelglas zou per jaar bijna 17 miljard kunnen worden bespaard. De jaarlijkse CO₂-uitstoot in de woningsector zou met 13 % verminderen en de jaarlijkse CO₂-uitstoot met 3 %. Bovendien zou de vervanging van de klassieke beglazingen door hoogrendementsdubbelglas neerkomen op 3.000 nieuwe banen gedurende 10 jaar.

Ons land heeft zich ertoe verbonden de CO₂-uitstoot met 5 % te verminderen tegen het jaar 2000. Door het voeren van een politiek waardoor het hoogrendementsdubbelglas verplicht of gesubsidieerd wordt, is men in de ons omringende landen (m.n. in Duitsland, Nederland en de Scandinavische landen) gekomen tot bijna 80 % van dergelijke beglazing, tegenover slechts 17 % in ons land. Zonder ondersteunende acties zou het ongeveer 100 jaar duren vooraleer alle woningen met hoogrendementsdubbelglas zijn uitgerust.

Om de plaatsing van hoogrendements-isulerende beglazingen aan te moedigen, is het noodzakelijk het besluit van de Vlaamse regering van 18 september 1991 aan te passen. Het volstaat de maximale waarde te wijzigen in de rubriek betreffende doorschijnende wanden of bouwelementen van wanden van het verliesoppervlak van het gebouw (ramen, deuren, e.d.) van 3,5 naar kleiner of gelijk aan 2,0 in tabel 1 (bouwelementen van nieuwbouw) en/of tabel 2 (reconstructie of transformatie) .

Heeft de minister reeds initiatieven genomen om bovenvermeld besluit van de Vlaamse regering in die zin te wijzigen ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Met het besluit van de Vlaamse regering van 18 september 1991 werd de isolatiereglementering gebaseerd op het opleggen van een "globaal isolatiepeil (K55-norm)", en niet zozeer op het opleggen van specifieke eisen (k-waarden) voor de individuele bouwcomponenten (muren, vloeren, daken, vensters en deuren).

De bijkomende eisen voor de maximale k-waarden werden ingevoerd met de bedoeling de isolatie gelijkmatig over de verschillende bouwcomponenten te verdelen. Op deze manier wordt over- of onderisolatie van een bepaalde component vermeden (problemen met condensatie, schimmelvorming, ...).

De gestrengheid van de eisen zelf werd zo gekozen dat voor elke component een relatief evenwaardige inspanning wordt gevraagd, rekening houdend met de huidige bouwtechnieken en bouwtechnische eigenschappen van de bouwmaterialen.

De bouwheer behoudt op deze manier toch min of meer de mogelijkheid zelf zijn eigen selectiecriteria (bijv. thermisch en visueel comfort tegenover kostprijs) te bepalen om aan de reglementering te voldoen.

Het opleggen van extra zware eisen voor een bepaalde component, in het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gesuggereerde geval de doorschijnende wanden, lijkt mij daarom niet opportuun, noch ten opzichte van het principe van het globaal isolatiepeil, noch ten opzichte van de eisen voor de andere (ondoorschijnende) wanden (baksteensector, sector van de isolatieproducten, ...).

In het kader van een eventuele reglementswijziging ben ik trouwens van mening dat het concept van isolatienormen dient te worden herdacht in de richting van het invoeren van een algemene "energieprestatienorm".

De energetische kwaliteit van een woning, met daaraan gekoppeld het rationeel energiegebruik in de woningbouw, wordt immers niet enkel bepaald door de thermische isolatie, maar hangt ook nauw samen met de aspecten van verwarming, verlichting, ventilatie, koeling en comfort.

Op korte termijn zal de opdracht worden gegeven om de Nederlandse Energieprestatienorm te evalueren en de mogelijke toepassing ervan in het Vlaams Gewest te onderzoeken.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 81
van 20 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Alternatieve financiering sociale huisvesting – Opgeleverde woningen

Bij besluit van 4 april 1990 werd het alternatieve financieringssysteem voor sociale huisvesting geïntroduceerd door toenmalig minister Louis Walt Niel. Er werden 1.000 woningen gepland in het kader van de financieringstechniek. Door de Vlaamse regering werd in oktober gesteld dat de ruwbouw van de woningen, opgenomen in de projecten die uiterlijk op 30 juni 1991 door de minister principieel zijn goedgekeurd, voltooid moet zijn voor 1 januari 1998.

1. Hoeveel woningen zijn er momenteel in betrokken systeem verhuurd en bewoond, onderverdeeld naar provincie en arrondissement ?
2. Hoeveel woningen vallen onder de recente beslissing van de Vlaamse regering, onderverdeeld per provincie en arrondissement ?
3. Wat waren de redenen voor de vertraging in dit bijzonder programma ?

Antwoord

Het antwoord op vragen 1 en 2 is opgenomen in de onderstaande tabel, respectievelijk onder kolom 1 (toestand 31 december 1996) en kolom 2 : potentieel aantal dat nog in aanmerking komt.

Arrondissement	Kolom 1	Kolom 2	Totaal aantal woningen
Antwerpen	129	90	219
Mechelen	24	37	61
Turnhout	5		5
Prov. Antwerpen	158	127	285
Halle-Vilvoorde	0	0	0
Leuven	205	0	205
Prov. Vl.-Brabant	205	0	205
Hasselt	128	0	128
Maaseik	0	0	0
Tongeren	40	0	40
Prov. Limburg	168	0	168
Aalst	0	0	0
Dendermonde	0	0	0
Eeklo	0	0	0
Gent	231	0	231
Oudenaarde	0	0	0
St.-Niklaas	0	0	0
Prov. O-Vlaanderen	231	0	231
Brugge	45	0	45
Diksmuide	4	0	4
Ieper	0	0	0
Kortrijk	60	9	69
Oostende	0	0	0
Roeselare	21	0	21
Tielt	23	0	23
Veurne	0	0	0
Prov. W-Vlaanderen	153	9	162
Vlaams Gewest	915	136	1.051

Als redenen voor de vertraging in dit bijzonder programma kunnen onder meer worden opgegeven :

1. de financiering waarborgt, volgens sommige initiatiefnemers, een onvoldoende rentabiliteit, zodat eerst werd getracht andere subsidiestelsels (IKB*, herwaardering, ...) aan te spreken ;
2. voor verschillende projecten werden tussentijdse wijzigingen doorgevoerd aan de samenwerkingsovereenkomsten of de samenwerkende partners ;

3. het niet verkrijgen van een toelating van de voogdijoverheid (bijvoorbeeld omdat tot onteigening van goederen moest overgegaan worden) of opmerkingen van de Inspectie van Financiën gaven soms aanleiding tot vertraging of zelfs stopzetting ;

4. soms werden de betrokken gronden of gebouwen aangekocht door een andere initiatiefnemer ;

5. sommige private initiatiefnemers opteerden uiteindelijk om de woningen te verhuren op de private huurmarkt ;

6. in sommige gevallen was de geplande verbouwing om technische of andere redenen niet of moeilijk uitvoerbaar.

(* *inbreidingsgerichte projecten in een kansarme buurt – red.*)

**Vraag nr. 82
van 24 februari 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Bevoegdheidsoverdracht organieke gemeentewetgeving – Stand van zaken

In het Sint-Michielsakkoord van 29 september 1992 werd overeengekomen de "organieke gemeentewetgeving" toe te wijzen aan de deelstaten. Met het oog daarop werd de oprichting van een werkgroep aangekondigd.

In de verklaring tot herziening van de Grondwet van 12 april 1995 werd terzake artikel 162 ter herziening gesteld. Van de aangekondigde (federale) werkgroep is evenwel nog geen sprake.

Tenzij deze werkgroep vervat zou zitten in de senaatscommissie die "zich zal buigen over de evaluatie van de bevoegdheidsverdeling en de coherentie van de bevoegdheidsdomeinen met het oog op een grotere homogeniteit" (regeringsverklaring Dehaene II, Kamer, BZ 1995, 23/1, blz. 51).

In de Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken van het Vlaams Parlement werden inmiddels de krachtlijnen vastgelegd voor de bevoegdheidsoverheveling en ook kondigde de minister aan een interministeriële werkgroep te zullen oprichten.

Onlangs waarschuwde de voorzitter van die commissie er nog voor dat uitstel van de bevoegdheids-

overdracht nodeloos kan leiden tot bijkomende Vlaamse toegevingen aan het Franstalige (institutionele) boodschappenlijstje.

1. Hoever staat het met de werkzaamheden van de aangekondigde interministeriële werkgroep ?
2. Tegen wanneer is het einde van deze werkzaamheden gepland ?
3. Welke standpunten nemen de betrokken ministers in over de aard, de reikwijdte, het tijdschema, ... van de bevoegdheidsoverdracht ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 83 van 24 februari 1997 van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Europees Handvest inzake Lokale Autonomie – Implementatie

Op 15 oktober 1985 hebben de lidstaten van de Raad van Europa het Europees Handvest inzake Lokale Autonomie ondertekend.

Tot op heden werd dit verdrag nog niet geratificeerd door de federale overheid.

Aangezien in dit verdrag belangrijke elementen vooropgesteld worden voor de lokale besturen en het toezicht op deze besturen een gewestaangelegenheid is, kreeg ik graag een antwoord op volgende vragen.

1. Wat is de houding van de minister tegenover dit verdrag ?
2. Welke stappen heeft de minister genomen om aan dit verdrag een wettelijk kader te geven ?

Antwoord

Zoals ik reeds heb aangestipt in mijn antwoord op de vraag nr. 135 van de heer Herman Suykerbuyk (Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 18 van 20 september 1996, blz. 1052), is Vlaanderen inderdaad belanghebbende partij bij de ratificatie van het Europees Handvest inzake Lokale Autonomie. Ik sta uiteraard gunstig tegenover deze bekrachtiging. Gelet op de betrokkenheid van de andere overheden verloopt de procedure vrij omslachtig.

In mijn reeds geciteerd antwoord op de vraag nr. 135 heb ik hierbij toelichting verstrekt. Ik kan hier nog aan toevoegen dat op de vergadering van 25 oktober 1996 van de werkgroep Gemengde Verdragen in ruime mate overeenstemming werd bereikt over de draagwijdte van het standpunt van België ten overstaan van de tekst van het handvest. Wat Vlaanderen betreft heb ik, samen met de minister-president, dat standpunt op 12 december 1996 bij brief voorgelegd aan de federale minister van Buitenlandse Zaken.

Voor het verdere verloop van de procedure verwijs ik naar de conclusie van de vergadering van 25 oktober : de federale minister van Binnenlandse Zaken bereidt de memorie van toelichting bij het wetsontwerp tot goedkeuring voor, zodat Buitenlandse Zaken het ontwerp kan neerleggen bij het parlement en afschriften kan bezorgen aan de gemeenschappen en de gewesten met het oog op gelijklopende goedkeuringen.

Vraag nr. 87 van 26 februari 1997 van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Inkomsten/uitgaven Lommel met betrekking tot FC Lommel SK – Toezicht

1. Welke uitgaven maakt het stadsbestuur van Lommel ter organisatie en ondersteuning van de activiteiten van FC Lommel SK op haar territorium ?
2. Welke inkomsten heeft het stadsbestuur ten gevolge van fiscale heffingen of andere gemeentelijke reglementeringen door de aanwezigheid van deze club op haar territorium ?
3. Kan de minister mij laten weten of de tegemoetkomingen van de gemeentelijke overheid voor een professionele voetbalactiviteit bij wijze van ambtelijke of juridische maatregelen zijn geregeld ?

Antwoord

Aangezien mijn administratie niet beschikt over de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde gegevens, worden ze opgevraagd bij de gouverneur van de provincie Limburg.

Zodra ik over deze gegevens beschik, worden ze meegedeeld in een aanvullend antwoord.

Vraag nr. 89
van 27 februari 1997
van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Inkomsten/uitgaven Lokeren met betrekking tot SC Lokeren – Toezicht

1. Welke uitgaven maakt het stadsbestuur van Lokeren ter organisatie en ondersteuning van de activiteiten van SC Lokeren op haar territorium ?
2. Welke inkomsten heeft het stadsbestuur ten gevolge van fiscale heffingen of andere gemeentelijke reglementeringen door de aanwezigheid van deze club op haar territorium ?
3. Kan de minister mij laten weten of bij wijze van ambtelijke of juridische maatregelen de tegemoetkomingen van de gemeentelijke overheid voor een professionele voetbalactiviteit zijn geregeld ?

Antwoord

Aangezien mijn administratie niet beschikt over de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde gegevens, worden ze opgevraagd bij de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen.

Zodra ik over deze gegevens beschik, worden ze meegedeeld in een aanvullend antwoord.

Vraag nr. 100
van 15 mei 1996
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Vlaams-Brabantbrochure – Taalwetgeving

Bij de uitdeling van de kennismakingsbrochure van de provincie Vlaams-Brabant heeft een aantal inwoners uit de faciliteitengemeenten een klacht ingediend bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht omdat deze brochure eentalig was. In haar

advies bevestigt de Vaste Commissie voor Taaltoezicht "het principe volgens hetwelk de berichten en mededelingen aan het publiek aan de inwoners van de randgemeenten in het Nederlands en in het Frans moeten worden gesteld ..." In het bijzondere geval van de brochure van de provincie Vlaams-Brabant gaat het overwegend om informatie die als berichten en mededelingen aan het publiek moeten worden beschouwd.

De brochure werd eveneens huis aan huis besteld. Door aldus te handelen heeft de provincie Vlaams-Brabant de indruk gewekt dat het om informatie ging die volgens de vaste rechtspraak van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in het Nederlands en in het Frans moet worden verstrekt.

In de persberichten meent de minister echter dat de provincie Vlaams-Brabant niet in de fout is gegaan en betwist hij bijgevolg dat de taalwetgeving op de brochure van toepassing is.

1. Waarom is de publicatie van deze brochure juridisch niet aanvechtbaar ?
2. Waarom is de taalwetgeving hierop niet van toepassing ?

Aanvullend antwoord

In mijn voorlopig antwoord op vraag nr. 100 van 15 mei 1996 met betrekking tot de kennismakingsbrochure van de provincie Vlaams-Brabant, deelde ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee dat de bestendige deputatie van Vlaams-Brabant, na ontvangst van het advies van drie professoren, aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht zou meedelen welk gevolg de provincie aan de desbetreffende adviezen van die Commissie zou geven (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 28 mei 1996, blz. 721 – red.*).

In aansluiting op mijn voorlopig antwoord, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger thans het volgende meedelen.

De bestendige deputatie van Vlaams-Brabant heeft aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht meegedeeld dat zij de in juni 1995 verspreide brochure niet in het Frans kan verdelen in de faciliteitengemeenten.

Zij komt tot deze vaststelling op grond van een strikte toepassing van de taalwetgeving (met name van artikel 34, § 1, derde lid) die ook in het advies van de drie professoren wordt geponeerd, en vol-

gens dewelke de provincie Vlaams-Brabant in de randgemeenten zowel het Nederlands als het Frans gebruikt voor de rechtstreeks afgegeven formulieren en voor de berichten, mededelingen en formulieren die aan het publiek worden verstrekt door bemiddeling van de gemeenten met een speciale taalregeling.

Ingevolge voornoemd artikel gebruikt de provincie uitsluitend het Nederlands voor de berichten en mededelingen die zij rechtstreeks aan het publiek richt.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 119
van 11 februari 1997
van mevrouw VEERLE HEEREN

VIPA-decreet – Uitvoeringsbesluiten bijzondere jeugdzorg

In verband met het decreet op het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA-decreet) zijn er momenteel voor de gehandicaptenzorg en de centra voor geestelijke gezondheidszorg uitvoeringsbesluiten uitgevaardigd. Volgens mijn informatie zijn er voor de voorzieningen-bijzondere jeugdzorg nog altijd geen uitvoeringsbesluiten.

1. Is het inderdaad zo dat er in het kader van het VIPA-decreet voor de voorzieningen-bijzondere jeugdzorg nog geen uitvoeringsbesluiten zijn?

Wat is de reden van deze lacune?

2. Wanneer zullen deze uitvoeringsbesluiten worden uitgevaardigd?

Wat is, in grote lijnen, de inhoud ervan?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Antwoord

Artikel 5 van het decreet inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, bepaalt dat het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden, binnen de perken van de in het begrotingsdecreet gespecificeerde machtigingen, aan een initiatiefnemer investeringssubsidies en investeringswaarborgen kan verstrekken.

Met "initiatiefnemer" wordt een rechtspersoon bedoeld die zorg- en dienstverlening organiseert in het kader van de persoonsgebonden aangelegenheden. Het organiseren van de zorg- en dienstverlening binnen het kader van de bijzondere jeugdbijstand, behoort tot dit domein.

Een bijkomende voorwaarde is evenwel dat er middelen worden ingeschreven in een begrotingsdecreet, en dat het toepassingsgebied ervan specifiek wordt aangeduid. Dit is niet het geval voor de subsidiëring van de private voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand, met name in de begroting van het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand. Tot dusver is er in uitvoering van het decreet inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden ook niet voorzien in een uitvoeringsbesluit voor de sector van de bijzondere jeugdbijstand.

De bevoegdheid voor het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden werd in het kader van de Vlaamse regering toevertrouwd aan minister Demeester-De Meyer. Desgevraagd wil ik ten behoeve van mijn collega een ontwerpbesluit laten uitwerken door de betrokken afdeling van de administratie. Op dit ogenblik bestaan er nog geen plannen om deze uitvoeringsbesluiten uit te vaardigen.

De subsidiëring voor de private voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand wordt geregeld door het besluit van de Vlaamse regering (BVR) van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor de voorzieningen-bijzondere jeugdbijstand. Hierbij zijn onder meer middelen opgenomen voor de werking en de infrastructuur. De bedragen zijn forfaitair bepaald.

Eventueel kunnen de resultaten van de evaluatie van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand, de nodige elementen leveren

om de vraag van de sector steviger te onderbouwen en te motiveren.

Hierbij bezorg ik "bijlage 5" van het BVR van 13 juli 1994, waarin de bedragen voor werking en infrastructuur (per erkenningscategorie en per erkende capaciteit) tegen 100 % zijn opgenomen. Ik voeg tegelijk de lijst met de geïndexeerde bedragen als bijlage toe.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 121
van 12 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Restauratiepremies – Overzicht

Bij besluit van 5 april 1995 werd een premiestelsel voor de subsidiëring van restauratiewerken aan beschermde gebouwen ingevoerd. Een tijdje geleden werd het stelsel ook van toepassing op de onderwijsgebouwen.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de premies die werden toegekend in 1995 en 1996, en dit per provincie en per arrondissement ?
2. Van welke onderwijsgebouwen en voor welke bedragen werden reeds dossiers goedgekeurd sinds de wijziging van het besluit ?

Antwoord

De lijsten met betrekking tot toekenning van premies over de periodes 1995 en 1996 werden opgesteld door mijn diensten. Deze lijsten vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als bijlage.

Er werden nog geen premies toegekend voor gebouwen bestemd voor het onderwijs.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 122
van 13 februari 1997
van de heer JOS STASSEN

Bescherming dorpsgezichten Roborst (Zwalm) – Stand van zaken

Voor Roborst, deelgemeente van Zwalm, zijn de initiatieven voor de bescherming van twee dorpsgezichten (respectievelijk "Omgeving van de Bostmolen" en "Roborst Dorpskom") zeer belangrijk en ver gevorderd. Alle voorbereidende fasen volgens de oude procedure zijn doorlopen, namelijk voorontwerp van lijst, ontwerp van lijst, overmaking aan het hoofdbestuur en ter ondertekening voorgelegd aan de bevoegde minister.

Een aantal bewoners begrijpt dan ook niet waarom de definitieve bescherming uitblijft.

De definitieve bescherming van deze twee dorpsgezichten is zeer belangrijk, ook voor de plaatselijke horeca, aangezien het merendeel van hun klanten toeristen zijn, die precies komen voor het pittoreske uitzicht.

Kan de minister mij, uitgesplitst per beschermingsdossier, volgende informatie verschaffen ?

1. Wat zijn de data waarop elke van de verschillende voorbereidende fasen zijn afgerond ?
2. Wat zijn de data waarop de twee dossiers ter ondertekening aan de minister werden aangeboden ?
3. Waarom heeft de minister deze dossiers nog niet ondertekend ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

Bij besluit van de Vlaamse regering van 19 november 1996 werden in Zwalm (Roborst) definitief beschermd :

twee dorpsgezichten :

- het kasteeldomein, met omheining en aanhorigheden ;
- de dorpskom van Roborst ;

en

vier monumenten :

- het kasteel, de ruïne met kelders van het vroegere kasteel, het koetshuis van het kasteel, de inkompartij tot het kasteeldomein ;
- de voormalige dienstgebouwen van het kasteel ;

- de motte nabij het kasteeldomein ;
- de kerkhofmuur met inkompijlers bij de Sint-Dionysiuskerk.

Vraag nr. 123
van 13 februari 1997
van de heer JOS GEYSELS

"Uitgaven voor getroffen repressie" – Duits-pensioentrekkingen

Sinds enige tijd wordt er in de begroting een krediet uitgetrokken voor een financiële tegemoetkoming aan getroffen van repressie en epuratie en voor oorlogsslachtoffers (*"Allerhande uitgaven in verband met de wegwerking van de sociale en menselijke gevolgen van de oorlog met name de Spaanse Burgeroorlog en voor de getroffen van de repressie"*, Stuk 13 (1996-1997) – Nr. 1, blz. 199 e.v., programma 41.7, basisallocatie 33.27 – red.).

Uit persberichten (De Morgen, 16 december 1996) blijkt dat 324 collaborateurs een pensioen uitbetaald zouden krijgen van de Duitse overheid.

Graag had ik van de minister vernomen of deze feiten hem bekend zijn en of deze mensen nog in aanmerking komen voor de vermelde tegemoetkoming ?

Antwoord

De in het bedoelde persbericht gesignaleerde feiten waren mij niet bekend.

Tot op heden bestaat er nog geen concrete regeling voor de aanwending van de kredieten die onder het programma 41.7, basisallocatie 33.27 in de Vlaamse begroting werden ingeschreven. Het is evenwel de bedoeling om – wat de getroffen van de repressie en de epuratie betreft – enkel vergoeding toe te kennen aan diegenen die nog steeds een bijzonder nadeel ondervinden van de te hunnen opzichte getroffen repressiemaatregelen.

Het lijkt mij evident dat bij de vaststelling van de toekenningscriteria rekening wordt gehouden met dit nieuwe gegeven.

Vraag nr. 124
van 13 februari 1997
van de heer MARINO KEULEN

Topsportersstatuut – Stand van zaken

Naar verluidt zal federaal minister van Sociale Zaken Magda De Galan werk maken van een statuut voor de topsporter. Dat zal in één adem gebeuren met het statuut voor de kunstenaar waaraan momenteel wordt gewerkt.

Het uitdokteren van het topsportersstatuut zal verlopen in samenwerking met de gemeenschappen.

1. Hoever staat het met het concipiëren van dit statuut ?
2. Wanneer zullen de werkzaamheden rond zijn en zal een volwaardig statuut voor de topsporter voorhanden zijn ?
3. Wat is de inbreng geweest van de minister van Cultuur bij de besprekingen rond dit statuut ?
4. Wat zijn de krachtlijnen van dit statuut ?

Antwoord

Op een bepaald ogenblik is inderdaad een bericht verschenen als zou federaal minister van Sociale Zaken Magda De Galan de intentie hebben werk te maken van een statuut voor de topsporter. Uit ingewonnen informatie blijkt dit bericht onjuist.

Wel zou mevrouw Laurette Onckelinx, minister-president van de Franse Gemeenschapsregering de intentie hebben om een ontwerpbesluit in te dienen met betrekking tot de regeling voor topsporters in verband met "sport en studie".

In Vlaanderen bestaan reeds een aantal regelingen in dat verband. Deze thematiek behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Onderwijs.

Ondanks voldoende navraag beschikken wij momenteel over geen andere informatie of gegevens.

Vraag nr. 127
van 20 februari 1997
van mevrouw TREES MERCKX-VAN GOEY

Molens Van Dooren (Rotselaar) – Restauratiesubsidies – Bestemming

Bij besluit van 22 juni 1983 werden de Molens Van Dooren opgenomen op de lijst van beschermde monumenten. Deze molen, die volgens het gewestplan Leuven in natuurgebied ligt, is eigendom van

de VZW TSAP, de NV Ecowatt en privé-eigenaars.	op 18.03.93 :	1.801.622 fr.
	op 11.05.95 :	5.104.798 fr.
	op 04.07.96 :	2.418.566 fr.
Er werden belangrijke werken uitgevoerd.	totaal	9.324.986 fr.
1. Werden voor de restauratiewerken subsidies aangevraagd en uitgekeerd ? Welke bedrag en op welke data ?	– voor de revisie van de turbine werd een premie verleend van 3.184.694 frank. Daarvan werd betaald :	
	op 21.12.95 :	2.388.520 fr.
2. Door wie werd de aanvraag ingediend ? Welk percentage van de subsidieerbare werken werd voor de premie in aanmerking genomen ?	op 04.07.96 :	360.875 fr.
	totaal	2.479.395 fr.
3. Wie treedt op als coördinator van de werken ?	– voor de restauratie van het molengebouw en silo – fase 2, deel 1 werd een premie verleend van 13.419.924 frank. Daarvan werd betaald :	
4. Kan de VZW als premienemer gelden, hoewel zij slechts gedeeltelijk eigenaar van de molen is ?		
5. Een deel van de molen werd sinds kort ter beschikking gesteld aan de VZW Vlaanderen Bouwt en aan de NV Vlabo Invest.	op 18.07.96 :	10.064.470 fr.
Werd deze herbestemming meegedeeld aan de subsidiërende overheid ?	Van deze werken wordt de eindafrekening ingewacht ;	
Zijn de activiteiten van deze rechtspersonen verenigbaar en toegelaten in dit beschermd monument ?	– voor de restauratie van het molengebouw en silo – fase 2, deel 2 werd een premie verleend van 16.994.724 frank. Daarvan werd betaald :	
	op 13.03.97 :	4.248.681 fr.

Antwoord

- Het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995, zoals gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 15 oktober 1996, stelt de regeling vast voor het verkrijgen van een restauratiepremie. Dit besluit vervangt het initiële besluit van 5 juni 1991 en de wijzigingen ingesteld bij besluiten van 6 december 1991 en 16 september 1992.
Volgende premies werden aangevraagd en verkregen :
 - voor de molenaarswoning werd een premie verleend ten bedrage van 1.759.816 frank. Daarvan werd reeds betaald :

op 26.03.92 :	879.908 fr.
op 10.03.94 :	632.780 fr.
op 04.07.96 :	168.077 fr.
totaal	1.680.765 fr.
 - voor de fase 1 van het molengebouw werd een premie verleend ten bedrage van 9.455.833 frank. Daarvan werd betaald :
- Deze werken zijn pas in uitvoering.
- De aanvragen werden ingediend door de VZW TSAP, die tevens optreedt als gemandateerde voor de NV Ecowatt en de particuliere eigenaars.
De VZW heeft recht op een dubbele restauratiepremie, dit is 50 % van de restauratiekosten. De NV en de andere particuliere eigenaars hebben recht op 25 % premie in de restauratiekosten.
In bovenstaande bedragen werd met deze verdeelsleutel rekening gehouden.
- De VZW TSAP treedt op als coördinator van de werken.
- Het eerder vermelde besluit van 5 april 1995 bepaalt dat premies kunnen worden verleend aan eigenaars of houders van zakelijke rechten. De VZW TSAP kan derhalve als premienemer optreden.

5. Een kleine ontvangstruimte werd verhuurd aan de VZW Vlaanderen Bouwt voor de duur der werken.

Deze VZW werd indertijd in het leven geroepen om als bemiddelaar op te treden tussen aannemers en openbare besturen, met het oog op de realisatie van sociale bouwprojecten. De VZW richt haar aandacht thans ook op projecten die herbestemming van gebouwen op het oog hebben. Vandaar dat de Molens Van Dooren voor de keuze van hun bureau past in deze visie.

Een eigenaar mag zijn monument verhuren of ter beschikking stellen zonder bemoeienis van de overheid, mits uiteraard geen afbreuk wordt gedaan aan de integriteit van het monument.

Vraag nr. 128
van 20 februari 1997
van mevrouw NELLY MAES

Stichting Azymuth – Subsidies

De Stichting Azymuth heeft zich steeds als tussenpersoon voor de organisatie van concerten ingezet. Daarvoor werd zij nominatum in de begroting van Cultuur gesubsidieerd.

1. Hoe evolueerde deze subsidie sinds het begin ?
2. Ontving Azymuth nog andere tegemoetkomingen in de vorm van gesubsidieerde tewerkstelling (Derde Arbeidscircuit, gesubsidieerde contractuelen) of tewerkgestelde werklozen ?

Hoe evolueerde deze tewerkstelling ?

Antwoord

De Stichting Azymuth ontvangt sinds 1982 geen werkingssubsidies meer door bemiddeling van de administratie Cultuur.

Derhalve beschik ik ook niet over de gegevens omtrent de gesubsidieerde tewerkstelling door Azymuth.

Vraag nr. 132
van 26 februari 1997
van mevrouw SONJA BECQ

Gemeentelijke cultuurraden – Halle-Vilvoorde

Ondanks het decreet van 24 juli 1991 ging een aantal gemeenten nog altijd niet over tot de oprichting van een cultuurraad. Artikel 11 van dit decreet stelt nochtans dat een gemeentelijke cultuurraad verplicht is vanaf 1 januari 1993. Bovendien wordt aan de gemeenten voor een aantal zaken het advies van de gemeentelijke cultuurraad opgelegd.

1. Welke gemeenten hebben nog geen cultuurraad opgericht ?
2. Werden deze gemeenten terzake al aangevaard ?
3. Werden, met betrekking tot deze gemeenten, eventueel reeds andere maatregelen genomen ?
4. Wat zijn de gevolgen voor de gemeenten die (bv. met betrekking tot de begroting) het verplicht advies van hun cultuurraad niet inwinnen ?

Antwoord

Als **bijlage** bij het antwoord voeg ik de lijst van de gemeentebesturen die thans over een erkende raad of raden voor cultuurbeleid beschikken. De herbevestiging van de desbetreffende raden werd evenwel niet op een systematische en eenduidige wijze aan de Vlaamse Gemeenschap gemeld. Dit betekent evenwel niet dat de gemeentebesturen de bestaande raden niet officieel zouden hebben herbevestigd.

Conform omzendbrief CUL/1 van 30 oktober 1991 betreffende de oprichting en erkenning van gemeentelijke raden voor cultuurbeleid, ontvingen de gemeenten die in gebreke bleven op 30 juli 1993 een aangetekende herinneringsbrief. Er werd nog geen tweede herinneringsbrief verzonden.

Overeenkomstig artikel 3 van het decreet van 24 juli 1991 houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid, kan de Vlaamse regering, na twee schriftelijke en gemotiveerde waarschuwingen, in de plaats treden van de betrokken gemeenteraden. Dit is tot op heden nog niet gebeurd.

De wet van 16 juli 1973 houdende de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen regelt het recht op inspraak. Artikel 6 bepaalt : "Elke overheid moet alle erkende representatieve verenigingen en alle ideologische en filosofische strekkingen betrekken bij de voorbereiding en de uitvoering van het cultuurbeleid. Met dit doel zullen zij een beroep doen op passende bestaande of

op te richten organen en structuren, met het oog op inspraak of advies."

Het decreet van 24 juli 1991 houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid, is een nadere uitwerking van de regels die in de cultuurpactwet werden vastgelegd. Aangezien deze wet van openbare orde is, kan elke gemeentelijke beslissing inzake cultuur die wordt genomen zonder advies van de raad voor cultuurbeleid aangevochten worden.

Ik wens er de Vlaamse volksvertegenwoordiger op te wijzen dat ik als minister bevoegd voor Cultuur enkel een specifiek toezicht uitoefen op de oprichting en erkenning van de ra(a)d(en) voor cultuurbeleid. De rechtsgeldigheid van beslissingen die worden genomen zonder advies van de raad voor cultuurbeleid, kan het voorwerp uitmaken van een bezwaar dat door de belanghebbende partijen wordt ingediend bij de toezichthoudende overheden, namelijk de gouverneur en de bestendige deputatie van de provincie waarin deze gemeentebesturen gevestigd zijn en het Vlaams Gewest.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

ANNE VAN ASBROECK

VLAAMS MINISTER
VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN GELIJKE-KANSENBELEID

Vraag nr. 21
van 20 februari 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VZW Brussel 2000 – Ministerieel mandaat

De Vlaamse regering vaardigde onlangs minister-president Luc Van den Brande, minister Luc Martens en de minister zelf af in de VZW Brussel 2000.

Kan de minister mij meedelen of dit mandaat wat haar betreft ook vervalt op het einde van haar ministerschap ?

Antwoord

Bij het einde van mijn ministerschap stel ik mijn

mandaat in de VZW Brussel 2000 ter beschikking en zal de Vlaamse regering oordelen over de invulling van dit mandaat.

Ik wil erop wijzen dat alle mandaten van de Vlaamse regering (en van de andere regeringen) in 1999 zullen moeten worden aangepast aan de nieuwe samenstelling(en) van de regering(en).

Vraag nr. 22
van 20 februari 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VCIM-personeelsadvertentie – Oproep tot migranten

In Vacature van 18 januari 1997 verscheen een personeelsadvertentie van het Vlaams Centrum voor de Integratie van Migrant(en) (VCIM), voor de functie van directeur.

Uit het gewenste profiel van de kandidaten blijkt dat het de bedoeling is dat de gezochte man of vrouw een migrant zou zijn. Immers, vermeld wordt dat migranten uitdrukkelijk worden verzocht om te solliciteren.

Is de minister het ermee eens dat dit een duidelijke discriminatie inhoudt ?

Acht zij dit aanvaardbaar ?

Werd het VCIM gewezen op deze discriminatoire houding en werden er maatregelen getroffen om dit recht te zetten ?

Antwoord

Ik ben het er niet mee eens dat het hier om een discriminatie gaat.

In de personeelsadvertentie wordt migranten uitdrukkelijk verzocht te solliciteren voor de functie van directeur. Dit is volledig conform het besluit van de Vlaamse regering van 18 juli 1990 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van integratiecentra voor migranten. Artikel 7 van dit besluit stelt dat er naar gestreefd zal worden om migranten in het personeelsbestand op te nemen.

Dit is precies wat deze advertentie doet.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 54
van 4 november 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Artsen zonder Grenzen – Uitlatingen

In een recent nummer van Contact, een Frans-Engels tijdschrift van Artsen zonder Grenzen (AzG) wordt bij wijze van uitzondering een Nederlandstalige bijdrage afgedrukt, waarin de spot wordt gedreven met de idee van een zelfstandiger Vlaanderen. Onder meer naar de minister-president van Vlaanderen wordt verwezen als "Slobodan Van den Brande", een duidelijke vingervijzing naar een niet zo vredelievende Servische leider. Mij lijkt dit ronduit beledigend, zowel voor de persoon van de minister-president als voor de Vlaamse gemeenschap in haar geheel.

Heeft de minister-president weet van dit artikel in het blad van Artsen zonder Grenzen ?

Heeft hij in dat geval juridische stappen ondernomen ingevolge de beledigingen die het bevat ?

Ontvangt Artsen zonder Grenzen onder een of andere vorm steun van de Vlaamse overheid ?

Antwoord

Ik heb de verantwoordelijken van Artsen zonder Grenzen gecontacteerd omtrent deze kwestieuze bijdrage en vreemde uitlatingen.

Inmiddels heb ik vanwege de voorzitter van Artsen zonder Grenzen een omstandig antwoord terzake ontvangen, dat een en ander verduidelijkt :

"Het gewraakte stuk is in feite een lezersbrief. Het gaat, met andere woorden, niet om een artikel van de redactie. Dat betekent onder meer dat de auteur – zoals het geval is met elke lezersbrief – het artikel in eigen naam schreef. Bijgevolg heeft de inhoud van het artikel niets te maken met de denkbeelden en principes van AzG. Integendeel. De

meerderheid van onze medewerkers, waaronder ikzelf, vonden de inhoud bedenkelijk, en distantiëren er zich dan ook van. Er is wel een probleem ontstaan omdat de redactie van Contact verzuimd heeft om de auteurs van het artikel duidelijk te vermelden.

'Maar als dat zo is, waarom is de tekst dan in het blad van AzG verschenen, terwijl de redactie van het blad niet verplicht is om het op te nemen ?', vraagt u zich terecht af. Contact is, zoals gezegd, het intern orgaan van AzG. Wat betekent dat ? Ten eerste wordt het blad enkel binnen de organisatie verspreid, met name onder medewerkers op het kantoor, de vrijwilligers op het terrein en de leden van de organisatie. En ten tweede – en dit is belangrijk – is Contact niet de officiële spreekbuis van AzG, maar een forum waarin alle leden hun persoonlijke mening en kritiek kwijt kunnen. Het staat dan ook open voor bijdragen van iedereen. Ook al druisen die bijdragen lijnrecht in tegen de mening van AzG als organisatie, of die van de meerderheid van de medewerkers van AzG.

Wat de houding van AzG tegenover de Vlamingen betreft, kan ik u verzekeren dat AzG, als internationale organisatie, respect heeft voor alle volkeren en culturen, de Vlaamse inclus. Vlamingen maken overigens meer dan de helft van de medewerkers hier op het kantoor, meer dan de helft van onze vrijwilligers op het terrein en bijna zestig procent van onze achterban uit. Persoonlijk, als Brusselse Vlaming, weet ik hoe belangrijk het woord 'respect' is om een gezonde samenleving op te bouwen. En met de Raad van Bestuur waken wij over het toepassen van dit principe.

Wij hopen dan ook dat we op uw steun en vertrouwen kunnen blijven rekenen, en staan uiteraard open voor verdere discussie".

In de gegeven omstandigheden acht ik het niet aangewezen enige juridische stappen te ondernemen. Deze ongepaste uitspraak in een lezersbrief doet evenwel geen afbreuk aan mijn grote waardering voor de – soms risicovolle – inzet en gedrevenheid van zovele jonge artsen en hulpverleners van Artsen zonder Grenzen, die in de verschillende conflictgebieden en brandhaarden hulp verlenen ten behoeve van de gewone mensen en slachtoffers van geweld, honger en oorlogsomstandigheden.

Momenteel ontvangt Artsen zonder Grenzen géén steun vanwege de Vlaamse overheid.

Op het vlak van de humanitaire hulp werd in de jaren 1992 - 1993 en 1994 door de administratie

Buitenlands Beleid een subsidie betaald aan Artsen zonder Grenzen voor de directe hulpprogramma's in Somalië en in Joegoslavië.

In totaal verleende de Vlaamse overheid in 1992, 1993 en 1994 een subsidiesteun van 54 miljoen via de humanitaire hulpprogramma's van Artsen zonder Grenzen.

Vraag nr. 93
van 20 januari 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

VLAM – Bijdrage graan- en grondstoffenfabrikanten

Naar verluidt zouden de graanfabrikanten en ook de grondstoffenfabrikanten, die eveneens werd verzocht een bijdrage te betalen aan de Vlaamse Dienst voor Agro-Marketing (VLAM), geweigerd hebben dit te doen.

1. Wat was de bijdrage die aan deze fabrikanten werd opgelegd en is het juist dat ze nog niet werd vereffend ?
2. Over welke mogelijkheden beschikt de VLAM om de betaling van de bijdragen bij weigering te innen ?
3. Moeten gelegenheidsproducenten eveneens deze bijdrage volledig betalen ? Zijn er voor hen geen uitzonderingsmaatregelen ?

Antwoord

1. In de initiële bijdragebesluiten van de Vlaamse regering van 30 november 1994 is in de onderscheiden sectoren geen bijdrageplicht opgenomen voor de graan- en grondstoffenfabrikanten, behalve voor invoerders en fabrikanten van mengvoeders in de sector "pluimvee, eieren en kleinvee" (artikel 2, 7° van het betreffende besluit van de Vlaamse regering van 30 november 1994 – 1.700 fr./jaar). Deze laatste bijdrage werd wel degelijk geïnd. Naar aanleiding van het decreet van 19 december 1996 betreffende het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing werden de bijdragebesluiten voor de 8 sectoren bij besluit van de Vlaamse regering van 4 februari 1997 verbindend verklaard.
2. In geval van niet-betaling van de verplichte bijdragen kunnen de ambtenaren van de VLAM

proces-verbaal opmaken, wat kan leiden tot strafrechtelijke vervolgingen (artikel 23 en 24 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994).

Tevens kan de invordering van de achterstallige bijdragen, overeenkomstig artikel 1, 2° van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 1995 betreffende de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor het Vlaams Gewest en de instellingen die eronder ressorteren, worden overgedragen aan ambtenaren van de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Dit werd evenzeer overgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 4 februari 1997 betreffende de verplichte bijdragen bestemd voor de promotie en/of het bevorderen van de sectoren landbouw, tuinbouw en visserij.

3. In de bijdragebesluiten wordt, tenzij uitdrukkelijk gestipuleerd, geen onderscheid gemaakt naar hoofd- en bijkomende activiteit, noch naar winst- of omzetcijfer. Al wie actief is in de sectoren waarin bijdragen verschuldigd zijn, betaalt de volledige gestelde bijdrage. Er is dan ook geen uitzondering of vrijstelling opgenomen voor gelegenheidsproducenten. Dit geldt eveneens voor het besluit van de Vlaamse regering van 4 februari 1997 betreffende de verplichte bijdragen.

Vraag nr. 98
van 29 januari 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Vlaams sociaal overleg – Stand van zaken – Taalwerkzaamheden

De minister-president, voorzitter van het VESOC (Vlaams Economisch-Sociaal Overlegcomité), maakte onlangs kenbaar de verdere uitbouw van een volwaardig sociaal overleg in Vlaanderen voor te staan als alternatief voor het vierkant draaien van soortgelijk overleg op federaal vlak.

Thans kan de Vlaamse regering, in samenspraak met het Vlaams Parlement, reeds stappen zetten om in overleg te treden met werkgevers en werknemers. Zo heeft de Vlaamse Gemeenschap decretale bevoegdheid onder meer inzake taalgebruik voor sociale betrekkingen.

Welnu, op 9 november 1995 vernietigde het Arbitragehof volgende bepaling uit het zogenaamde Septemberdecreet: "Sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers omvatten ook onder meer: ... alle werkaanbiedingen, in welke vorm dan ook, uitgaande van de werkgever teneinde de werkgever aan te nemen."

In weerwoord op deze uitspraak stelde de SERV (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen) daags nadien dat de ontstentenis aan regelgevende bevoegdheid (taalvrijheid) tot "andere instrumenten" noopt. Met name werd gedacht aan een engagement van de sociale partners, met vrijwillige medewerking vanuit de bedrijfs wereld en daadwerkelijke ondersteuning van de Vlaamse overheid.

1. Wat is de stand van zaken inzake de uitbreiding van het sociaal overleg in Vlaanderen en welke taak wordt daarin voorbehouden voor het Vlaams Parlement?
2. Welke stappen zijn er gezet om, onverminderd de grondwettelijke taalvrijheid, de bedrijfs wereld te overtuigen van het nut en de noodzaak Nederlands te gebruiken bij personeelsadvertenties?
3. Is de mogelijkheid reeds onderzocht om (al dan niet op voorstel van de Vlaamse regering) een taalbepaling houdende vaststelling van het Nederlands taalgebruik in alle werkaanbiedingen in te voegen in een vrij gesloten sociaal akkoord?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

Wat de vragen nrs. 2 en 3 betreft, verwijs ik naar het antwoord van de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Het Vlaams overlegmodel is geen statisch gegeven. In 1993 en 1995 heeft de Vlaamse regering met de Vlaamse sociale partners reeds twee tripartiete akkoorden over werkgelegenheid afgesloten.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen ontwikkelt zich ook als orgaan op sectoraal vlak. Sinds 1990 werden voor sommige bedrijfssectoren paritair samengestelde sectorale commissies opgericht, met name metaalverwerking, goederenvervoer en textiel en confectie. In 1994 kwam daar nog

de welzijns- en gezondheidszorg bij, en zeer binnenkort ook hout en bouw.

En Vlaanderen is ondertussen ook geen onbekende meer bij het sociaal overleg op het niveau van de onderneming. Het stelsel van de Vlaamse aanmoedigingspremies voor arbeidsherverdeling voorziet erin dat op het niveau van de onderneming specifieke akkoorden kunnen worden afgesloten. De Vlaamse premies moedigen de vrijwillige inlevering van arbeidstijd door het overstappen naar deeltijdse arbeid aan. Het arbeidsherverdelend effect van de invoering van deeltijdse arbeid kon oorspronkelijk enkel worden aangetoond met een federaal bedrijfsplan. Sinds enige tijd kunnen de Vlaamse premies echter ook worden uitgekeerd ter ondersteuning van een proces van herstructurering, waarbij ontslagen kunnen worden vermeden of beperkt. Overleg op bedrijfsniveau moet leiden tot een document waarin het substantieel effect van de invoering van deeltijdarbeid op de werkgelegenheid wordt aangetoond.

Met de vooruitgang die wordt geboekt in het sociaal overleg in Vlaanderen zal ook de problematiek van de algemeen-bindendverklaring van die afspraken moeten worden uitgeklaard. Daarbij wordt concreet gedacht aan akkoorden waarbij de Vlaamse sociale partners zich daadwerkelijk engageren tot het leveren van inspanningen op domeinen die behoren tot de Vlaamse bevoegdheden, die dan vervolgens door de Vlaamse overheid worden bekrachtigd.

Voor de aangelegenheden die van cruciaal belang zijn voor de ontwikkeling van de economie en werkgelegenheid in Vlaanderen en waarover federaal géén akkoorden tussen de sociale partners kunnen worden gesloten, kan worden gedacht aan Vlaamse afspraken die in een eerste fase op federaal niveau formeel worden bekrachtigd.

(Antwoord Luc Martens: *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 maart 1997, blz. 999 – red.*)

Vraag nr. 102 van 7 februari 1997 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Jaarverslag Toerisme Vlaanderen

Op bladzijde 39 van Toerisme Vlaanderen, Jaarverslag 1995, stel ik vast dat de Voerstreek op dezelfde wijze werd ingekleurd als de verschillende toeristische regio's in Wallonië. Daarentegen werd er wel

voor gewaakt om de streek Komen-Moeskroen niet als "de Vlaamse Heuvelstreek" in te kleuren.

Dergelijke details mogen onbelangrijk lijken, ze zijn een mes in de rug van die Voerenaars die op een vreedzame wijze ernaar streven om – onder meer via het toerisme – de Vlaamse identiteit van hun streek in de verf te zetten.

Werd de bewuste kaart door Toerisme Vlaanderen zelf uitgetekend ?

Waarom blijft de Voerstreek als enige toeristische regio onvermeld ?

Mag ik aannemen dat Voeren toch nog altijd "het voortuintje van Vlaanderen" is, zoals de minister-president haar vorig jaar nog omschreef ?

Antwoord

De visuele voorstelling op bladzijde 39 van het Jaarverslag 1995 van Toerisme Vlaanderen geeft de indeling van België in toeristische regio's weer. Deze nieuwe indeling werd uitgewerkt door een werkgroep met als doelstelling België in te delen in nieuwe, homogene toeristische regio's. Deze werkgroep werd opgericht om de toeristische statistiek in België te hervormen. Dit project van Toerisme Vlaanderen, dat in oktober 1991 door het NIS werd uitgevoerd, was in samenwerking met : WES (West-Vlaams Economisch Studiebureau), NIS (Nationaal Instituut voor de Statistiek), OPT (Office de Promotion du Toerisme), VAO (Verkehrsamtsamt der Ostkantone), TFPA (Toeristische Federatie Provincie Antwerpen), PVTL (Provinciale Federatie Toerisme Limburg – huidig Toerisme Limburg), GOMOV (Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Vlaanderen), DT Knokke-Heist (Dienst voor Toerisme Knokke-Heist).

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een kopie uit het verslag van de werkgroep waarop de indeling van België in toeristische regio's is weergegeven. Deze kaart werd door Toerisme Vlaanderen aan de drukker overgemaakt met de bedoeling deze in het jaarverslag 1995 op te nemen. Daaruit blijkt dat de Voerstreek tot de toeristische regio "Vlaamse Heuvelstreek" behoort.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht opmerkt, werd de Voerstreek in het jaarverslag niet ingekleurd bij de toeristische regio "Vlaamse Heuvelstreek". Ondanks het feit dat de correcte kaart aan de drukker werd bezorgd, is deze fout toch

geslopen in het Jaarverslag 1995 van Toerisme Vlaanderen.

Het Jaarverslag 1995 van Toerisme Vlaanderen is inmiddels niet meer verkrijgbaar en door de instelling werd opdracht gegeven om een bijdruk te maken. Hierbij zal er nauwlettend worden op toegezien dat Voeren wordt ingekleurd bij de juiste toeristische regio.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 103 van 7 februari 1997 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Herziening Verdrag Europese Unie – Burgerschap

In eerdere schriftelijke vragen maakte ik al melding van de voortgang van de verdragsonderhandelingen, in het kader van de lopende Intergouvernementele Conferentie (IGC), inzake het burgerschap van Europa.

In het verleden werd het burgerschap van de Europese Unie steeds als "aanvullend" voorgesteld ten opzichte van de nationaliteiten van de lidstaten.

Alhoewel de minister-president mij eerder poogde gerust te stellen, neem ik ook kennis van verscheidene andere tekens.

De bijzondere federale vertegenwoordiger voor de Intergouvernementele Conferentie maakt melding van een vooruitgang inzake burgerschap.

Blijkbaar wordt er terzake "voortgang" gemaakt zonder het (voorbereidende) driejaarlijkse burgerschapsverslag van de Europese Commissie af te wachten. Dit verslag is trouwens al ruim over tijd.

De Europese Commissie verspreidt infobrochures over de rechten van de Europese burgers. De brochurereeks draagt als opschrift "Informatieprogramma voor de Europese staatsburger".

1. Deelt de minister-president de ruime opvatting van het Europees burgerschap, geesteskind van het Europa der burgers, als staatsburgerschap (nationaliteit) ?
2. Zo ja, hoe verklaart hij dan zijn eerdere stellingen over het "aanvullend" burgerschap ? Zo neen, welke stappen heeft hij gezet om dergelij-

ke desinformatie te weren, ook in andere campagnes ?

3. Kan de minister-president bevestigen dat er terzake een sluipende besluitvorming gaande is, ver over de hoofden van de Europese (en Vlaamse) burgers heen ? Zo ja, wat heeft hij ondernomen om dit te verhelpen ? Wanneer zal de Commissie haar burgerschapsverslag neerleggen ?
4. Wanneer zal het Vlaamse volk zich, bijvoorbeeld bij wijze van Vlaamse volksraadpleging, rechtstreeks kunnen uitspreken over de wenselijke volkenrechtelijke of staatsrechtelijke vorm van Europa ?
5. Waar blijft de beloofde "volwaardige betrekking" van het Vlaams Parlement bij de onderhandelingen op de lopende Intergouvernementele Conferentie ? Hoe zal het worden betrokken bij de vereiste federale grondwetswijzigingen (burgerschap, euro) ?

Antwoord

Zoals ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger reeds heb geantwoord op zijn vraag nr. 87 van 8 januari 1997 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 7 februari 1997, blz. 793 – red.*) ligt op de IGC inzake de specifieke verdragsbepalingen over het burgerschap enkel een voorstel voor ter aanvulling van artikel 8, § 1 EG-Verdrag met de zin "Het burgerschap van de Unie vult het nationale burgerschap aan en komt niet in de plaats daarvan". Dit vormt met andere woorden een uitdrukkelijke bevestiging van het aanvullende karakter van het burgerschap van de EU ten aanzien van dit van de lidstaten.

Daarnaast loopt het doel van het tastbaarder en begrijpelijker maken van de Europese Unie voor haar burgers als een rode draad door de werkzaamheden van de IGC. Dit vindt zijn weerslag in andere verdragshoofdstukken dan dit over het burgerschap van de EU. Het gaat om voorstellen inzake werkgelegenheid, sociaal beleid, milieu, consumentenbeleid en transparantie. Voorts wordt een vereenvoudiging en codificatie van de gemeenschapsverdragen overwogen.

Het Vlaams Parlement wordt overeenkomstig artikel 16, § 2, tweede lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen geïnformeerd over de onderhandelingen ter herziening van de gemeenschapsverdragen, en zal zich

naar aanleiding van de instemmingsprocedure dienen uit te spreken over de in een verdrag neergelegde resultaten van de IGC.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 118
van 7 februari 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

*Franstalige afdeling verpleegschool Ronse –
Diplomaproblemen*

Ronse heeft een school voor verpleegkunde, waarin – volgens mijn informatie – nog steeds een Franstalige afdeling is ondergebracht. Deze afdeling volgt voor de opleiding de Waalse reglementering.

Er zijn problemen met de diploma's.

De Franse Gemeenschap weigert diploma's van deze afgestudeerden te erkennen : ze stelt dat die door de Vlaamse minister van Onderwijs moeten worden erkend.

In Vlaanderen moeten scholen zelf diploma's uitreiken voor de studies die de Vlaamse Gemeenschap organiseert, zonder dat ze vooraf door Onderwijs moeten worden bekrachtigd.

1. Heeft de minister weet van dit probleem ?
2. Aan wie is het om dit op te lossen en op welke manier ?
3. Waar zijn er scholen in Vlaanderen met een Franstalige afdeling in lager onderwijs, secundair onderwijs en hoger onderwijs buiten de universiteit (HOBU) ? Hoeveel studenten volgen er deze Franstalige afdelingen ?
4. Zijn er elders nog gelijkaardige problemen gesignaleerd ?

Antwoord

1. en 2. Bij koninklijk besluit van 24 februari 1961 houdende de oprichting van technische staats-

scholen, getroffen op basis van de gecoördineerde wetten op het technisch onderwijs, werd een technische school voor verpleegsters opgericht in Ronse.

Bij koninklijk besluit van 8 september 1961 werd op grond van artikel 3 van het koninklijk besluit van 24 februari 1961 aan het Rijksinstituut voor Verpleegkunde in Ronse een Franstalige afdeling "nursing" opgericht. Het bestaansrecht van deze Franstalige afdeling past nu in artikel 7, lid 2 van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs.

Grondwettelijk gezien is de Vlaamse Gemeenschap exclusief bevoegd voor deze afdeling, met dien verstande dat het Franstalig karakter van dit onderwijs wordt gewaarborgd door een federale regelgeving, in casu de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs. Sinds de vankrachtwording van het hogeschooldecreet is de Franstalige afdeling "nursing" opgenomen in het departement Gezondheidszorg van de Vlaamse Autonome Hogeschool Gent.

Er zijn in het verleden inderdaad problemen geweest wegens het feit dat de Vlaamse Gemeenschap, in tegenstelling tot de Franse, het uitreiken van diploma's volledig heeft gedelegeerd naar de hogescholen zelf. De Franse Gemeenschap weigerde, bij gebrek aan bekrachtiging door de Vlaamse overheid, deze diploma's te erkennen. Ik heb vernomen dat deze problemen ondertussen zijn opgelost, de uitgereikte diploma's werden door de Franse Gemeenschap erkend.

3. Wat het secundair onderwijs betreft, zijn er enkel in Ronse Franstalige afdelingen. Deze afdelingen zijn gehecht aan :

- het plaatselijk Koninklijk Atheneum van het gemeenschapsonderwijs – aantal regelmatige leerlingen per 1 februari 1996 : 37 ;
- het plaatselijk Koninklijk Technisch Atheneum van het gemeenschapsonderwijs – aantal regelmatige leerlingen per 1 februari 1996 : 77 ;
- het Koninklijk Technisch Atheneum van het gemeenschapsonderwijs Oostende – aantal regelmatige leerlingen per 1 februari 1996 : 19.

Voor het basisonderwijs is er enkel de Franstalige afdeling van de basisschool van het gemeen-

schapsonderwijs in Ronse, met 69 kleuters en 208 leerlingen in het lager onderwijs op 1 februari 1996.

4. Er zijn mij geen gelijkaardige diplomaproblemen gesignaleerd.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 139
van 20 januari 1997
van de heer MICHEL DOOMST

Vlarem – Parochiezalen

De Vlaremreglementering legt feestzalen vanaf een totale oppervlakte van 100 m² de verplichting op om te beschikken over een milieuvergunning, ongeacht of het over een dansgelegenheid gaat of niet.

Vlaanderen is rijk aan parochiezalen, gemeentelijke feestzalen, zalen van scholen of private zalen bij restaurants die slechts zeer sporadisch activiteiten organiseren. Heel wat van dit soort zalen wordt beheerd door een groep vrijwilligers, die geen privé-winsten uit het complex willen halen.

In hoeverre dienen dergelijke zalen te beschikken over een vergunning klasse 2 in het kader van de Vlarem-reglementering ?

Moeten ze een bijkomend en duur akoestisch onderzoek doen indien er maar occasioneel een dansactiviteit wordt georganiseerd ?

Kunnen zij zich eventueel op uitzonderingsmaatregelen beroepen om deze omslachtige procedures niet te moeten doorlopen ?

Antwoord

1. en 2. Met betrekking tot de toepassing van de Vlarem-subrubriek 32.1 "Feestzalen en lokalen met een dansgelegenheid" verwijs ik naar de ministeriële omzendbrief die ik terzake heb opgesteld. Zowel feestzalen als lokalen van 100 m² of meer waar *regelmatig* een dansgelegenheid georganiseerd wordt, zijn in het kader van de Vlarem-reglementering vergunningsplichtig. Indien bedoelde feestzalen onder het toepas-

singsgebied vallen van de voormelde subrubriek 32.1, dient te worden voldaan aan de exploitatievoorwaarden alsook aan de toepasselijke milieuvorwaarden van titel II van het Vlarem.

Zo moet er in dat geval ook een akoestisch onderzoek worden uitgevoerd. Deze verplichting beoogt vooral de bescherming van de omwonenden tegen de geluidshinder veroorzaakt door deze ingedeelde inrichting.

3. Door de exploitant van de inrichting kunnen individuele afwijkingen van de milieuvorwaarden vervat in titel II van het Vlarem worden gevraagd.

Dergelijke aanvraag dient te geschieden overeenkomstig de door deze titel II vastgestelde procedure en dient in het bijzonder maatregelen te bevatten die een evenwaardige bescherming bewerkstelligen.

**Vraag nr. 144
van 21 januari 1997
van de heer WILLY KUIJPERS**

Geplande militaire pijpleiding Molenbeekvallei – Milieu

Tussen de militaire basissen van Melsbroek en Bevekom wordt de aanleg van een kerosinepijpleiding op een diepte van ongeveer twee meter gepland. Die zou voor een deel het natuurgebied van de Molenbeekvallei in Veltem-Beisem doorkruisen.

Dit unieke kwelgebied bleef eeuwenlang bestand tegen de droger geworden omgeving wegens de ondoordringbare onderlaag. De voor dit gebied typische plantengroei en minerale bodemsamenstelling is hiervan een gevolg. Het fysisch "doorbreken" of beschadigen van deze laag zal onherstelbaar zijn. Het behoeft geen betoog dat het Herents gemeentelijk natuurontwikkelingsplan (GNOP) dit gemeentegrensoverschrijdend en voor fauna en flora natuurverankerend gebied bijzonder wil beschermen.

1. Kan er voor deze pijpleiding geen andere loop (met lagere milieukosten) worden uitgetekend, ook als de aanleg ervan schijnbaar duurder zou uitvallen? De milieuschade, die nu groter dreigt te zijn, is immers in dit militaire uitrustingsdossier niet verrekend.
2. Heeft de minister een milieueffectrapport gevraagd? Zo neen, welke maatregelen zijn er

dan uitgewerkt om hydrologische schade aan dit kwelgebied te voorkomen?

3. Worden er bijzondere maatregelen inzake bouwmaterialen opgelegd om mogelijke lekken in dat natuurgebied te vermijden?

Antwoord

1. In verband met dit dossier heeft in de loop van 1996 overleg plaatsgehad tussen de afdeling Natuur van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) en de directie Telecommunicaties van de krijgsmacht.

Ten gevolge van dit overleg werden tracéwijzigingen doorgevoerd aan de doortocht van de Laanvallei in Huldenberg, aan de Molenbeekvallei in Veltem-Beisem, en werd een volledig nieuw tracé uitgewerkt om het waardevolle natuurgebied "Silsombos" in Kortenberg te sparen. De doorsteek door de Molenbeekvallei in Veltem-Beisem zal gebeuren ter hoogte van en zo dicht mogelijk aansluitend bij de bestaande weg Kwerps-Beisem, zodat verstoring van het natuurgebied tot een absoluut minimum wordt beperkt.

Het aangepast tracé werd op 26 juni 1996 door de buitendienst van de afdeling Natuur gunstig geadviseerd.

Bijkomend is overeengekomen de werkbreedte in het natuurgebied te beperken tot 6 meter. Het uitzetten van het tracé op het terrein zal bovendien gebeuren in overleg met de afdeling Natuur, zodat waardevolle elementen maximaal kunnen worden gespaard.

Ik ben daarom van oordeel dat bij het uittekenen van het voorgestelde tracé in zeer grote mate rekening werd gehouden met de aanwezigheid van te beschermen waardevolle natuurgebieden.

2. a) Artikel 1.4. van de richtlijn 85/337/EG betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten bepaalt dat deze richtlijn niet van toepassing is op projecten die bestemd zijn voor defensiedoeleinden.

Het terzake vigerende besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1989 houdende bepaling voor het Vlaams Gewest van de

categorieën van werken en handelingen, andere dan hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieueffectrapport (MER) is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om een bouwvergunning, voorziet evenmin in de MER-plicht voor infrastructuurwerken voor defensiedoeleinden.

De afwezigheid van een dergelijke bepaling betekent echter niet dat de terzake bevoegde militaire instanties niet op vrijwillige basis zouden kunnen overgaan tot het opstellen van een milieueffectrapport.

Vooralsnog heeft de cel MER van de afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid van Aminor geen kennisgeving dienaangaande ontvangen.

b) De aanwezigheid van vochtige bodems in het natuurgebied van de Molenbeekvallei is niet het gevolg van de aanwezigheid van een ondoordringbare laag, maar van opstijgend grondwater. Aangezien het tracé van de pijpleiding de vallei loodrecht snijdt en de werkseuf na aanleg van de leiding volledig met de oorspronkelijke grond wordt gedicht, verwacht de afdeling Natuur niet dat de hydrologie van de vallei blijvend zal worden verstoord.

3. Het ministerie van Landsverdediging past de volgende technische reglementering toe :

- de Belgische reglementering inzake het vervoer door middel van leidingen, inzonderheid de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen ;
- de criteria en technische normen van Shape voor het ontwerpen en bouwen van de POL-installaties (petroleum oil lubricants) van de NAVO.

De technische normen van Shape worden door het ministerie van Landsverdediging toegepast omdat zij strenger zijn dan de nationale normen.

Vraag nr. 155
van 31 januari 1997
van de heer GEORGES BEERDEN

Waterschappen – Belastingen

Het is de minister bekend dat de onderscheiden waterschappen belastingen innen, al of niet met toeslagen.

Graag vernam ik voor de verschillende wateringeng welke verschillende belastingniveaus worden toegepast, eventueel per categorie en eventueel met de toeslagen per eenheid en/of categorie.

Indien mogelijk, wil ik deze bedragen kennen voor 1996, of anders voor 1995.

Kunnen de wateringeng deze aanslagvoeten vrij bepalen of zijn er terzake onderrichtingen of criteria vastgesteld ?

Antwoord

De wetgeving betreffende de wateringeng stelt dat het tot de bevoegdheid van de algemene vergadering behoort het bedrag van de te innen belastingeng jaarlijks vast te stellen. De bestendige deputatie dient deze beslissing goed te keuren. Sommige wateringeng hebben het bedrag der belastingeng opgenomen in hun huishoudelijk reglement. Wijzigingeng aan het huishoudelijk reglement dienen aan mij ter goedkeuring te worden voorgelegd. De aanslagvoeten zoals zij door de provincies werden goedgekeurd, gaan als **bijlage**.

Anderzijds zijn in de algemene vergadering de eigenaars die geen voldoende oppervlakte in bezit hebben niet rechtstreeks vertegenwoordigd, zodat een bescherming van deze niet of ondervertegenwoordigde ingelanden nodig was. Het principe van een minimumbelasting die echter in geen geval meer mag zijn dan 50 % van de gewone belastingvoet per hectare, werd ingevoerd door mijn voorganger, minister Paul Deprez, in zijn brief van 28 januari 1988 aan de provinciegouverneurs. Vermits een bedrag van 200 frank de wateringeng een redelijk inkomen garandeert, werd aangedrongen op het hanteren van dat bedrag als absoluut maximum voor de minimumbelasting. Ik stel vast dat verschillende wateringeng het bovengenoemde maximumbedrag niet eens vorderen.

Het gebruiken van een differentiële schaal voor de belastingeng is in de wetgeving opgenomen. De bebouwde gronden moeten echter worden belast volgens het oppervlaktecriterium en de differentiatie moet afdoende gemotiveerd zijn.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 158
van 3 februari 1997
van mevrouw TREES MERCKX-VAN GOEY

Molens Van Dooren (Rotselaar) – Saneringswerken Dijle

In het kader van de saneringswerken aan de Dijle in Rotselaar werden werken uitgevoerd aan de "Molens Van Dooren".

De werken hadden betrekking op :

- a) de restauratie van het molenaarscomplex, in-richten van appartementen ;
- b) het bouwen van een waterkrachtcentrale ;
- c) afbraak en vernieuwing van de brug over de Dijle-arm ;
- d) het bouwen van nieuwe sluizen of stuw op de Dijle en de molenarm.

1. Kan de minister een overzicht geven, voor elk van de genoemde werken afzonderlijk, van de oorspronkelijk geraamde kostprijs, de tot op heden gemaakte kosten en de thans nog in het vooruitzicht gestelde of geplande werken ?
2. De voornoemde constructies hebben onderhoud nodig. Welke kosten zijn reeds door de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke overheid gemaakt voor dat onderhoud ?
3. Wat zijn in bovenvermelde projecten de financiële participaties vanuit de Europese Gemeenschap, het Vlaams Gewest, de toenmalige provincie Brabant, de gemeente Rotselaar en de omliggende gemeenten ?
4. Wie is verantwoordelijk voor en heeft de opdracht om de sluis te bedienen ? Werden de ingelanden vooraf verwittigd van het permanent kunstmatig hoog houden van het waterpeil ? Zo ja, wanneer en op welke wijze ?
5. Hebben de diensten van de minister reeds vaststellingen gedaan van wateroverlast in het landbouw- en bosgebied in de Dijlevallei ? Werd er vastgesteld dat voor sommige gronden elke landbouwexploitatie onmogelijk is geworden ? Werden de betrokken gebruikers of eigenaars hiervoor schadeloos gesteld ? Welk bedrag wordt op jaarbasis uitgetrokken voor de schadevergoeding van land- en bosbouwers ?

Antwoord

1. De werken vermeld onder a) en b) en de werken op de molenarm onder d) behoren niet tot mijn bevoegdheid.

De bouwkundige werken onder c) en d) (voor zover ze gelegen zijn op de Dijle zelf) werden in één aanneming uitgevoerd en omvatten de bouw van een stuw op de Dijle, het vervangen van een brug over de Dijle en de aanleg van een toegangsweg naar de stuw. De geraamde kostprijs der werken bedroeg 25.249.641 frank, de werkelijke kostprijs 29.786.526 frank, prijsherzeningen en BTW niet inbegrepen.

De elektromechanische uitrusting van de stuw op de Dijle werd geraamd op 9.548.000 frank, de werkelijke kostprijs bedroeg 12.230.975 frank (id.).

Aan de voormelde installaties zijn geen bijkomende investeringswerken meer gepland, behalve kleine aanpassingen aan de regeling van de stuwklep voor de inwerkingstelling van de afstandsbediening.

2. Tot op heden werden geen onderhoudskosten aan de onder 1 vermelde werken gemaakt.
3. De onder 1 vermelde kosten vielen integraal ten laste van het Vlaams Gewest.
4. De afdeling Water van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is verantwoordelijk voor het beheer van de stuw op de Dijle. De bediening gebeurt automatisch. De moleneigenaar heeft enkel de mogelijkheid om de stuw tijdelijk neer te laten, bijvoorbeeld om onderhoud aan zijn installaties op de molenarm mogelijk te maken.

De aangelanden werden niet officieel verwittigd van het opnieuw instellen van het vroegere stuwpeil.

5. Bij wateroverlast onderscheidt men enerzijds overstromingen en anderzijds grondwaterstanden die onverenigbaar zijn met het grondgebruik. De afdeling Water stelt geregeld overstromingen vast in de Dijlevallei stroomopwaarts en juist stroomafwaarts van Leuven, doch niet als gevolg van de bouw van de stuw in Rotselaar. De bekende overstromingen in de omgeving van de molen van Rotselaar dateren van voor de bouw van de nieuwe stuw, toen de oude sluisconstructie, die ervoor verantwoorde-

lijk was dat de afvoercapaciteit van de Dijle lager lag dan nu het geval is, op de Dijle nog aanwezig was. De wateroverlastproblemen van eind augustus 1996 waren, zonder de werken aan de Dijle in Rotselaar, vermoedelijk groter geweest.

Het opnieuw instellen van het vroegere stuwpeil heeft ongetwijfeld wel een invloed op het grondwaterpeil onmiddellijk langs de Dijle. Het grondwaterpeil in de ruimere omgeving van de molen van Rotselaar wordt echter in hoofdzaak bepaald door het peil van de Leibeek nr. 2.096 op de linkeroever van de Dijle en de Leibeek nr. 2.014 op de rechteroever van de Dijle. Aangezien deze waterlopen uitmonden in de Dijle stroomafwaarts van de molen van Rotselaar, heeft het stuwen aan de molen geen enkele invloed op het peil en de afvoer van deze waterlopen.

Er werd nog niet vastgesteld dat voor sommige gronden landbouwexploitatie onmogelijk is geworden. Er werden nog geen gebruikers of eigenaars schadeloos gesteld. Op de begroting van Leefmilieu is voor dergelijke schadevergoeding geen bedrag ingeschreven.

Vraag nr. 159
van 3 februari 1997
van de heer JOHAN MALCORPS

Palingbestand – Maatregelen

Het palingbestand in onze binnenwateren is zo goed als volledig afhankelijk van opgeschepte glasaal die door de provinciale visserijcommissies wordt uitgezet. De visserijdienst kon in een campagne in 1975 nog 900 kg glasaal scheppen aan de Nieuwpoortse sluisen, maar in 1995 slechts 10 kg meer. Het laatste decennium worden dan ook steeds meer glasaaltjes aangekocht in Frankrijk (Loire) tegen zeer hoge prijzen (14.000 frank per kg voor ongeveer 3.000 aaltjes), zodat omvangrijke uitzettingen door de visserijcommissies binnenkort onbetaalbaar zullen zijn en het palingbestand in onze binnenwateren, een belangrijk biologisch patrimonium, volledig verdwenen zal zijn, tegelijk met een belangrijk stuk traditionele volkshobby, onder meer het zogenaamde palingpoeren of peuren.

De oorzaken van deze situatie zijn de verzwakking van 80 % van de paling door blaaswormen, de glasaalvisserij door onder meer Frankrijk en Spanje (90 % van de vangst bestemd voor onmiddellijke

consumptie – in de beroepsvisserij is het vangen van ondermaatse vis voor consumptie nochtans volledig verboden) en de vervuiling van onze binnenwateren. Palingen kunnen zich immers niet in gevangenschap voortplanten en zijn daartoe nog steeds afhankelijk van de jaarlijkse trek naar de Sargassozee, terwijl ze anderzijds in zoet water moeten volwassen worden. Het is overduidelijk dat op korte termijn alle paling uit onze binnenwateren zal verdwijnen indien niet onmiddellijk op alle niveau's wordt ingegrepen en samengewerkt.

1. Heeft de minister deze problematiek reeds laten onderzoeken ?

Zo ja, wanneer, op welke wijze en met welke resultaten ?

2. Heeft hij de problematiek reeds met de milieuverenigingen, de provinciale visserijcommissies en de federaties van de hengelaars besproken ?

Zo ja, wanneer en met welke resultaten ?

3. Heeft hij terzake reeds contact opgenomen met de verschillende Europese en internationale niveau's ? Zo ja, met welke, wanneer en met welke resultaten ?

4. Welke beleidsopties werden reeds genomen en uitgevoerd, en wat waren de resultaten daarvan ?

Antwoord

Het is niet juist dat het palingbestand in onze binnenwateren zo goed als volledig afhankelijk is van uitgezette glasaal of pootpaling. Uit visbestandsopnames is immers gebleken dat de paling nog een zekere verspreiding kent op plaatsen die voor hem min of meer bereikbaar zijn vanuit de zee. Zo wordt er onder andere jonge paling waargenomen in de Zeeschelde en de bereikbare delen van de Bovenschelde, in de dokken van Antwerpen, in het Albertkanaal, in de voor paling bereikbare zijbeken van het Maasbekken en elders. Het betreft hier dus glasaal of jonge paling die vanuit zee via natuurlijke weg die gebieden (nog) kan bereiken.

Dit wil niet zeggen dat het goed gesteld is met de toestand van onze palingbestanden, integendeel de bestanden zijn momenteel veel kleiner dan circa 20 jaar geleden, door de afname van glasaalmigratie op continentale schaal, en voornamelijk doordat veel waters onbereikbaar blijven voor paling door de aanwezigheid van diverse types van hindernissen op onze waterlopen en door de slechte water-

kwaliteit.

Dit heeft ertoe geleid dat de prijzen voor glasaal einde jaren tachtig op vrij korte tijd fel zijn gestegen vanwege de grotere vraag. De belangrijkste oorzaak voor de prijsstijging sinds 1996 moet worden gezocht bij de massale opkoop van Europese glasalen door de Chinezen, die de glasaal rechtstreeks bij de vissers aankopen en hiervoor zeer hoge prijzen bieden. Door het bijna volledig verdwijnen van de Japanse glasaal en paling hebben de Aziatische palingkwekers zich op de Europese markt gericht. De gevolgen voor de Europese palingstocks kunnen zeer dramatisch zijn. Zodanig zelfs dat de Federatie van Europese Aquacultuur Producenten (FEAP) vraagt om een exportcontrole en een minimummaat voor de consumptie van paling.

1. Het visserijfonds en het MINA-fonds hebben vanaf 1987 tot nu verschillende onderzoeken rond de palingproblematiek laten uitvoeren (o.a. over de biologie en verspreidingsfactoren van de palingparasiet *Anguillicola*, de mogelijkheden van het opkweken van glasaal, de palingpopulaties van het IJzerbekken, de jaarlijkse monitoring van de glasaalinflux in Nieuwpoort, de migratie van glasaal aan de andere Vlaamse zeesluizen, de verontreiniging van paling door zware metalen en PCB's in het Boudewijnkanaal, de knelpunten voor vismigratie en andere. Deze studies werden eerst door de universiteiten uitgevoerd ; dit onderzoek gebeurt nu voornamelijk door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW).

Sedert enkele jaren is het onderzoek gericht op de inventarisatie van de verschillende types pompgemalen in het Vlaamse gewest en de evaluatie van de schade aan diverse pomptypes op vissen en specifiek op de paling. Inderdaad is gebleken dat het eenzijdig gericht waterbeheer een niet te onderschatten negatieve impact heeft op deze dieren. Deze resultaten, aangevuld met de inventarisatie van andere structurele migratiebarrières op onze waterlopen (stuwten, sluisen, klepstructuren, bodemvallen, inbuizingen, ...), dienen nu te worden geïmplementeerd in een actieplan, zodat vrije migratie van vissen binnen afzienbare tijd in onze waterlopen opnieuw mogelijk wordt. Dit programma past volledig in het milieubeleidsplan MINA 2 en in de recent ondertekende Beneluxovereenkomst inzake de vrije migratie van vissen (zie verder, vraag 4).

2. De palingproblematiek en de resultaten van de bovenvermelde studies worden regelmatig besproken in de provinciale visserijcommissies en in de Hoge Raad voor de Riviervisserij. In de beide organen nemen de hengelaars een prominente plaats in. De specifieke problematiek van de achteruitgang van onze palingstocks werd voor het eerst tijdens de vergadering van de Hoge Raad voor de Riviervisserij van 21 september 1989 besproken en wordt van dan af regelmatig op de agenda gebracht. Binnen de bevoegdheden van de Raad werden verschillende adviezen geformuleerd, onder andere met betrekking tot de instelling van een minimummaat (10 mm) voor de maaswijdte van het peurnet, door een striktere reglementering van het gebruik van fuik en kruisnet, en ten slotte recentelijk door het instellen van een minimummaat op paling (25 cm). Ook de visserijcommissies hebben hun beleid gericht op de resultaten van deze studies.

Ook op lokaler niveau werd door de Provinciale Visserijcommissie van West-Vlaanderen en sommige bekkencomités (o.a. het IJzerbekkencomité) de problematiek van achteruitgang van de paling besproken. Met betrekking tot het uitvoeren van een migratiebevorderend lokaal beleid heeft de visserijcommissie, dus de hengelaars, een belangrijke sensibiliserende functie naar de waterbeheerders.

3. Gelet op de specifieke ecologie van de Europese paling, waarbij de volledige Europese populatie van één stock afkomstig is en van één gemeenschappelijke paaiplaats, namelijk de Sargassozee, is het evident dat eventuele beheersmaatregelen voor herstel en instandhouding van deze soort op Europees niveau en hoger dienen te gebeuren. De officiële adviesorganen betreffende de visserij zijn enerzijds ICES (International Council for Exploration of the Sea) wat de mariene soorten betreft en EIFAC (European Inland Fisheries Advisory Commission – FAO) voor de zoetwatersoorten. Sedert 1994 werken ICES en EIFAC samen voor de palingproblematiek.

De "Working Group on Eel" vergadert om de twee jaar en wordt vertegenwoordigd door circa 50 onderzoekers uit alle West-Europese lidstaten, aangevuld met palingspecialisten uit de Verenigde Staten of het Oosten. De werkgroep is echter een wetenschappelijke werkgroep, waar vooral evoluties en resultaten van onderzoek kenbaar worden gemaakt. Toch formuleert de werkgroep als conclusie in zijn verslag ook

een aantal officiële aanbevelingen over onderzoek en beheer van de palingpopulatie. Deze adviezen inzake beheer en eventuele soortbeschermingsmaatregelen worden geïnspireerd door enerzijds ecologische motieven en anderzijds visserijbelangen. Deze aanbevelingen zijn niet bindend.

Het Vlaams Gewest is in deze EIFAC-wetenschappelijke werkgroep vertegenwoordigd door het IBW, dat reeds een tiental jaren met deze problematiek begaan is. Tijdens de laatste bijeenkomst heeft het IBW met klem gewezen op de verantwoordelijkheid van de bovenvermelde werkgroep, en de noodzaak en dringendheid om concrete beheersmaatregelen voor te stellen ter discussie gebracht.

De aanbevelingen van de laatste bijeenkomst van de EIFAC/ICES-werkgroep (IJmuiden, september 1996) waren de volgende.

- a) Het voorzichtigheidsprincipe moet vanaf nu worden toegepast op de visserij voor alle levensfasen. Met andere woorden : de visserij zou moeten worden beperkt tot het heersende niveau, behalve in gevallen waar de beheerspraktijk of wetenschappelijk bewijs aantoont dat een uitbreiding is toegestaan zonder gevaar voor de bestanden. Bovendien moet de glasaalvoorziening maximaal behouden blijven.
- b) Een opvolgingsprogramma moet worden opgezet om een correcte toepassing van het voorzichtigheidsprincipe te verzekeren.
- c) Het importeren van exotische palingsoorten dient volledig te worden gecontroleerd, teneinde de introductie van andere parasieten te beletten.
- d) Het team verantwoordelijk voor de door de EU geleide actie in het kader van het AIR-programma "Verbetering van de Europese palingvisserij en behoud van de soort" zullen bij hun beheersadviezen een begeleidend aanvullend schema voor opvolging en onderzoek voegen.

De adviezen inzake specifieke maatregelen voor palingpopulatiebeheer werden steeds voorzichtig geformuleerd teneinde de belangen van de visserijsector zeker niet te schaden, en dat ondanks evidente tekenen van achteruitgang van de palingstocks. Ook het feit dat een groot deel van de Europese glasaal voor onmid-

dellijke menselijke consumptie wordt aangevend, wordt niet in vraag gesteld.

De twee hoofdelementen die volgens het IBW met de nodige urgentie op internationaal niveau dienen te worden behandeld, en waarvan het wenselijk is dat de nationale overheid deze punten bij de Europese beleidsmakers ter discussie aanbrengt, zijn de volgende :

- a) het optimaal benutten (beschermen) van de resterende glasaal door het beperken van de consumptie van glasaal en het beperken van de export van glasaal voor aquacultuurdoel-einden naar landen die buiten het verspreidingsgebied van de Europese paling liggen ;
 - b) de gedeeltelijke bescherming van de paarijpe migrerende schieraal (zilverpaling) die naar zee trekt (bescherming broedstock). In sommige landen waar een belangrijke beroepsvisserij bestaat, wordt een zeer groot deel van deze dieren die behoren tot de broekstock, via gerichte visserij afgeogst. Het moet mogelijk zijn, via een aangepaste visserijreglementering (bv. beperkte gesloten tijd voor visserij op schieraal), dat elke lidstaat de zeewaartse migratie van een minimale hoeveelheid schieraal moet garanderen. Dergelijke beheersmaatregel zou trouwens het voordeel bieden dat men mogelijk op zeer korte termijn (2-tal jaren) hiervan resultaat zou kunnen boeken in de vorm van een verhoogde glasaalinflux.
4. Het Vlaams Gewest is concreet betrokken bij belangrijke beleidsopties op Beneluxniveau die op lange termijn de paling ten goede moeten komen.

Op 26 april 1996 werd in Den Haag door het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie een beschikking goedgekeurd inzake vrije migratie van vissoorten in de hydrografische stroomgebieden van de Beneluxlanden. Deze beschikking stelt dat de regeringen de vrije migratie van de vissoorten verzekeren in alle hydrografische stroomgebieden door :

- a) bij voorrang de migratie van de grote anadrome (zalm, zeeforel) en katadrome trekvissoorten (paling) van en naar de paai- en opgroei gebieden mogelijk te maken ;
- b) dit trekken voor 1 januari 2010 mogelijk te maken voor alle soorten vis in alle hydrogra-

fische stroomgebieden, ongeacht de beheerder ervan.

Een uitvoeringsprogramma met een financieringsoverzicht wordt momenteel door de milieuadministratie en het IBW uitgewerkt.

Het Vlaams Gewest nam reeds verschillende initiatieven voor de palingproblematiek op het vlak van de vangst van de glasaal, de uitzetting van paling, de migratiekelpunten en de visserijwetgeving.

- a) Reeds sedert 1964 wordt de intrekende glasaal in Nieuwpoort elk jaar door de afdeling Bos en Groen in samenwerking met het IBW en de Provinciale Visserijcommissie West-Vlaanderen bemonsterd. De gevangen glasaal wordt integraal gebruikt voor het bepoten van de Vlaamse binnenwaters. Bovendien hebben de bemonsteringscampagnes van glasaal in Nieuwpoort een groot internationaal wetenschappelijk belang. Nieuwpoort is één van de 13 monitoringstations in Europa.

In 1996 werd door het IBW met steun van de provinciale visserijcommissies voor de sluisen in Nieuwpoort een experimentele glasaalgoot gebouwd die moet toelaten dat glasaal nu ook deze migratiebarrière zelf kan overbruggen. Het is echter wenselijk dat de waterbeheerder (administratie Waterwegen en Zeewezen) naar een meer duurzame oplossing zoekt.

- b) Aanpassing van het herbepotingsbeleid inzake paling.

Door de sterk gereduceerde glasaalvangsten (van 500 kg naar 10 kg) in de IJzer in Nieuwpoort sinds de jaren tachtig is het echter niet meer mogelijk om in Vlaanderen aan voldoende bepotingmateriaal te geraken om de palingstocks op peil te houden. Daarom werd er besloten om de glasaaltjes in het buitenland (Frankrijk, Groot-Brittannië) aan te kopen. Circa 200 kg glasaal wordt jaarlijks uit het buitenland aangekocht (ten bedrage van 2.100.000 fr., in 1996 gedragen door het Visserijfonds). Recentelijk echter kende men een ware explosie van de glasaalprijzen : in 1992 : 4.230 fr./kg en voor 1997 zal de prijs waarschijnlijk 16.000 fr./kg bedragen, wat de budgettaire mogelijkheden van de visserijcommissie sterk overschrijdt.

In het Vlaamse gewest werd er geopteerd voor bepoting met glasaal in de plaats van pootaal sinds in de jaren tachtig onderzoekers een parasitaire zwemblaasworm (*Anguillicola crassus*) vonden in zeer vele pootalen in Europa. Het probleem om parasietvrije pootaal te vinden voor herbepotingen werd steeds groter. Om herbepotingen met paling toch verder te kunnen uitvoeren, werd dan gekozen voor ziektevrije glasaaltjes. In 1996 zorgde de enorme stijging van de glasaalprijzen voor problemen, zodat de visserijcommissie zich de vraag stelt of het niet beter is opnieuw pootaal uit te zetten, aangezien dit op dit ogenblik goedkoper is. Uit oogpunt van visstandbeheer is dit echter af te raden, daar met de wilde paling – die doorgaans uit het buitenland moet worden betrokken – ook nieuwe parasieten of palingziekten kunnen worden geïntroduceerd.

- c) Migratiekelpunten in het Vlaamse gewest.

Momenteel staan op onze (polder)waterlopen talrijke pompgemalen die door hun werking vismigratie onmogelijk maken en migrerende schieraal beschadigen. Stilaan groeit het besef dat pompgemalen ook visvriendelijk kunnen ontworpen worden en dat bestaande schadelijke pomptypes kunnen worden aangepast. Het plaatsen van een lichtafweersysteem is één van de mogelijke oplossingen, zoals dit is gebeurd aan het centraal gemaal op de Grote Beverdijk in Nieuwpoort.

Een lijst van alle migratiekelpunten voor vis op de Vlaamse openbare binnenwateren wordt momenteel opgesteld. Bedoeling is op korte termijn een actieprogramma hieraan te koppelen.

Op verschillende plaatsen in het Vlaamse gewest worden in de waterlopen palingpassages en glasaalgoten aangelegd ter bevordering van de palingmigratie, zo bijvoorbeeld op de Kemmelbeek en in talrijke poldergebieden (Zwarte Sluispolder, Noordwatering van Veurne, Polder van Vladslo-Ambacht, Zwinpolder, Generale Vrije Polder, e.a.).

Ook in de stromende waters worden verschillende vistrappen, die door paling kunnen benut worden, ontworpen of aangelegd.

- d) In de visserijwetgeving werden enkele reglementeringen aangepast teneinde de vangst

van ondermaatse paling tegen te gaan (zie vraag 2).

Toch zijn er nog een drietal negatieve elementen wat het palingbeheer op Vlaams niveau betreft.

- a) Vlaanderen was na Italië het eerste land waar Anguillicolosis werd gemeld (1983). Het betreft hier een ziekte veroorzaakt door de parasitaire spoelworm *Anguillicola crassus*, die zich in de zwemblaas nestelt. Deze parasitaire ziekte wordt genoemd als één van de mogelijke oorzaken van de achteruitgang van onze palingstocks. Via de invoer van buitenlandse vis worden nog steeds vispathogene virussen, bacteriën en parasieten in onze wateren geïntroduceerd, zodat ze de lokale vispopulaties aldus kunnen aantasten. Op dit vlak is er op niveau van het Vlaams Gewest geen voorkomingsbeleid of controle.
- b) Uit waarnemingen tijdens terreinonderzoek blijkt dat er op onze waterlopen behoorlijk wat zwartvisserij en stroperij met verboden tuigen (fuiken en netten) gebeurt. In sommige gebieden bestaat een zeer gerichte stroperij op paling. Door gebrek aan bevoegd personeel is er nauwelijks controle, wat na de herstructurering van de bevoegde controlerende diensten een nog groter probleem geworden is door het wegvallen van gespecialiseerde visserijwachters.
- c) Recente berichten wijzen op nieuwe ontwikkelingen in de Belgische zeevisserij, met name een gerichte visserij op paling. Het is belangrijk te wijzen op het handhaven van het voorzichtigheidsprincipe geformuleerd door EIFAC/ICES (de visserij beperken tot het heersende niveau), teneinde hier het probleem van de achteruitgang van de palingstocks niet onomkeerbaar te maken.

Vraag nr. 160
van 3 februari 1997
van de heer JOS GEYSELS

Recycleerbaar klein gevaarlijk afval – Verwerking

Kan de minister, aansluitend bij schriftelijke vraag nr. 67 van 12 februari 1996 met betrekking tot de verwerking van klein gevaarlijk afval (KGA) (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 19 februari 1996, blz. 381 – red.*), volgende bijkomende informatie verschaffen over de recyclage van deze afvalstoffen ?

In het antwoord wordt gesteld dat 63 % van het ingezamelde KGA recycleerbaar is.

1. Hoeveel van dit recycleerbaar KGA wordt verwerkt buiten het Vlaams Gewest (respectievelijk in Wallonië, Brussel en het buitenland) ?
2. Hoeveel van dit KGA wordt effectief gerecycled en op welke manier ?
3. Hoe gebeurt het toezicht (buiten het Vlaams Gewest) op deze verwerking en/of recyclage ?

Antwoord

1. en 2.

Vooreerst wens ik voor alle duidelijkheid en volledigheid de gegevens van het jaar 1995 waarvan sprake in mijn antwoord op de vraag nr. 67 van 12 februari 1996 ook de hoeveelheden KGA ingezameld in 1995 mee te delen :

Tabel 1 geeft de ingezamelde hoeveelheden KGA voor 1994 en 1995 per KGA-fractie. De 10 KGA-fracties werden vastgelegd in het besluit van de Vlaamse regering van 13 maart 1991 tot vaststelling van de algemene voorwaarden die gelden voor de verwijdering van gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen (KGA-besluit).

Tabel 1. Overzicht van het ingezamelde KGA in 1994 en 1995

Groep	Omschrijving	Hoeveelheid (kg)	
		1994	1995
1.	verven, inkten, lijmen en harsen	886.285,0	1.194.147,5
2.	olie en vet	2.429.069,0	2.757.066,5
3.	solventen	349.591,0	392.994,5
4.	zuren	32.383,0	34.097,5
5.	basen	26.955,0	31.613,5
6.	schoonmaakmiddelen	42.554,0	56.677,5
7.	batterijen	1.132.060,0	1.302.509,0
8.	stoffen of producten met kwik	133.740,0	171.295,5
9.	gevaarlijke huishoudelijke afval van gemengde samenstelling	687.750,5	734.784,0
10.	verpakkingen die nog resten van bepaalde bovenvermelde afvalstoffen bevatten	160.246,0	146.666,0
Totaal		5.880.633,5	6.821.851,5

De gemiddelde ingezamelde hoeveelheid KGA per inwoner bedroeg 1,002 kg in 1994 en steeg in 1995 tot 1,160 kg.

Bovenvermelde hoeveelheden werden berekend op basis van de gegevens die de gemeenten jaarlijks aan de OVAM dienen mee te delen in het kader van het milieuconvenant. Deze gegevens omvatten de ingezamelde hoeveelheden per KGA-fractie en per inzamelsysteem, evenals de erkende ophaler(s) die het KGA in de gemeente ophaalde(n). Voorzover de gemeenten over informatie beschikken omtrent de verwerking van het ingezamelde KGA, werd dit eveneens naar de OVAM gestuurd.

Uit de gegevens van enkele gemeenten omtrent de verwerking van het in 1994 ingezamelde KGA werd informatie verkregen omtrent de verwerking van het KGA in het Vlaamse gewest voor 1994. Voor het ingezamelde KGA in 1995 werden de gegevens omtrent de verwerking, zoals doorgevoerd door de gemeenten, aangevuld met informatie afkomstig van de erkende ophalers.

Hiervoor werd begin 1996 een enquête gehouden bij de erkende ophalers voor KGA die in 1995 KGA in de gemeenten ophaalden. De erkende

ophalers verschaften de OVAM informatie omtrent de verwerkingswijze en de verwerkingsbedrijven die het door hen ingezamelde KGA verwerkten in 1995.

Uit de verzamelde gegevens blijkt dat er een onderscheid kan worden gemaakt tussen vier verschillende verwerkingswijzen: recyclage, fysicochemisch behandelen, verbranden (met energierecuperatie) en storten (op een klasse 1-stortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen). Het fysicochemisch behandelen wordt als een aparte verwerkingswijze vermeld, omdat deze verwerkingstechniek vaak wordt toegepast als een voorbehandeling van de afvalstoffen voordat ze definitief worden verwerkt. De definitieve verwerking van de voorbehandelde afvalstoffen is zeer sterk afhankelijk van de zuiverheid. Voor de zuiverste fracties zijn er nog recyclagemogelijkheden; minder zuivere fracties moeten worden verbrand. Naast deze vier verwerkingswijzen wordt er ook nog een hele kleine hoeveelheid KGA afgevoerd naar een overslagstation. De uiteindelijke verwerking hiervan werd niet meege-deeld.

Tabel 2 geeft een overzicht van de verwerkingswijzen van het in 1995 ingezamelde KGA.

Tabel 2. Overzicht van de verwerking van het ingezamelde KGA in 1995

Verwerkingswijze	Hoeveelheid (kg)	%
Recyclage	4.426.223,5	64,9
Fysicochemisch behandelen	610.621,5	9,0
Verbranden	1.606.297,5	23,5
Storten	178.146,5	2,6
Overslag	562,5	0,0
Totaal	6.821,851,5	100,0

Uit tabel 2 blijkt duidelijk dat in 1995 64,9 % van het KGA werd gerecycleerd en 23,5 % werd verbrand met terugwinning van energie. Beide verwerkingswijzen zijn een vorm van nuttige toepassing van afvalstoffen. Daarnaast werd 9 % van het KGA fysicochemisch behandeld waarna het gerecycleerd, verbrand of gestort werd. Nog geen 3 % van het KGA werd gestort op een klasse 1-stortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen. Uit deze gegevens blijkt dat minstens 90 % van het in 1995 ingezamelde KGA nuttig werd toegepast.

Per KGA-fractie werd eveneens onderzocht welk percentage er werd gerecycleerd, fysicochemisch behandeld, verbrand, gestort en overgeslagen. Een overzicht hiervan wordt gegeven in tabel 3.

Tabel 3. Verwerkingswijze per KGA-groep (1995)

KGA-groep	Recyclage	Fysicochemisch behandelen	Verbranden	Storten	Overslag
1.	12,9 %	39,3 %	47,8 %	0,0 %	0,0 %
2.	99,9 %	0,0 %	0,1 %	0,0 %	0,0 %
3.	27,0 %	0,9 %	72,1 %	0,0 %	0,0 %
4.	34,4 %	49,9 %	15,7 %	0,0 %	0,0 %
5.	8,9 %	73,2 %	17,9 %	0,0 %	0,0 %
6.	4,6 %	0,1 %	95,2 %	0,0 %	0,0 %
7.	79,7 %	6,2 %	0,4 %	13,7 %	0,0 %
8.	100,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %
9.	25,2 %	1,6 %	73,2 %	0,0 %	0,1 %
10.	0,0 %	3,8 %	96,2 %	0,0 %	0,0 %

Het KGA van groep 1 (verven, inkt, lijmen en harsen) wordt grotendeels fysicochemisch behandeld of verbrand met energierecuperatie. Circa 13 % wordt gerecycleerd. In hoofdzaak gaat het hier om lege metalen verblikken die na reiniging als schroot worden verwerkt.

Groep 2 (olie en vet) wordt bijna volledig gerecycleerd. Uitsluitend een zeer kleine fractie die bestaat uit vervuilde brandstoffen wordt fysicochemisch behandeld of verbrand met energierecuperatie. Alle frituuroliën en -vetten en ook alle motorolie worden nuttig toegepast. De recyclage van frituuroliën en -vetten bestaat uit het zuiveren van deze afvalstoffen, waarna ze worden verwerkt in veevoeding. Een zeer klein gedeelte van de frituurvetten en -oliën wordt door de cosmetische indus-

trie verwerkt in onder andere lippenstift. De ingezamelde afgewerkte motorolie wordt gerecycleerd door ze te zuiveren, waarna ze ofwel wordt vermengd met nieuwe motorolie om opnieuw als motorolie te worden gebruikt, ofwel wordt de gezuiverde motorolie gebruikt als brandstof voor stookinstallaties van bijvoorbeeld serres.

72 % van groep 3 (solventen) wordt verbrand met energierecuperatie. Daarnaast wordt toch nog bijna 30 % gerecycleerd. De reden voor deze beperkte recyclage van de ingezamelde solventen ligt bij de zeer diverse samenstelling van de solventen. De solventen worden gerecycleerd door ze te zuiveren en daarna opnieuw als solvent te gebruiken.

Ook voor groep 4 (zuren) en groep 5 (basen) blijft de recyclage beperkt wegens de zeer diverse samenstelling ervan. Bij groep 4 wordt slechts 35 % gerecycleerd. Deze fractie bestaat dan nog in hoofdzaak uit fixeervloeistoffen waaruit fotografisch zilver wordt gerecupereerd. De recyclage van groep 5 blijft beperkt tot nog geen 9 %. De recyclage gebeurt door zuivering van de ingezamelde basen.

Ook groep 6 (schoonmaakmiddelen) bestaat uit kleine restjes van zeer diverse schoonmaakproducten, waardoor de recyclagemogelijkheden worden beperkt. Daarom wordt meer dan 95 % van deze groep verbrand met energierecuperatie.

Groep 7 (auto-accu's en batterijtjes) wordt voor bijna 80 % gerecycleerd. De voor recyclage geschikte fractie omvat alle auto-accu's en een klein gedeelte van de batterijtjes (ongeveer 22 % van de ingezamelde batterijtjes, vooral de nikkel-cadmiumbatterijtjes). De recyclage van de auto-accu's bestaat uit het verwijderen van de zuren die opnieuw kunnen worden gebruikt (na zuivering). Het metalen omhulsel van de auto-accu's wordt gerecycleerd als schroot door de staalindustrie. Uit de Ni-Cd-batterijtjes wordt het nikkel en het cadmium gerecupereerd. De verwerking van de overige batterijtjes bestaat uit het storten op een klasse 1-stortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen of het fysicochemisch behandelen ervan. De batterijtjes die worden gestort zijn de alkalinebatterijtjes.

De stoffen of producten met kwik (groep 8) worden bijna allemaal gerecycleerd. Uit de TL-lampen, kwikthermometers, ... wordt het kwik gerecupereerd. Ook het glas en de metalen onderdelen worden gerecycleerd.

Groep 9 bestaat uit KGA-afvalstoffen met een gemengde samenstelling. Wegens de diversiteit van deze groep betekent dit dat de recyclagemogelijkheden beperkt zijn. Toch wordt circa 25 % gerecycleerd. Deze fractie bestaat in hoofdzaak uit spuitbussen, brandblusmiddelen en fotografisch afval, waaruit respectievelijk ijzer en aluminium, ijzer en zilver worden gerecupereerd. Bijna vier vijfden van het KGA met gemengde samenstelling wordt verbrand met energierecuperatie.

De lege verpakkingen met restanten van KGA-afvalstoffen (groep 10) worden bijna volledig verbrand met terugwinning van energie. Recyclage van deze KGA-fractie is economisch niet haalbaar wegens de diversiteit in verpakkingsmateriaal en de aanwezigheid van eventuele (gevaarlijke) restanten.

Volledigheidshalve dient te worden vermeld dat uit de verbrandingsassen van het KGA (dat verbrand werd met terugwinning van energie) alle metalen worden gerecupereerd. Deze metalen worden als schroot gerecupereerd door de staalindustrie.

De verzamelde gegevens toonden aan dat de verwerking van het in 1995 in Vlaanderen ingezamelde KGA voor 78,2 % gebeurt binnen het Vlaamse gewest. 10,1 % van het KGA wordt verwerkt in het Waalse gewest en 11,7 % in Nederland. Er wordt geen Vlaams KGA verwerkt in het Brusselse gewest of in andere Europese landen.

De tabel 4 geeft een overzicht van de verwerkingswijzen per plaats van verwerking (uitgedrukt in % per plaats van verwerking).

Tabel 4. Overzicht van de verwerkingswijze per plaats van verwerking (1995)

Verwerkingswijze	Vlaamse gewest	Waalse gewest	Nederland
Recyclage	71,8 %	40,9 %	39,6 %
Fysicochemisch behandelen	0,3 %	16,7 %	59,7 %
Verbranden	24,5 %	42,4 %	0,7 %
Storten	3,3 %	0,0 %	0,0 %
Overslag	0,0 %	0,0 %	0,0 %
Totaal	100,0 %	100,0 %	100,0 %

Het storten (en het overslaan) van KGA gebeurt alleen in het Vlaamse gewest zelf. Van het KGA dat in het Waalse gewest wordt verwerkt, wordt meer dan 40 % verbrand met energierecuperatie en bijna evenveel gerecycleerd. De overige 17 % wordt fysicochemisch behandeld. Het KGA dat naar Nederland wordt uitgevoerd voor verwerking, wordt voor bijna 60 % fysicochemisch behandeld,

terwijl circa 40 % wordt gerecycleerd. Slechts een kleine fractie (minder dan 1 %) van het KGA wordt voor verbranding afgevoerd naar Nederland.

Tabel 5 geeft een overzicht van de samenstelling van het KGA per plaats van verwerking (uitgedrukt in % per KGA-fractie).

Tabel 5. Samenstelling van het KGA per plaats van verwerking (1995)

KGA-groep	Vlaamse gewest	Waalse gewest	Nederland
1.	13,4 %	0,6 %	59,1 %
2.	41,9 %	33,2 %	37,0 %
3.	2,8 %	35,3 %	0,1 %
4.	0,2 %	2,3 %	0,7 %
5.	0,2 %	3,0 %	0,3 %
6.	1,1 %	0,0 %	0,0 %
7.	22,1 %	17,8 %	0,1 %
8.	3,2 %	0,0 %	0,0 %
9.	13,3 %	1,4 %	2,0 %
10.	1,8 %	6,4 %	0,7 %
Totaal	100,0 %	100,0 %	100,0 %

In vergelijking met de tabel 1 die de samenstelling van het in het Vlaamse gewest ingezamelde KGA voor 1995 weergeeft, blijkt dat de samenstelling van het KGA dat in het Vlaamse gewest wordt verwerkt hiermee enigszins overeenkomt. Daarentegen bestaat het KGA dat in het Waalse gewest wordt verwerkt grotendeels uit drie KGA-fracties, met name olie en vet (groep 2), solventen (groep 3) en batterijen (groep 7). Nog sterker verschilt het met de samenstelling van het KGA dat in Nederland wordt verwerkt. Dit bestaat immers bijna uitsluitend uit verven, inkten, lijmen en harsen (groep 1) en olie en vet (groep 2).

3.

Wat het toezicht betreft op de verwerking van het KGA dat niet binnen het Vlaamse gewest wordt verwerkt, dient een onderscheid te worden gemaakt naargelang het afval nog binnen België (met andere woorden in het Brusselse of in het Waalse gewest) of buiten België wordt verwerkt.

Wanneer het KGA in het Brusselse of in het Waalse gewest wordt verwerkt, is de overbrenging van

het KGA niet onderworpen aan enige procedure of toestemming van de bevoegde diensten van het gewest van bestemming. Een uitzondering hierop is het KGA dat wordt gestort in het Waalse gewest. Hiervoor dient een afwijking op het algemene stortverbod voor afvalstoffen afkomstig van andere gewesten te worden gevraagd aan het Waals Gewest (besluit van de Waalse Gewestregering van 19 maart 1987), dat na advies van de OVAM al dan niet een afwijking verleent. In principe worden geen Vlaamse KGA-fracties rechtstreeks gestort in het Waalse gewest.

Doordat de toezichtsbevoegdheid op de verwerking van afvalstoffen van de OVAM en Aminimal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) beperkt is tot het Vlaamse gewest, kan geen rechtstreeks toezicht op de reglementaire verwerking van KGA in andere gewesten gebeuren. Dit gebeurt door de in deze gewesten daartoe aangevozen instanties. Bij twijfel omtrent bepaalde overbrengingen kan steeds informatie worden uitgewisseld tussen de toezichthoudende instanties.

Voor het KGA dat buiten België wordt verwerkt, geldt het volgende.

De overbrenging van KGA tussen lidstaten van de Europese Unie is onderworpen aan de bepalingen van de verordening 259/93 (EEG). Gezien de specifieke risico's voor de omgeving, dient deze overbrenging te geschieden volgens een kennisgevingsprocedure (Oranje Lijst- of Rode Lijst-procedure). Dit houdt in dat de overbrenging slechts kan gebeuren met voorafgaandelijke toestemming van de bevoegde autoriteiten van verzending, doorvoer en bestemming. Indien het KGA nuttig wordt toegepast, dient een autoriteit binnen de 30 dagen een schriftelijk besluit te hebben genomen, zoniet wordt de toestemming van deze autoriteit geacht stilzwijgend te zijn. Deze stilzwijgende toestemmingen kunnen niet worden ingeroepen indien de afvalstoffen worden verwijderd of onder het Rode Lijst-regime nuttig worden toegepast.

Het toezicht op de overbrenging en de verwerking kan als volgt worden samengevat.

Bij het indienen van een kennisgeving dient door de kennisgever onder andere de volgende informatie te worden geleverd :

- de oorsprong, de samenstelling en de hoeveelheid van de te verwerken afvalstoffen en de identiteit van de producent(en) ;
- de identiteit van de ontvanger van de afvalstoffen, de plaats van het centrum voor nuttige toepassing/verwijdering en de type en de duur van de bedrijfsvergunning. Het centrum moet technisch geschikt zijn voor de nuttige toepassing van de betrokken afvalstoffen onder omstandigheden die geen gevaar opleveren voor de volksgezondheid of het milieu ;
- de beoogde methode van verwijdering van de na recycling resterende afvalstoffen ;
- de hoeveelheid gerecycleerd materiaal in verhouding tot de resterende afvalstoffen.

Aan de hand van deze informatie kan worden bepaald of de verwerkingsmethode in het buitenland al dan niet hoogwaardiger is dan de binnenlandse verwerking.

De bevoegde autoriteit van bestemming zal steeds de vergunningstoestand van de ontvanger controleren vooraleer een toestemming te verlenen. Indien gewenst, kunnen andere autoriteiten deze informatie ook opeisen.

De overbrengingen zelf kunnen nauwgezet door de bevoegde autoriteiten worden opgevolgd dankzij een systeem van voor- en nameldingen, en kunnen op elk moment worden gecontroleerd door de inspectiediensten. In het kader van deze controlebevoegdheid worden frequent controleacties opgezet in samenwerking met onder meer de rijkswacht. Jaarlijks wordt ook minstens één internationale controle-actie op touw gezet, waarbij een meerderheid van de lidstaten meewerkt aan intensieve transportcontroles in hun lidstaten.

Door de ontvanger dient een officiële verwerkingsverklaring, die een garantie is dat de afvalstoffen daadwerkelijk werden verwerkt in zijn installaties, aan de bevoegde autoriteiten te worden afgeleverd.

De bevoegde autoriteiten kunnen om milieutechnische redenen bezwaren maken tegen de geplande overbrengingen, dit om te vermijden dat afvalstoffen worden verwerkt in niet-aangepaste installaties.

Vraag nr. 164
van 4 februari 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Leukemiepreventie – Omgeving stortplaatsen, nucleaire installaties, ...

In de buurt van nucleaire installaties, lozingspunten van radioactief afval in oppervlaktewater en stortplaatsen voor huishoudelijk afval bestaat een verhoogd risico op bloedkanker. Twee recente studies van Jean-Francois Viel (universiteit van Besançon – Frankrijk) en Pluygers (Jolimontziekenhuis – La Louvière) tonen dit aan.

Zo stelde de Franse arts Jean-Francois Viel een duidelijk lineair verband vast tussen de nabijheid van nucleaire installaties in La Hague en de verhoogde kans op bloedkanker bij kinderen aldaar. Zijn bevindingen bevestigen gelijkaardige onderzoeksresultaten in het Britse Dounreay.

Kankerspecialist Pluygers van het Jolimontziekenhuis in La Louvière wijst in zijn onderzoek op het verhoogd kankerrisico rond stortplaatsen voor huishoudelijk afval. De uitwasemingen van gechlorerde koolwaterstoffen tasten volgens hem op termijn het immuunstelsel en het evenwicht in de witte bloedlichamen aan. Soortgelijke vaststellingen werden voorheen gedaan in Quebec (Canada) en Missouri (VS).

1. Beschikt de minister over wetenschappelijke onderzoeksgegevens die wijzen op het verhoogd risico op bloedkanker in de buurt van nucleaire installaties, lozingspunten van radioactief afval in oppervlaktewater en stortplaatsen voor huishoudelijk afval ?
2. Zo ja, heeft de minister maatregelen getroffen die dit risico beperken en/of voorkomen ?
3. Zo neen, wordt zo'n onderzoek gepland ? Welke argumenten hanteert de minister om zo'n onderzoek al dan niet te laten uitvoeren ?

Als er onderzoek is gepland, wanneer kunnen dan de resultaten worden verwacht ? En is er dan de bereidheid om daaraan de nodige maatregelen te koppelen ?

Antwoord

Nucleaire installaties en radioactief afval behoren niet tot de bevoegdheid van het Vlaams Gewest, doch wel tot die van de federale overheid.

Anderzijds behoort het onderwerp van de vraag (risico op bloedkanker) evenmin tot mijn bevoegdheid, doch wel tot die van de Vlaamse minister bevoegd voor het Gezondheidsbeleid en tot die van de federale overheid. Ook de OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) is niet bevoegd in deze aangelegenheid.

Vraag nr. 167 van 7 februari 1997 van de heer ERIK MATTHIJS

Bodemattesten – Procedure

Graag had ik hier gewezen op de uitwerking en de toepassing van het decreet betreffende de bodemsanering, dat het bodemattest invoerde.

Voor het verkrijgen van bodemattesten worden door de notarissen aan OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) zogenaamde provisie gestort. De betrokken notarissen krijgen hiervan niet of nauwelijks afrekeningen, zodat zij niet weten wat er met deze provisie gebeurt en hoe en waarvoor ze zijn aangewend.

Bovendien bevatten de afgeleverde bodemattesten steeds dezelfde tekst, die luidt : "voor dit kadastraal perceel zijn geen gegevens beschikbaar in het register van verontreinigde gronden omdat er

geen gegevens beschikbaar zijn bij OVAM". De betrokken attesten zijn zelfs niet meer persoonlijk ondertekend door de inspecteur-generaal van OVAM, maar voorzien van een gedrukte handtekening.

Het verkrijgen van bodemattesten wordt een dure aangelegenheid : voor streken die verdeeld zijn in duizenden kadastrale nummertjes betekent dit dat voor elk nummer een dergelijk bodemattest moet worden aangevraagd. Voor een bodemattest van een kadastraal nummer moet 1.000 frank worden betaald. De som die betaald moet worden aan bodemattesten loopt hierdoor kolossaal op. Daarbij komen nog eens de kosten voor het kadastraal uittreksel en de kosten van een aangetekend schrijven.

Het is dan ook dringend nodig dat zulke toestanden besproken worden met de betrokkenen, met name de notarissen en de erkende immobiliënmakelaars. Aan dergelijke wanpraktijken dient een einde te worden gesteld.

1. Is de procedure met betrekking tot de bodemattesten niet aan reorganisatie en vereenvoudiging toe ?
2. Indien een attest zou worden afgeleverd voor een globaal goed dat bestaat uit verschillende kadastrale nummers en waaromtrent de notaris bevestigt dat het een geheel vormt (net zoals voor de stedenbouwkundige attesten), zou dit de lasten op een redelijke wijze besparen.

Heeft de minister deze mogelijkheid onderzocht ?

Antwoord

1. In de aanloopperiode verliep de toepassing van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering aanvankelijk nogal stroef omdat de procedure nieuw was en ze toegepast moest worden door een te beperkt aantal personeelsleden. Ondertussen is de OVAM erin geslaagd, onder meer door het inzetten van bijkomend personeel, de meeste attesten af te leveren binnen 7 dagen na ontvangst van de aanvraag.

Over deze procedure werd regelmatig overleg gepleegd met de Federatie van Notarissen. De vraag om met provisie te werken ging uit van de notarissen. De OVAM ging hiermee akkoord, op voorwaarde dat de notarissen, zeker in de beginperiode en gelet op het gebrek

aan personeel, zelf ook de stand van de provi-
cierekeningen zouden opvolgen. Door de over-
schakeling op een nieuw computersysteem wer-
den gedurende enkele maanden geen afrekenin-
gen aan de notarissen meer bezorgd, aangezien
de eerste prioriteit was de attesten zo snel
mogelijk af te leveren. Ondertussen werd door
de OVAM echter in de loop van de maand janu-
ari 1997 aan de notarissen hun saldo op de pro-
visierekeningen meegedeeld : einde februari
1997 volgt dan een gedetailleerde factuur, die
vanaf dan maandelijks zal worden gestuurd.

De meeste bodemattesten vermelden inderdaad
dat er geen gegevens beschikbaar zijn in het
register van de verontreinigde gronden. Voor de
toekomstige koper heeft zo'n attest echter een
belangrijke juridische waarde : als later zou blij-
ken dat er toch verontreiniging aanwezig is, kan
een dergelijk attest een element vormen in de
bewijslast van "onschuldige" eigenaar, waar-
door deze niet moet opdraaien voor mogelijk
zware saneringskosten.

Ten slotte is het zo dat het afleveren van de
bodemattesten geen extra-kosten voor het
Vlaams Gewest mag meebrengen, dit wil zeggen
dat de vergoeding waarvan sprake in artikel 4, §
5 van het decreet betreffende de bodemsane-
ring zodanig wordt bepaald dat de kosten en de
inkomsten voor het afleveren van de bodemat-
testen gelijk zijn. Vandaar dat in het besluit van
de Vlaamse regering van 5 maart 1996 houdende
vaststelling van het Vlaams Reglement
betreffende de Bodemsanering (Vlarebo) deze
vergoeding op 1.000 frank/kadastraal perceel
wordt bepaald.

2. Een enkel attest afleveren voor een goed dat uit
meerdere kadastrale percelen bestaat en dat
volgens de notaris een geheel vormt, leidt tot de
volgende problemen :
 - a) het is niet zeker dat een dergelijk goed
steeds een geheel zal vormen. Nieuwe groe-
pering van percelen of goederen is mogelijk.
In die gevallen zou steeds een nieuw bodem-
attest noodzakelijk zijn, aangezien de infor-
matie niet meer uniek is. Dit euvel komt niet
voor indien het bodemattest steeds per kada-
straal perceel wordt uitgereikt ;
 - b) er is geen reden om het recht om een verkla-
ring af te leggen dat een goed een geheel
vormt, te beperken tot de notarissen. Ook
een private eigenaar, die bijvoorbeeld een
huis verkoopt dat op meerdere kadastrale

percelen staat, zou dan een dergelijke ver-
klaring kunnen afleggen.

De OVAM voert terzake regelmatig overleg
met de Federatie van Notarissen.

Vraag nr. 170
van 7 februari 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Papierberg – Besprekingen met grafische sector

Jaarlijks gebruikt en produceert de grafische sector
enorme hoeveelheden papier. De twee verschillen-
de telefoongidsen zijn daarvan het meest in het
oog springende voorbeeld.

Om de papierberg in te krimpen, heeft de minister
besprekingen gevoerd met vertegenwoordigers van
de grafische sector. Het beginsel "de vervuiler
betaalt" werd daarbij als uitgangspunt gebruikt. De
kostprijs van de papierverwerking zou dus worden
doorgerekend naar de grafische sector.

1. Kan de minister mij medelen hoeveel bespre-
kingen totnogtoe werden gevoerd met de verte-
genwoordigers van de grafische sector ?

Welke voorstellen werden daarbij achtereenvol-
gens besproken en/of afgewezen ?

Welk voorstel werd uiteindelijk aanvaard ?

2. Is het uiteindelijke voorstel gebaseerd op het
beginsel "de vervuiler betaalt" ?

In welke mate springt de Vlaamse overheid
financieel bij in het uiteindelijke voorstel ?

Antwoord

1. In het kader van de uitwerking van een milieu-
beleidsovereenkomst over reclaimedrukwerk,
zijn de besprekingen met de grafische sector
begonnen begin juli 1996. Sinds juli 1996 zijn er
reeds 6 vergaderingen geweest, namelijk op 9
juli 1996, 13 september 1996, 2 oktober 1996, 21
oktober 1996, 6 november 1996 en 18 december
1996.

In de milieubeleidsovereenkomst worden ver-
schillende acties uitgewerkt. Het doel is om de
volgende recyclagevoeten, uitgedrukt in
gewichtspersentages, te behalen : van 1998 tot
2000 : 80 % ; vanaf 2001 : 85 %.

Er worden ook specifieke voorschriften inzake de preventie en inzake de verwerking en de afzet uitgewerkt.

Verskillende voorstellen voor de algemene voorschriften werden tijdens de besprekingen aangebracht, waarvan de belangrijkste zijn :

- het ter beschikking stellen van gratis advertentieruimte in verschillende reclamebladen ;
- de jaarlijkse betaling van een vast bedrag per kg reclamdrukwerk dat in omloop wordt gebracht in het Vlaamse gewest.

Uiteindelijk werd het laatste voorstel verder uitgewerkt. De milieubeleidsovereenkomst is nog in de ontwerpfasen en dient nog de decretaal bepaalde adviesprocedure te doorlopen.

2. Zoals in punt 1 aangehaald, is het uiteindelijke voorstel gebaseerd op het principe "de vervuiler betaalt", aangezien er een bedrag per kg papier wordt gerekend. De hoogte van de bijdrage vormt het voorwerp van de bespreking.

De Vlaamse overheid heeft geen financiële verplichtingen bij dit voorontwerp van milieubeleidsovereenkomst.

Vraag nr. 171
van 7 februari 1997
van de heer PETER VANVELTHOVEN

VDAB-opleidingen – Resultaat

In de strijd tegen de werkloosheid is de efficiëntie van de VDAB-opleidingen een belangrijk element.

Kan de minister mij dan ook volgende informatie bezorgen voor de periode 1995-1996, en dit per provincie ?

1. Welke opleidingen/herscholingscursussen worden door de VDAB aangeboden ?
2. Door hoeveel werklozen worden de opleidingen/cursussen gevolgd ?
3. Hoeveel werklozen hebben na de gevolgde herscholing ook werk gevonden in de sector waarvoor herscholing werd gevolgd ?

Antwoord

1. Wat het eerste gedeelte van de vraag betreft, bestaat er binnen de VDAB een intern informatie-instrument waarin deze gegevens zijn opgeslagen, namelijk de opleidingsgids. De gegevens die door de Vlaamse volksvertegenwoordiger worden opgevraagd, wijzigen voortdurend, zodat de nu beschikbare informatie niet strookt met de situatie zoals die was in de periode 1995-1996. Er kan echter worden gesteld dat meer dan 600 verschillende opleidingen, verdeeld over uiteenlopende vakgebieden binnen zowel de secundaire, de tertiaire als de quataire sector, worden aangeboden in heel Vlaanderen.
2. Wat de tweede en de derde vraag betreft, vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de door hem gevraagde informatie in de tabellen als **bijlage**. Deze tabellen geven per sectie en per regio een overzicht van het aantal werklozen dat de VDAB-opleidingen volgde in respectievelijk 1995 en 1996, met daaraan gekoppeld de doorstromingsresultaten.

Deze doorstromingsresultaten geven per regio en per provincie procentueel aan hoeveel cursisten na hun opleiding een voltijdse (VT) of een deeltijdse (DT) job hebben gevonden.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Aantal beëindigde opleidingen 1995 per regio voor werknemers en werkzoekenden

STD	Werknemers	Werkzoekenden	Totaal
Antwerpen	4.952	4.557	9.509
Mechelen	539	963	1.502
Turnhout	3.068	2.665	5.733
Boom	0	635	635
Subtotaal Antwerpen	8.559	8.820	17.379
RDBB	2.201	1.072	3.273
Leuven	2.498	3.362	5.860
Vilvoorde	2.174	1.474	3.648
Subtotaal Vl.-Brabant	6.873	5.908	12.781
Brugge	1.313	1.558	2.871
Ieper	289	632	921
Kortrijk	3.484	1.653	5.137
Oostende	1.431	1.879	3.310
Roeselare	1.010	1.501	2.511
Subtotaal W.-Vlaanderen	7.527	7.223	14.750
Aalst	482	1.041	1.523
Dendermonde	1.850	1.311	3.161
Gent	3.877	3.493	7.370
Oudenaarde	90	771	861
St.-Niklaas	603	1.077	1.680
Subtotaal O.-Vlaanderen	6.902	7.693	14.595
Hasselt	2.867	5.001	7.868
Tongeren	305	1.161	1.466
Subtotaal Limburg	3.172	6.162	9.334
Centrale dienst	102	17	119
Totaal Vlaanderen	33.135	35.823	68.958

Evaluatiegegevens 1995**Evaluatiegegevens VDAB-BO, beëindigd in 1995
Toestand na 1 jaar, in %**

STD	% werk VT	% werk DT	% opnieuw in BO	% nog werkzoek.
Antwerpen	56,9	3,8	6,7	32,5
Mechelen	58,2	5,6	5,4	30,8
Turnhout	59,8	2,9	3,0	34,3
Boom	61,3	2,2	4,6	31,9
Subtotaal Antwerpen	58,4	3,6	5,1	32,9
RDBB	64,0	3,5	5,9	26,5
Leuven	61,9	3,3	4,8	30,0
Vilvoorde	65,1	4,1	3,9	26,9
Subtotaal Vl.-Brabant	63,1	3,5	4,8	28,6
Brugge	61,0	4,2	7,9	26,8
Ieper	53,6	5,4	3,7	37,3
Kortrijk	62,9	3,7	5,6	27,9
Oostende	56,2	5,2	3,3	35,2
Roeselare	65,4	4,7	5,7	24,1
Subtotaal W.-Vlaanderen	60,4	4,6	5,3	29,7
Aalst	52,2	3,7	6,2	37,9
Dendermonde	60,6	4,3	3,4	31,7
Gent	56,5	4,4	7,4	31,6
Oudenaarde	52,9	5,6	4,0	37,5
St.-Niklaas	55,3	3,9	4,5	36,4
Subtotaal O.-Vlaanderen	56,1	4,4	5,8	33,7
Hasselt	59,5	2,7	5,8	31,9
Tongeren	56,3	5,2	5,5	33,0
Subtotaal Limburg	58,8	3,3	5,8	32,2
Centrale dienst	75,9	0,0	10,3	13,8
Totaal Vlaanderen	59,2	3,9	5,4	31,6

Aantal beëindigde opleidingen 1996 per regio voor werknemers en werkzoekenden

STD	Werknemers	Werkzoekenden	Totaal
Antwerpen	5.481	3.151	8.632
Mechelen	603	968	1.571
Turnhout	3.331	2.485	5.816
Boom	0	493	493
Subtotaal Antwerpen	9.415	7.097	16.512
RDBB	2.752	1.088	3.840
Leuven	3.193	3.036	6.229
Vilvoorde	3.164	1.525	4.689
Subtotaal Vl.-Brabant	9.109	5.649	14.758
Brugge	1.366	1.705	3.071
Ieper	237	751	988
Kortrijk	3.405	1.831	5.236
Oostende	1.429	1.739	3.168
Roeselare	946	1.355	2.301
Subtotaal W.-Vlaanderen	7.373	7.381	14.764
Aalst	171	1.058	1.229
Dendermonde	1.782	1.122	2.904
Gent	4.324	3.041	7.365
Oudenaarde	298	649	947
St.-Niklaas	694	1.251	1.945
Subtotaal O.-Vlaanderen	7.269	7.121	14.390
Hasselt	4.552	4.450	9.002
Tongeren	750	1.350	2.100
Subtotaal Limburg	5.302	5.800	11.102
Centrale dienst	7	8	15
Totaal Vlaanderen	38.485	33.056	71.541

Evaluatiegegevens 1996**Evaluatiegegevens VDAB-BO, beëindigd in 1996
Toestand na 6 maanden, in %**

STD	% werk VT	% werk DT	% opnieuw in BO	% nog werkzoek.
Antwerpen	52,6	3,1	12,6	31,7
Mechelen	48,1	3,8	11,5	36,6
Turnhout	51,2	2,2	13,1	33,5
Boom	50,0	1,9	7,8	40,3
Subtotaal Antwerpen	51,3	2,8	12,3	33,6
RDBB	48,6	4,3	15,5	31,6
Leuven	51,3	3,3	11,9	33,5
Vilvoorde	61,0	2,7	7,7	28,6
Subtotaal Vl.-Brabant	53,8	3,2	11,2	31,8
Brugge	53,2	2,8	14,9	29,1
Ieper	53,6	3,2	10,7	32,5
Kortrijk	56,7	4,3	4,2	34,8
Oostende	56,8	3,9	6,2	33,1
Roeselare	54,1	3,0	15,2	27,6
Subtotaal W.-Vlaanderen	55,1	3,5	9,8	31,6
Aalst	52,4	3,7	8,4	35,5
Dendermonde	54,5	2,6	6,0	36,9
Gent	49,3	4,1	14,8	31,8
Oudenaarde	46,9	2,1	9,4	41,7
St.-Niklaas	41,5	3,2	8,4	47,0
Subtotaal O.-Vlaanderen	49,6	3,5	11,0	36,0
Hasselt	53,2	1,7	13,1	32,1
Tongeren	47,5	3,3	9,8	39,4
Subtotaal Limburg	51,9	2,0	12,4	33,7
Centrale dienst	100,0	0,0	0,0	0,0
Totaal Vlaanderen	52,4	3,0	11,3	33,3

Vraag nr. 172
van 7 februari 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Stortverbod – Consequenties

De minister van Leefmilieu heeft zijn bedoeling te kennen gegeven om vanaf 1998 een verbod uit te vaardigen op het storten van afval. Voor vele intercommunales of gemeenten zal dit ongetwijfeld ernstige problemen doen rijzen, aangezien zij momenteel nog over geen alternatieve oplossingen beschikken.

1. Welke alternatieve oplossingen worden er vooropgesteld voor de gemeenten die momenteel nog huisvuil storten en die tegen 1998 nog niet bij machte zullen zijn om hun huisvuil naar een verbrandingsoven te brengen ?

Werd reeds berekend wat het aan de gemeenten of intercommunales – en uiteraard de belastingbetalers – zal kosten om hun huisvuil te laten verbranden ?

2. Zijn er reeds stortplaatsen bepaald voor het dumpen van de verbrandingsas ? Wat is de hoeveelheid as die zal worden geproduceerd wanneer alle huisvuil, afkomstig van de gezinnen in Vlaanderen, in ovens wordt verbrand ?
3. Hoe staat het met de inspraak van de bevolking van de gemeenten waar verbrandingsas zal worden gestort ? Krijgen zij de gelegenheid het dossier in te zien en opmerkingen te formuleren ? Zal de overheid met deze opmerkingen rekening houden, of worden de bewoners met volledige feiten geconfronteerd ?

Antwoord

1. Zoals vermeld in het ontwerp-Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 1997-2001, dienen de gemeenten in de eerste plaats hun inspanningen voor preventie en selectieve inzameling op te drijven. Tot op heden is de verbrandingscapaciteit onvoldoende om alle brandbaar afval te verbranden. Ze moet worden uitgebreid.

Het ontwerp-Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen is nog in de fase van openbaar onderzoek. Daarna wordt de procedure van de invoering van de stortverboden door de OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) verder voorbereid.

De kosten voor verbranding liggen bij de huidige exploitatievoorwaarden hoger dan die voor het storten. De storkosten worden echter vaak onderschat, omdat de reële kosten voor een permanente nazorg onvoldoende worden doorerekend. Volgens de laatste enquête (tarieven van 1995) kostte storten ongeveer 1.800 fr/ton en verbranden 2.500 fr/ton voor niet-eigenaars van de verwijderingsinrichting.

Daarnaast spelen de milieuheffingen een belangrijke sturende rol. De milieuheffingen op storten van huishoudelijk afval bedragen in 1997 2.177 fr/ton (exclusief eventueel gemeentelijke opcentiemen), die op verbranden voor de meeste ovens 506 fr/ton (of 240 fr/ton indien ook energie wordt gerecupereerd).

Storten is bijgevolg gemiddeld duurder dan verbranden. In het ontwerp-Uitvoeringsplan wordt tevens aangegeven dat een doorgedreven selectieve inzameling goedkoper is dan geen selectieve inzameling, wegens de hoge verwijderingskosten in dit laatste geval.

2. De verbrandingsassen kunnen in principe op alle hiertoe vergunde stortplaatsen worden gestort. Daarbij moeten de exploitatievoorwaarden worden gerespecteerd.

Volgens diverse bronnen bedraagt het aandeel reststoffen op de input gemiddeld ongeveer 25 %, waarvan 21,4 % bodemassen. De huidige verbrandingscapaciteit wordt volledig benut, zodat de hoeveelheid asrest kan worden berekend aan de hand van de omvang van de verbrandingscapaciteit. De verbrandingscapaciteit bedraagt in 1998 in Vlaanderen 1.187.000 ton. Bij een gemiddelde asrest van 21,4 % van de input is de asrest 254.000 ton. Indien de verbrandingscapaciteit zich verder ontwikkelt volgens het ontwerp-Uitvoeringsplan, bedraagt de asrest vanaf 2000 408.000 ton per jaar, op een capaciteit van 1.907.000 ton.

Het betreft de asrest van zowel het huishoudelijk, als van het gelijkaardig bedrijfsafval dat in dezelfde verbrandingsovens wordt verbrand. Cijfers over asresten van verbranding van huishoudelijk afval afzonderlijk zijn niet bekend, aangezien dergelijke situatie zich in de praktijk niet voordoet.

3. De bevolking heeft inspraak in het kader van de milieuvergunningprocedure voor het uitbaten van een stortplaats.

Tijdens het openbaar onderzoek kan het volledige dossier door iedereen worden ingekeken. Bij de beoordeling van de milieuvergunningaanvraag wordt rekening gehouden met de ingediende bezwaren.

Vraag nr. 173
van 7 februari 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Afvalbeleid – Restafval – Heffing uitvoer – Selectieve ophaling

Als gevolg van de weigering van de Waalse minister van Leefmilieu, Natuurlijke Hulpbronnen en Landbouw Guy Lutgen om nog langer afval uit het Vlaamse landsgedeelte op te nemen en vermits de nodige verbrandingscapaciteit in Vlaanderen ontbreekt, zien de intercommunales voor huisvuilophaling van Vlaams-Brabant zich genoodzaakt gebruik te maken van de Hoge Maey in Antwerpen om het afval te storten.

Vele intercommunales zorgen thans reeds voor een selectieve ophaling van het huisvuil, waardoor de hoeveelheid afval die nog naar de stortplaatsen moet worden vervoerd, uiteraard afneemt.

1. Heeft men reeds enig idee van de evolutie inzake restafval dat nog op de stortplaatsen moet worden gedumpt ?
2. Hoeveel afval komt nog terecht op stortplaatsen in Wallonië ? Wat is de opbrengst van de Vlaamse heffing op het afval dat naar het zuidelijk landsgedeelte wordt vervoerd ?
3. In de Septemberverklaring van de Vlaamse regering werd gezegd dat "alle overheden in Vlaanderen nauwer zouden worden betrokken bij het afvalbeleid". Welk overleg vond plaats voorafgaand aan de beslissing om deze Vlaamse heffing in te stellen ?
4. Wat is de hoeveelheid huisvuil die ingevolge de selectieve ophaling kon worden ingezameld in de loop van 1996 ? Zijn er nog intercommunales die nog niet zijn overgegaan tot de selectieve huisvuilophaling ?

Antwoord

1. Het storten van restafval op categorie 2-stortplaatsen daalde licht van 2.878.000 ton in 1991 tot 2.711.000 ton in 1995. Deze hoeveelheden

omvatten : huishoudelijke afvalstoffen, categorie 2-bedrijfsafval (gelijkgesteld of gelijkaardig met huishoudelijke afvalstoffen), slib, gemeentevuil en verbrandingsassen. Het uiteindelijk te verwijderen huisvuil en grofvuil bleef nagenoeg constant van 1.005.550 ton in 1991 tot 1.011.003 ton in 1995.

Het sluiten van een aantal verbrandingsinstallaties tijdens deze periode en het gebrek aan nieuwe verbrandingscapaciteit zijn de voornaamste oorzaken dat dit in hoofdzaak brandbaar, deels zelfs composteerbaar afval nog steeds werd gestort. In 1996 wordt een sterke daling verwacht van de te verwijderen restfractie door de impact van de maatregelen betreffende de preventie en de selectieve inzameling van huishoudelijke afvalstoffen.

Ter illustratie kunnen reeds de prognoses voor de provincie Vlaams-Brabant worden vermeld : in 1995 werd nog 289.000 ton terminaal te verwijderen huisvuil en grofvuil ingezameld, in 1996 zal dit volgens de laatste stand van zaken ongeveer 180.000 ton zijn. Dit is een afname met 109.000 ton of 37,7 % op een jaar tijd. Ook voor het hele Vlaamse gewest wordt een afname verwacht van de uiteindelijk te verwijderen hoeveelheid huishoudelijk afval, doch de omvang van deze daling is momenteel nog niet bekend. Deze gegevens worden op dit ogenblik ingezameld.

2. In principe wordt er sinds 1 januari 1996 geen huishoudelijk afval in Wallonië gestort.

Tot nu toe werd reeds 52.589.766 frank aan heffingen opgelegd voor de afvoer in 1996 van afvalstoffen (bedrijfs- en huishoudelijke afvalstoffen) vanuit Vlaanderen naar een ander gewest. Dit bedrag zal nog oplopen, vermits nog niet alle dossiers met betrekking tot het vierde kwartaal van 1996 werden afgehandeld.

In 1995 bracht de heffing op uitvoer van afval ongeveer 54 miljoen frank op.

3. Via het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoer van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, werd voor de eerste maal een heffing ingesteld op het ophalen van afvalstoffen in het Vlaamse gewest. Het tarief bedroeg 350 fr/ton. Jaarlijks worden de heffings-tarieven geëvalueerd. Hierbij wordt rekening gehouden met een aantal principes.

De heffingen werden ingesteld om het verwijderen van afvalstoffen zoveel mogelijk te ontraden en de preventie en de recyclage te stimuleren. Dit algemeen beheersprincipe van afvalstoffen – ook wel de "ladder van Lansink" genoemd – is de basisdoelstelling van het afvalstoffenbeleid overeenkomstig artikel 5 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen.

Dit geldt eveneens voor de afvalstoffen afkomstig uit het Vlaamse gewest, die buiten het Vlaamse gewest worden verwerkt.

Een tweede gegeven waarmee rekening moet worden gehouden, is het door de Europese Unie opgelegde proximitéitsprincipe : alle afvalstoffen dienen zo dicht mogelijk bij hun plaats van ontstaan te worden verwijderd. Bovendien gebeurt deze verwerking bij voorkeur in het land of gewest van oorsprong.

Een derde gegeven is het voorkomen van distorsie, enkel en alleen om fiscale redenen, tussen verschillende geografische bestemmingen van afvalstoffen. Vandaar de maatregel om vanaf 1 januari 1997 één enkel heffingstarief in te voeren, ongeacht of het afval in het Vlaamse gewest, dan wel bijvoorbeeld in het Waalse gewest wordt verwerkt.

4. In 1995 bedroeg de selectief ingezamelde hoeveelheid huishoudelijke afvalstoffen 969.457 ton of 34,9 % van de totale hoeveelheid huishoudelijke afvalstoffen. De cijfers voor 1996 zijn nog niet bekend, maar er wordt opnieuw een toename verwacht van de selectief ingezamelde hoeveelheden, vermits heel wat gemeenten in 1996 zijn gestart met de inzameling van groenten-, fruit- en tuinafval (GFT) en plastic en metalen verpakkingen en drankkartons (PMD).

Bestaande selectieve inzamelingen van andere fracties werden verder geoptimaliseerd en er werden 20 nieuwe containerparken geopend. In 1996 organiseren alle intercommunales de selectieve inzameling van een of meerdere huishoudelijke afvalstoffen. In alle Vlaamse gemeenten wordt in 1996 papier en karton en glas selectief ingezameld. Ook groenafval, metaalafval en bouw- en sloopafval wordt in de meeste gemeenten selectief ingezameld.

Het ontwerp-Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 1997-2001 bevat bepalingen om de selectieve inzameling van heel wat deelfracties van het huishoudelijk afval systematisch en zo

uniform mogelijk in heel het Vlaamse gewest in te voeren of uit te breiden.

Vraag nr. 174
van 7 februari 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Heffing afvaluitvoer – Arrest Arbitragehof

Het Arbitragehof heeft onlangs de maatregel vernietigd waarbij de Vlaamse regering in 1995 besloot een taks te innen van 900 frank per ton huisvuil dat naar Wallonië werd overgebracht.

Deze heffing heeft de Vlaamse regering in 1995 circa 54 miljoen aan inkomsten bezorgd, waarvan 18 miljoen zou moeten worden terugbetaald, het verschil tussen het tarief van 1995 en dit van kracht in 1994.

1. Hoe zullen de gemeenten en intercommunales de te veel betaalde heffingen kunnen recupereren ? Zijn hiervoor reeds schikkingen getroffen door de minister van Financien en Begroting ?
2. De heffingen werden begin 1996 opgetrokken naar 2.000 frank per ton. Zal dit bedrag terugvloeien naar de gemeenten en intercommunales, mocht het Arbitragehof naar aanleiding van een nieuwe klacht haar vroegere beslissing bevestigen ? Welke houding zal de minister van Leefmilieu aannemen tegen een bevestiging van de uitspraak van het Arbitragehof ?

Antwoord

1. Ingevolge het arrest van het Arbitragehof nr. 55/96 van 15 oktober 1996 (Belgisch Staatsblad 29 oktober 1996) is het mogelijk dat sommige heffingsplichtigen (waaronder eventueel gemeenten en intercommunales) voor de verwijdering van afvalstoffen in een ander gewest te veel milieuheffing hebben aangegeven en betaald voor het jaar 1995.

Door de dienst Milieuheffingen van de OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) werden de betrokkenen op 12 februari 1997 in kennis gesteld van de terugbetalingsmodaliteiten. Die houden in dat de heffingsplichtige schriftelijk een gemotiveerd verzoek tot teruggave richt aan de dienst Milieuheffingen van de OVAM. Na ontvangst van dit verzoek zal door de met inning en invordering van de milieuheffing belaste ambtenaar

een onderzoek worden ingesteld en eventueel worden overgegaan tot terugbetaling.

- Indien het Arbitragehof door een analoog arrest haar beslissing bevestigt met betrekking tot de heffing voor de verwijdering van afvalstoffen in een ander gewest voor het jaar 1996, zal uiteraard dezelfde procedure worden gevolgd. Met het programmadecreet 1997 werd echter een tekst ingevoerd waardoor het voorwerp van discussie over de relevantie van de betreffende heffing uit de weg werd geruimd.

Vraag nr. 176
van 7 februari 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Verbrandingsoven Drogenbos – Besluitvorming

Na jaren gehakketak over de vestigingsplaats van een verbrandingsoven voor het restafval van Vlaams-Brabant heeft de minister de knoop doorgehakt en zijn keuze laten vallen op de gemeente Drogenbos, in de Zennevallei.

De bevolking van deze streek blijft uiting geven aan haar verontwaardiging over deze beslissing. Ook de Brusselse verantwoordelijken voor Leefmilieu zijn er niet over te spreken. Zij voeren inderdaad aan dat de overheersende zuidwestenwinden de verbrandingsgassen zullen verspreiden over een belangrijk gedeelte van de Brusselse agglomeratie.

- Met welke instanties van Vlaams-Brabant en van de Brusselse regio werd er voorafgaand aan de beslissing overleg gepleegd ?
- Wie heeft de uiteindelijke beslissing getroffen inzake de vestigingsplaats van de verbrandingsoven ?
- Werd er overleg gepleegd met de federale minister van Volksgezondheid ?

Zo ja, hoe luidde het advies ?

- Wat wordt de capaciteit van de geplande verbrandingsoven van Drogenbos ?

Antwoord

- Voorafgaand aan de beslissing werd overleg gepleegd tussen de provinciale overheid, de Vlaams-Brabantse intercommunales, de Open-

bare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest en de Vlaamse Maatschappij voor Afvalstoffenrecuperatie. Uit de raadpleging van de Vlaams-Brabantse gemeenten bleek dat elke gemeente een oplossing wenste, doch niet op haar grondgebied.

- Op voorstel van de bestendige deputatie heeft de provincieraad van de provincie Vlaams-Brabant op 27 juni 1995 beslist aan de Vlaamse regering voor te stellen de afvalverbrandingsinstallatie in Drogenbos te vestigen.
- Er werd geen overleg gepleegd met de federale minister van Volksgezondheid.
- De inrichting heeft als doel het verbranden, met energierecuperatie, van 206.813 ton niet-recupereerbare restfractie van niet-gevaarlijke afvalstoffen, prioritair afkomstig uit de regio Vlaams-Brabant.

Vraag nr. 180
van 12 februari 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Voormalig Asphaltco-terrein Asse – Maatregelen

Vlaanderen telt heel wat vervuilde sites, gemeenzaam "black points" genoemd. Alle hebben ze met illegaliteit te maken, meestal bodemverontreiniging.

In deze reeks is het bedrijventerrein gelegen aan het station in Asse en in de gemeente bekend onder de naam "Asphaltco", naar de firma die hier vroeger gehuisvest was, een uniek geval. Deze site heeft te maken met illegaliteit op alle mogelijke terreinen : orde, tucht, samenscholing, zwartwerk, sociale rechten, verblijven, volksgezondheid, historische vervuiling, recente vervuiling, storten, afvalverbranding, ruimtelijke ordening, autozwendel, drugstrafiek, enzovoort.

Ondanks de afwezigheid van enige vergunning, lijkt dit wel de drukste plek in de gemeente.

Sinds vele jaren is OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) bezig met studies van het dossier. Tot uitvoering komt het voorlopig nog steeds niet, onder meer door administratieve en technische problemen.

Enkele jaren geleden werd hier door de burgemeester en de politie een inval gedaan. Het resul-

taat van die actie op papier is niet bekend, maar op het terrein lijkt er alleszins niets veranderd.

Alleen een gecoördineerde actie kan dergelijke complexe situatie remediëren.

Vandaar de vragen aan verschillende ministers van zowel de Vlaamse als de federale regering.

1. Welke maatregelen heeft de minister binnen zijn/haar bevoegdheid genomen om het probleem "oud-Asphaltco-terrein" op te lossen ?
2. Tot welke concrete resultaten hebben deze ingrepen geleid of zullen ze nog leiden in de nabije toekomst ?
3. Past een gecoördineerde actie van verschillende bevoegde departementen in de aanpak van de minister ?
4. Neemt de minister in deze zaak het voortouw, of is hij bereid dat te doen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media en aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Gecoördineerd antwoord

1 en 2.

Vooreerst moet er een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen het fabrieksterrein en het nabijgelegen stort.

a) Het fabrieksterrein

Rond de eeuwwisseling stonden aan de Molenstraat in Asse serres waarin orchideeën werden gekweekt. In 1912 vestigde zich op het terrein een fabriek die lijm vervaardigde uit beenderen.

Deze fabriek veroorzaakte echter een dermate grote hinder dat de activiteiten in 1920 werden gestaakt.

De NV Asphaltco is in 1922 gestart met de productie van ondoordringbare afdekkingsmaterialen zoals teer, asfalt en bitumen voor wegebouw, dakbedekking en waterdichtingswerken. In de loop der jaren breidde de fabriek zich uit.

Belangrijke veranderingen werden in 1925 en in 1938 uitgevoerd. De activiteiten van de NV Asphaltco duurden voort tot 1986. Gedurende de hele exploitatieperiode (1922-1986) deden er zich geen zware ongelukken voor, met uitzondering van de zeer zware brand op 3 september 1942, waarbij de destillatiekolven werden vernietigd. Deze brand was het gevolg van een verzetsdaad en heeft ruim 24 uur geduurd.

b) De stortplaats

De stortplaats is gelegen ten noord-noordoosten van het fabrieksterrein en werd gebruikt voor het storten van afvalstoffen van de fabriek van de NV Asphaltco. Het betrof hier onder andere vloeibaar asfalt dat te viskeus geworden was en daarom niet meer kon worden verkocht. Het stort bestaat uit 2 percelen :

- een eerste perceel, een zandput die uitgegraven werd tot op de kleilaag ;
- een tweede perceel, een lager gelegen terrein dat later werd aangekocht.

Het gestorte materiaal bestaat uit zand, asfalt, asfaltpapier, polyester, gebroken talk en kleischilfers. De stortplaats werd in de loop van 1986 van een afdeklag voorzien en vertoont nu een wilde begroeiing, te vergelijken met die van braakliggende grond.

Het dossier is bij de OVAM gestart in 1984. De NV Asphaltco bleek geen stortvergunning te hebben voor het door haar uitgebete stort. De OVAM vroeg daarop de sanering van het stort door de NV Asphaltco. In 1985-1986 gaf de NV Asphaltco hieraan gehoor en verwijderde een hoeveelheid afval. Deze werken veroorzaakten een grondverschuiving, waarbij een hoeveelheid afval terecht kwam op een aangrenzende weide.

Ondertussen wist men blijkbaar geen weg met het afval en begon men op het fabrieksterrein te storten. Op 1 oktober 1987 werd er dan ook een proces-verbaal (PV) opgemaakt tegen de NV Asphaltco voor het achterlaten van industriële afvalstoffen op het fabrieksterrein. Tevens werden er grondwatermonsters genomen in de

reeds in opdracht van de OVAM geïnstalleerde peilputten.

Uit de analyses bleek duidelijk een ernstige verontreiniging met oplosmiddelen en polyaromaten. De OVAM vroeg hierop een saneringsonderzoek aan.

De NV Asphaltco gaf aan het studie bureau NV RDC de opdracht tot uitvoering van een onderzoek. Dit onderzoek werd afgerond in april 1989.

Daar er omtrent de conclusies van dit onderzoek ernstige twijfels rezen op basis van twee testboringen die de resultaten van de uitgevoerde modellering weerlegden, besloot de OVAM een tweede onderzoek naar de verontreinigingsstoestand van het grondwater te laten uitvoeren. Dit onderzoek werd toevertrouwd aan het Laboratorium voor Toegepaste Geologie en Hydrogeologie van de RUG, dat in januari 1993 een rapport inleverde.

Om de verontreinigingsstoestand van de bodem in detail na te gaan werd er in opdracht van de OVAM een onderzoek uitgevoerd door Atenco. Dit rapport werd begin maart 1996 afgerond. Aansluitend op de resultaten van dit onderzoek werd aan het studie bureau de opdracht gegeven tot het bemonsteren van de afdeklaag van het stort en het plaatsen van een diepe peilput. Deze campagne is eveneens afgerond.

Zich baserend op de voorgaande onderzoeken heeft de OVAM dit terrein in het register van verontreinigde gronden opgenomen. Aan de eigenaar en het college van burgemeester en schepenen van Asse werden bodemattesten voor de bewuste percelen opgestuurd. Bij besluit van de Vlaamse regering van 17 januari 1996 werd dit terrein op voorstel van de OVAM tevens aangewezen als een historisch verontreinigde grond waarop ambtshalve bodemsanering moet plaatsvinden. De eerste stap hierin bestaat uit de uitvoering van een beschrijvend bodemonderzoek. De OVAM overweegt bovendien over te gaan tot het nemen van voorzorgsmaatregelen in afwachting van de definitieve sanering.

Daarnaast is er ook nog de recentere afvalstoffenproblematiek op het fabrieksterrein, die niets te maken heeft met de vroegere exploitatie door de NV Asphaltco.

In de loop van 1989 werden het fabrieksterrein en de stortplaats verkocht aan de NV Linksa, Lindenpark 26A, 1730 Asse. Sindsdien werd het terrein verhuurd aan verscheidene firma's die allerlei activiteiten uitvoeren zonder de nodige

vergunningen. Het betreft hier veelal zeer kleine bedrijven die voornamelijk actief zijn in de opslag, sortering en behandeling van afvalstoffen (o.a. papier en autowrakken). Er bevindt zich dan ook een groot aantal autowrakken op het terrein en er slingeren overal auto-onderdelen en schroot rond. Achteraan het terrein bevinden zich tevens enorme hopen afval van allerlei aard, gaande van glas tot papier, en tevens een grote opslagplaats voor oude autobanden. De grond op het terrein draagt verder nog sporen van een onverantwoord gebruik van olie.

Een eerste actie werd ondernomen door de OVAM tegen het bedrijf NV Safor, dat verplicht werd 500 ton plastic-afvalstoffen te verwijderen. Daarnaast werd op 24 juni 1994 door de OVAM een offerteaanvraag georganiseerd voor het verwijderen van een hoeveelheid schroot op de Asphaltco-terreinen te Asse. De OVAM ontving echter geen enkele inschrijving.

Daar echter een afzonderlijke aanpak van het probleem geen oplossing bood, omdat er telkens nieuwe activiteiten verschijnen waar opgetreden wordt, werd hiermee door de OVAM gestopt en aangestuurd op overleg met het plaatselijk bestuur.

Wat het aspect ruimtelijke ordening betreft, vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger hierbij het overzicht van de meest recente dossiers die bestaan omtrent de concrete problematiek.

- 51AB/13093/92 – OV 92290 : PV voor de opslag van autowrakken. De gemeente heeft op 11 augustus 1992 gemeld dat de wrakken verwijderd zijn.
- 5/AB/15107/92 – OV 92549 : PV voor de opslag van autowrakken. De betrokkene is op 7 juni 1994 naar Libanon vertrokken zonder een adres achter te laten.
- 5/AB/15108/92 – OV 92548 : PV voor het plaatsen van zes autowrakken en de oprichting van een loods. Een vordering tot herstel van de plaats werd op 31 januari 1994 ingeleid bij het parket. Tot op heden is geen uitspraak bekend.
- 5/AB/15469/92 – OV 92568 : PV voor de opslag van autowrakken. De huidige verblijfplaats van de overtreder is onbekend, en wordt momenteel opgespoord. Het PV keerde overrichterzake terug.

- 5/AB/15470/92 – OV 92569 : PV voor het oprichten van een autoherstelplaats en het stapelen van autowrakken en schroot. Een vordering tot herstel van de plaats werd ingeleid bij het parket. Tot op heden is geen uitspraak bekend.
- 5/AB/17207/93 – OV 93848 : PV voor het oprichten van een loods en aanhorigheden. Een vordering tot herstel van de plaats werd op 1 februari 1995 ingeleid bij het parket. Tot op heden is geen uitspraak bekend.
- 5/AB/17208/93 – OV 93847 : PV voor het oprichten van een loods en aanhorigheden. Een vordering tot herstel van de plaats werd op 2 februari 1995 ingeleid bij het parket. Tot op heden is geen uitspraak bekend.
- 5/AB/11991/94 – OV 941085 : PV voor het opslaan van autowrakken. Een vordering tot herstel van de plaats werd op 1 februari 1995 ingeleid bij het parket. Tot op heden is geen uitspraak bekend.
- 5/MV/50253/92 : weigering van de milieuvergunning voor de opslag van autowrakken.
- 5/AB/11834/93 : weigering van de bouwvergunning voor de opslag van autowrakken.
- 5/TW/30038/96 d.d. 31/07/1996 : bouwvergunning voor het aanleggen van een verbindingsweg langs de spoorlijn naar de industriezone van Mollen.

Hoewel voornoemde activiteiten in se verenigbaar zijn met de planologische bestemming als industriegebied, werd toch consequent het herstel van de plaats gevorderd. De betrokken terreinen liggen immers in de nabijheid van een woonzone, zonder dat er in een buffer werd voorzien. De wanordelijke inplanting van de gebouwen is onesthetisch, en verdere bebouwing is milieuhygiënisch onaanvaardbaar, aangezien dit de mogelijke sanering van de terreinen door OVAM zou bemoeilijken.

3 en 4.

Zoals reeds vermeld, bevindt het dossier zich op de lijst van de ambtshalve uit te voeren bodemsane-

ringen. De reeds uitgevoerde bodemonderzoeken werden gelijkgesteld met een oriënterend bodemonderzoek. Volgens het bodemsaneringsdecreet is de volgende stap het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek. Dergelijk onderzoek kan echter onmogelijk worden uitgevoerd gezien de huidige toestand van het terrein. Vooraleer een degelijk beschrijvend bodemonderzoek kan worden uitgevoerd, dient er een verwijdering van de op het terrein aanwezige afvalstoffen plaats te vinden. Maar er kan wel worden gesteld dat, gelet op de moeilijkheden die de lokale autoriteiten hebben met de gebruikers van het terrein, de uitvoering van eventuele sanerings- of verwijderingswerken waarschijnlijk zal worden gehinderd. Door de OVAM wordt dan ook aangestuurd op een gecoördineerde actie.

Aangaande deze zaak zijn er inmiddels een aantal contacten geweest met de gemeentepolitie en Aminal teneinde tot een gezamenlijk optreden te komen.

**Vraag nr. 181
van 12 februari 1997
van de heer JOHNNY GOOS**

Bezoekerscentrum De Nachtegaal (De Panne) – Stand van zaken

Inzake het dossier van het bezoekerscentrum De Nachtegaal in de gemeente De Panne, kreeg ik graag volgende informatie.

1. Wat is de huidige stand van zaken in het dossier met betrekking tot de ruwbouw en omgevingswerken, de nutsvoorzieningen, de binneninrichting en de procedure voor de verdere afwerking, de uitbating en de geplande opening ?
2. Wat is, op financieel gebied, het engagement van het Vlaams Gewest inzake dit dossier ?

Antwoord

1. De stand van zaken van de uitbouw van het bezoekerscentrum De Nachtegaal in De Panne eind februari is de volgende.

Ruwbouw : zo goed als afgewerkt. Het gebouw staat onder dak. Op basis van de opgedane ervaring in andere centra zal het concept worden bijgestuurd (realisatie van een tweede klaslokaal en uitbouw van een cafetaria binnen de voorziene opendakruimte). Dit zal gebeuren in het voorjaar.

Nutsvoorzieningen : eind februari - begin maart zullen alle nutsleidingen worden aangelegd, zijnde een aardgasleiding nodig voor de verwarming van het gebouw, de telefoonaansluiting, de TV-distributie evenals alle voorzieningen inzake elektriciteit. Door de gemeente De Panne zal de toegangsweg worden aangekocht en heraangelegd. Dit zal gebeuren nadat de nutsleidingen zijn aangelegd. Deze werken zijn geprogrammeerd voor het najaar. Door de gemeente werd het centrum reeds aangesloten op het rioleeringsnet.

Binneninrichting : voor de realisatie van de binneninrichting werd opdracht gegeven aan een scenarioschrijver om voorstellen uit te werken. Na consultatie van de bestaande technische werkgroep, aangevuld met specialisten, zal de realisatie worden toevertrouwd aan een ontwerp bureau, zowel voor het ontwerp als voor de uitvoering.

Verdere afwerking : er bestaat reeds een eerste ontwerp schets met betrekking tot de aanleg van de nodige parkeerruimten. De aanleg van de parking zal nog dit jaar worden uitgevoerd. De aanleg van een natuurtuin aan de achterzijde van het centrum is geprogrammeerd voor 1998. Het is de bedoeling hier een overzicht te geven van de verschillende duinecosystemen die aan de Westkust te vinden zijn. Door enkele stagiaires van een school voor tuin- en landschapsarchitectuur wordt momenteel gewerkt aan de eerste schetsen.

Voor de uitbating van het centrum wordt gedacht aan een samenwerkingsverband tussen het Vlaams Gewest en een aantal geïnteresseerde openbare besturen (provinciebestuur van West-Vlaanderen, enkele kustgemeenten) en, gelet op de functie van het centrum, zullen ook contacten worden gelegd met de sectoren Onderwijs en Toerisme en de lokale natuur- en milieuverenigingen.

De eigenlijke opening van het centrum wordt gepland tegen 1 juli 1998.

2. De bouw van het centrum, evenals een belangrijk deel van de uitbatingskosten, vallen ten laste van het Vlaams Gewest.

Het project wordt gesubsidieerd door Interreg-I. Ongeveer 13,65 miljoen frank kan op deze manier worden gerecupereerd. Voorwaarde voor de subsidiëring was de realisatie van het centrum tegen 31 december 1996. Deze doelstelling werd gehaald. Dit was mogelijk door uitbesteding van de bouwwerken aan het provinciebestuur van West-Vlaanderen, dat als bouwheer optreedt namens het Vlaams Gewest. Op dit ogenblik is een bedrag van 51,5 miljoen frank vastgelegd voor de realisatie.

Voor de verdere afwerking zijn in de begroting '97 de nodige kredieten ingeschreven voor de verdere binnenafwerking, de inrichting van het museum en de aanleg van een parking.

Voor de uitbating zal worden gezocht naar een gezamenlijke financiering door de partners die in het samenwerkingsverband zullen participeren. De belangrijkste kosten zullen de loonkosten voor medewerkers zijn die het centrum zullen openhouden.

Hierbij wordt uitgegaan van de stelling dat het centrum in principe het ganse jaar zou moeten kunnen worden opgehouden, ook tijdens de weekends. Gehoopt wordt om ook leerkrachten te kunnen inzetten voor de opvang van klassen tijdens het schooljaar. Vermits het centrum een grensoverschrijdende functie heeft, zal worden nagegaan of ook een samenwerking met de Franse overheden mogelijk is voor de opvang en begeleiding van Franssprekende groepen.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 49
van 3 februari 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Ziekenhuisfusie Tongeren/Bilzen – Opzegging

Reeds lange tijd rommelt het in de vroeger aangegane fusie tussen de ziekenhuizen van Bilzen en Tongeren.

Deze fusie – waarin de OCMW's van beide gemeenten en een privé-partner betrokken zijn –

komt in gevaar nu binnen de OCMW-raad van Bilzen de beslissing is genomen om de fusieovereenkomst op te zeggen. Deze opzeg moet nog worden bevestigd door de algemene vergadering. Juridisch lijkt dit moeilijk te zijn omdat noch het doel, noch de regeling van de tekorten werden gewijzigd.

Een eventuele opzeg getuigt daarenboven van onvoldoende zorg voor de gezondheidszorg in de hele regio en bedreigt er de dienstverlening. Bovendien zou de financiële haalbaarheid van het ziekenhuis Vesalius – zonder OCMW-Bilzen – op de helling komen te staan.

1. Zijn er objectieve gegevens voorhanden inzake het patiëntengedrag in deze regio sinds 1990 (dus deels voor de fusie, deels na de fusie maar met ziekenhuizen op twee campussen) ?
2. Kan een bestaande fusie van ziekenhuizen, waarbij investeringen door het Vlaams Gewest gekoppeld waren aan een verplicht samenkomen op een campus, zodanig worden gewijzigd dat nu toch twee campussen mogelijk blijven ?
3. Indien een wijziging van fusieovereenkomst in bovenvermelde zin kan,
 - zijn er dan minimumvoorwaarden (aantal bedden, bepaalde diensten, ...) om dit mogelijk te maken,
 - zijn er financiële gevolgen, welke en door wie te dragen,
 - zijn er andere gevolgen ?
4. Is een totale opzegging van een fusieovereenkomst juridisch haalbaar ? Wat zijn de gevolgen hiervan voor deze concrete fusie, zowel op financieel als op andere gebieden ?

Antwoord

1. Mijn diensten beschikken momenteel niet over objectieve en eenduidige gegevens over patiëntbewegingen in een bepaalde regio.

In het kader van de financiering worden de ziekenhuizen verplicht om aan de federale overheid allerlei statistische en andere gegevens mee te delen in verband met hun activiteiten. Deze gegevens zijn echter niet zomaar beschikbaar. Slechts een deel wordt vrijgegeven na verwerking op macroniveau. Duidelijke conclusies voor een bepaalde regio of een bepaald ziekenhuis kunnen hieruit niet altijd worden getrokken.

2. en 3. De Vlaamse overheid moet de beschikbare geldmiddelen zo doelmatig en doeltreffend mogelijk aanwenden. Dit geldt in het bijzonder voor het te voeren investeringsbeleid in de sector van de ziekenhuizen, waar de vraag naar investeringen momenteel de beschikbare middelen overschrijdt. In deze context is het onaanvaardbaar dat aanvragen tot subsidiëring op een veel-er lichtzinnige wijze zouden worden geformuleerd en dat achteraf – nadat het bouwproject reeds in uitvoering is – zou blijken dat in feite deze investeringen niet nodig zouden zijn geweest of op onvoldoende wijze beantwoorden aan de behoeften inzake gezondheidszorg in de regio.

Een eerste evaluatie van de procedure tot toekenning van investeringen, de VIPA-procedure (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden), die sinds 1 januari 1995 van kracht is voor de sector van de ziekenhuizen, heeft tot de conclusie geleid dat deze procedure nog onvoldoende bijdraagt tot het maken van verantwoorde keuzes voor de realisatie van een Vlaams gezondheidsbeleid. Het is in die context dat momenteel een studieopdracht lopende is waarin een nieuw beslissingskader met evaluatiecriteria wordt uitgewerkt, dat het mogelijk zal maken om de aanvraag van de instelling te toetsen vertrekkende vanuit een meer globale visie inzake gezondheidszorg. Enerzijds zal dit de Vlaamse overheid toelaten op een meer selectieve wijze investeringsaanvragen goed te keuren, en anderzijds reikt het de ziekenhuizen een referentiekader aan dat hun kan helpen zich beter te situeren, zodat een investeringsproject kan worden uitgewerkt dat beter beantwoordt aan de behoeften inzake gezondheidszorg.

4. De beslissing om al of niet tot een fusie over te gaan, ligt in handen van de respectievelijke raden van beheer van de betrokken ziekenhuizen. Indien aan de wettelijke voorwaarden wordt voldaan, kan deze beslissing door de overheid worden goedgekeurd en kan de fusie doorgaan.

Het omgekeerde, namelijk een defusie, is eveneens een beslissing die in handen ligt van de raad van beheer. In fusieovereenkomsten en in statuten van fusieziekenhuizen worden echter meestal de nodige bepalingen opgenomen die een opzegging van de fusieovereenkomst of de uittreding uit de fusie juridisch enkel onder bepaalde voorwaarden mogelijk maakt. Een fusie houdt immers in feite een definitieve keuze in, een definitief engagement naar de toekomst toe. In

de meeste gevallen is bovendien een terugkeer naar de toestand van voor de fusie niet meer mogelijk door onder andere doorgevoerde beddenafbouw, herschikking van diensten en functies, de invoering van een nieuwe organisatiestructuur, enzovoort.

Een eventuele defusie van het AZ Vesalius zou concreet tot gevolg hebben dat de campus Sint-Martinus niet meer in aanmerking zou komen voor de erkenning als ziekenhuis en dat onmiddellijk na de defusie tot de sluiting ervan zou moeten worden overgegaan. Op financieel vlak zouden de gevolgen voor de verschillende partijen waarschijnlijk aanzienlijk zijn. Er zal dan onder meer moeten worden onderzocht op welke wijze de ten onrechte verkregen investeringsubsidie zal worden teruggevorderd.

Vraag nr. 51
van 4 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Van frank naar euro – Voorbereidingen – Kostprijs

De Europese muntunie is in volle voorbereiding en recentelijk werd ook de kostprijs berekend van de omschakeling van Belgische frank naar euro.

1. Welke initiatieven werden reeds genomen in de schoot van de Vlaamse administratie vanuit Financiën om de voorbereiding tot omschakeling van Belgische frank naar euro op een vlotte manier te laten verlopen en welke timing werd hierbij vooropgesteld ?
2. Is dit ook reeds gebeurd voor de verschillende Vlaamse openbare instellingen (VOI's) en diensten met afzonderlijk beheer (DAB's) ?
3. Kan de kostprijs van die overschakeling al worden ingeschat, opgesplitst naar VOI's, DAB's en Vlaamse administratie ?

Antwoord

1. Teneinde binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap te zorgen voor een gecoördineerde aanpak bij de invoering van de eenheidsmunt, werd door het college van secretarissen-generaal op 18 oktober 1996 de oprichting goedgekeurd van een interdepartementale stuurgroep "Euro".

Tevens wordt binnen de verschillende departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap intradepartementale stuurgroepen opgestart met als voorzitter de vertegenwoordiger van het departement in de interdepartementale stuurgroep "Euro".

Daarenboven werden vier technische werkgroepen opgericht met als taak de specifieke problemen bij de overgang naar de Euro te identificeren, te inventariseren, te onderzoeken en oplossingen aan te reiken.

Hierbij worden de volgende vier sectoren onderscheiden :

- begroting en boekhouding ;
- formulieren en reglementering ;
- informatica ;
- communicatie.

Naar timing toe worden volgende fases vooropgesteld.

Fase A

van 1 januari 1998 tot 31 december 1998 ;
 voorbereidende fase :

- lijst van deelnemende landen wordt bekendgemaakt ;
- installatie van de Europese Centrale Bank (ECB).

Fase B

van 1 januari 1999 tot 31 december 2001 ;
 overgangsfase :

- euro heeft wettelijke betaalkracht vanaf 1 januari 1999, maar wordt enkel gebruikt in het girale geldverkeer ;
- vaste, onomkeerbare koppeling van de wisselkoersen van de deelnemende munten ;
- betalingen in chartaal geld gebeuren in Belgische frank ;
- vrije keuze van particulieren en ondernemingen om al dan niet de euro te gebruiken.

Fase C

van 1 januari 2002 tot 30 juni 2002 ;

- euro wordt in omloop gebracht ;
 - salarissen, pensioenen, enzovoort, worden in euro uitbetaald.
2. Vermits het praktisch niet mogelijk is de interdepartementale stuurgroep "Euro" uit te breiden met 33 vertegenwoordigers van de VOI's,

en het niet aangewezen is om slechts één vertegenwoordiger voor alle VOI's op te nemen in deze interdepartementale werkgroep, zullen de volgende twee voorstellen door de Vlaamse regering worden besproken :

- informatiedoorstroming naar de VOI's via de functioneel bevoegde minister ;
- informatiedoorstroming naar de VOI's via de verschillende departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die door een beslissing van het college van secretarissen-generaal zullen worden aangewezen.

3. Uit de diverse werkgroepen zal moeten blijken wat de kostprijs voor deze overschakeling zal zijn.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 79
van 12 februari 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Voormalig Asphaltco-terrein Asse – Maatregelen

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

Vraag nr. 180

van 12 februari 1997

van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis

Blz. 1142

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 52
van 11 februari 1997
van mevrouw VEERLE HEEREN

VIPA-decreet – Uitvoeringsbesluiten bijzondere jeugdzorg

In verband met het decreet op het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA-decreet) zijn er momenteel voor de gehandicaptenzorg en de centra voor geestelijke gezondheidszorg uitvoeringsbesluiten uitgevaardigd. Volgens mijn informatie zijn er voor de voorzieningen-bijzondere jeugdzorg nog altijd geen uitvoeringsbesluiten.

1. Is het inderdaad zo dat er in het kader van het VIPA-decreet voor de voorzieningen-bijzondere jeugdzorg nog geen uitvoeringsbesluiten zijn ?
Wat is de reden van deze lacune ?
2. Wanneer zullen deze uitvoeringsbesluiten worden uitgevaardigd ?

Wat is, in grote lijnen, de inhoud ervan ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 54
van 11 februari 1997
van mevrouw YOLANDE AVONTROODT

Prostaatankeronderzoek in Antwerpen – Werkwijze – Financiering

Rond de screening op prostaatkanker bestaan controversiële meningen. Meerdere binnenlandse en buitenlandse wetenschappelijke publicaties bevestigen dit. Het blijkt dat in Antwerpen, met de steun van de overheid, sinds jaren een screeningsonderzoek op prostaatkanker wordt georganiseerd onder de bevolking. De doelgroep is een segment van de mannelijke bevolking.

Naar verluidt worden de mannen die tot de doelgroep behoren door een sociaal verpleegster bezocht indien zij zich niet aanbieden.

Naar de bevolking toe wordt in de plaatselijke pers dit onderzoek niet altijd duidelijk als een wetenschappelijk onderzoek voorgesteld, maar als screeningsonderzoek naar prostaatkanker.

1. Hebben de deelnemers aan dit onderzoek, zoals Good Clinical Practice vereist, een zogenaamd "informed consent" ondertekend en zijn ze inderdaad op de hoogte dat dit een wetenschappelijk onderzoek betreft, met al de consequenties van dien ?

Wie waakt over het naleven van de andere regels van Good Clinical Practice ? Bijvoorbeeld : vrije keuze van behandeling en behandelende arts indien noodzakelijk ?

2. Kan de minister meedelen op welke wijze dit screeningsonderzoek wordt georganiseerd, gesubsidieerd en gefinancierd ?

Worden de onderzoeken hiervan rechtstreeks of onrechtstreeks ten laste gelegd van het Riziv ? In het wetenschappelijk luik zijn immers huisartsen betrokken, zodat het niet uitgesloten is dat minstens dit deel van het onderzoek ten laste van het Riziv wordt genomen.

3. Kan de minister meedelen welke de wetenschappelijke resultaten zijn van dit screeningsonderzoek ? Indien dit onderzoek door een overheid wordt gesubsidieerd, is de minister dan de mening toegedaan dat deze subsidies nog langer verantwoord zijn ?

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN
OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN
(Reglement artikel 77, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
27	04.10.1996	C. Vandenbroeke	<i>Overheidsopdrachten – Veroordelingen</i>	1049
54	04.11.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Artsen zonder Grenzen – Uitlatingen</i>	1113
93	20.01.1997	F. Vermeiren	<i>VLAM – Bijdrage graan- en grondstoffenfabrikanten</i>	1114
98	29.01.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Vlaams sociaal overleg – Stand van zaken – Taal werkaanbiedingen</i> ..	1114
102	07.02.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Jaarverslag Toerisme Vlaanderen</i>	1115
103	07.02.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Herziening Verdrag Europese Unie – Burgerschap</i>	1116
106	11.02.1997	D. Ramoudt	<i>VZW Procobeef – Controle op aangesloten vleesproducenten</i>	1051
107	12.02.1997	F. Vermeiren	<i>Flanders – Verspreiding, reacties, sponsoring</i>	1052
108	12.02.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Exportbevordering – Instanties</i>	1053
109	12.02.1997	H. Suykerbuyk	<i>Europees Handvest inzake Lokale Autonomie – Toetreding</i>	1054
110	13.02.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Sociale identiteitskaarten – Taalwetgeving</i>	1055
111	13.02.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Terugbetaling kabinetsmedewerkers – Kritiek Rekenhof</i>	1056
112	13.02.1997	J. Stassen	<i>Toeristische fietsroutes – Erkenningsaanvragen</i>	1057
113	20.02.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Herziening verdrag Europese Unie – Voorrechten Europese ambtenaren</i> .	1058
115	27.02.1997	D. Van Mechelen	<i>Advertentie experimentele welzijnsprojecten – Taal</i>	1059
116	27.02.1997	F. Vermeiren	<i>VZW Voeren 2000 – Publicatie lokale telefoongids</i>	1060
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
118	07.02.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Franstalige afdeling verpleegschool Ronse – Diplomaproblemen</i>	1117
122	11.02.1997	S. Becq	<i>Opvoeding tot relatiebekwaamheid – Concrete invulling – Middelen</i> ..	1061
123	11.02.1997	N. Maes	<i>Vervoerskostenregeling onderwijssector – Gemeentelijk onderwijs</i>	1062
124	13.02.1997	J. Coens	<i>Open Universiteit Gent – Rechtswetenschappen</i>	1063
126	13.02.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Salarisschalen contractuelen Vlaamse Gemeenschap – Kritiek Rekenhof</i>	1063
127	13.02.1997	L. Bril	<i>Ambtenaren – Onverenigbaarheden</i>	1065
130	24.02.1997	A. Van Nieuwkerke	<i>Medisch-pedagogische instituten – Rechtstreekse inning kinderbijslag</i> ..	1066
139	04.03.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Werkervaringsplan – Evaluatie</i>	1067

T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

139	20.01.1997	M. Doomst	<i>Vlarem – Parochiezalen</i>	1118
144	21.01.1997	W. Kuijpers	<i>Geplande militaire pijpleiding Molenbeekvallei – Milieu</i>	1119
155	31.01.1997	G. Beerden	<i>Waterschappen – Belastingen</i>	1120
158	03.02.1997	T. Merckx-Van Goey	<i>Molens Van Dooren (Rotselaar) – Saneringswerken Dijle</i>	1121
159	03.02.1997	J. Malcorps	<i>Palingbestand – Maatregelen</i>	1122
160	03.02.1997	J. Geysels	<i>Recycleerbaar klein gevaarlijk afval – Verwerking</i>	1126
164	04.02.1997	J. Sauwens	<i>Leukemiepreventie – Omgeving stortplaatsen, nucleaire installaties, ...</i> . .	1131
167	07.02.1997	E. Matthijs	<i>Bodemattesten – Procedure</i>	1132
170	07.02.1997	J. Sauwens	<i>Papierberg – Besprekingen met grafische sector</i>	1133
171	07.02.1997	P. Vanvelthoven	<i>VDAB-opleidingen – Resultaat</i>	1134
172	07.02.1997	F. Vermeiren	<i>Stortverbod – Consequenties</i>	1139
173	07.02.1997	F. Vermeiren	<i>Afvalbeleid – Restafval – Heffing uitvoer – Selectieve ophaling</i>	1140
174	07.02.1997	F. Vermeiren	<i>Heffing afvaluitvoer – Arrest Arbitragehof</i>	1141
176	07.02.1997	F. Vermeiren	<i>Verbrandingsoven Drogenbos – Besluitvorming</i>	1142
180	12.02.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Voormalig Asphaltco-terrein Asse – Maatregelen</i>	1142
181	12.02.1997	J. Goos	<i>Bezoekerscentrum De Nachtegaal (De Panne) – Stand van zaken</i>	1145

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

49	03.02.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Ziekenhuisfusie Tongeren/Bilzen – Opzegging</i>	1146
51	04.02.1997	C. Decaluwé	<i>Van frank naar euro – Voorbereidingen – Kostprijs</i>	1148
52	11.02.1997	V. Heeren	<i>VIPA-decreet – Uitvoeringsbesluiten bijzondere jeugdzorg</i>	1149
53	11.02.1997	R. Van Den Heuvel	<i>Zelfdoding – Onderzoek – Preventie</i>	1067
54	11.02.1997	Y. Avontroodt	<i>Prostaatankeronderzoek in Antwerpen – Werkwijze – Financiering</i> . .	1149
55	11.02.1997	J. Sauwens	<i>Federale overdracht provinciale bestuursgebouwen – Stand van zaken</i> . .	1069
56	12.02.1997	C. Decaluwé	<i>Kijk- en luistergeld – Vrijstellingen</i>	1070
58	12.02.1997	C. Decaluwé	<i>Onroerende voorheffing – Verminderingen</i>	1071
61	20.02.1997	N. Maes	<i>Leukemiepreventie – Hoogspanningslijnen</i>	1072

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

217	11.02.1997	C. Decaluwé	<i>Afwijkende BPA's – Aard en aantal</i>	1073
218	11.02.1997	G. Vanleenhove	<i>Nieuwe zeesluis Oostende – Stand van zaken (2)</i>	1081
219	11.02.1997	V. Dua	<i>HSS-ferry's – Kusterosie</i>	1081
220	12.02.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Werken in Brussel – Pendelverkeer</i>	1082
221	12.02.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Voormalig Asphaltco-terrein Asse – Maatregelen</i>	1083
222	12.02.1997	F. Vermeiren	<i>Mobiliteitsbeleid – Efficiëntie</i>	1083

223	12.02.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Schade haltebordjes (2)</i>	1084
224	12.02.1997	N. Maes	<i>Strategisch plan regio Dendermonde – Federale interesse</i>	1085
225	12.02.1997	C. Decaluwé	<i>Verwijlintresten – Administratie Wegen en Verkeer</i>	1085
226	12.02.1997	C. Decaluwé	<i>Bruggen – Onderhoud en herstelling</i>	1085
227	12.02.1997	C. Decaluwé	<i>Bussenpark De Lijn – Afvalolie en versleten banden</i>	1087
228	12.02.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>A2 Wilsele – Geluidsschermen</i>	1087
229	13.02.1997	J. Coens	<i>Illegale weekendverblijven – Dossiers knelpuntengemeenten</i>	1088
230	13.02.1997	F. Vermeiren	<i>Bruggen – Herstellingsprogramma</i>	1989
231	13.02.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Gemeentelijke inspraak</i>	1091
233	20.02.1997	C. Decaluwé	<i>Brochure Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Redactiekwaliteit</i>	1091
239	27.02.1997	W. Kuijpers	<i>HSL Vlaams-Brabant – Verplaatsing nutsleidingen</i>	1092
242	27.02.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>N208 Denderleeuw-Affligem – Verkeersveiligheid</i>	1093
248	04.03.1997	J. Sauwens	<i>Herziening gewestplan Antwerpen – KMO-zones Kontich</i>	1093
251	04.03.1997	J. Malcorps	<i>Ambtenaren – Voorkoming belangenvermenging</i>	1094
252	04.03.1997	J. Malcorps	<i>Goedkeuring BPA Reet-Statie (Rumst) – Motivatie</i>	1094
255	26.02.1997	H. Suykerbuyk	<i>Thermische isolatie van woningen – Hoogrendementsdubbelglas</i>	1095
256	26.02.1997	H. Marsoul	<i>Thermische isolatie van woningen – Hoogrendementsdubbelglas</i>	1095

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

76	20.02.1997	A. Denys	<i>Lokale radio's – Interferentie-enquête</i>	1095
77	20.02.1997	F. Dewinter	<i>BRTN-amusementsprogramma's – Politici</i>	1096
78	24.02.1997	A. Denys	<i>Textielbeleid – Europese subsidies voor Marokko</i>	1097
80	26.02.1997	C. Decaluwé	<i>BRTN-minidecreet – Contractuele heraanwervingen rang 13</i>	1987
83	26.02.1997	F. Vermeiren	<i>Transportsector – Maatregelen</i>	1098
84	27.02.1997	W. Kuijpers	<i>HSL Vlaams-Brabant – Verplaatsing nutsleidingen</i>	1099
86	27.02.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRTN – Antireclamespot</i>	1099
87	27.02.1997	J. Penris	<i>BRTN, VTM, VT4 – Antireclamespot</i>	1099
89	04.03.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Werkervaringsplan – Evaluatie</i>	1100
90	04.03.1997	J. De Roo	<i>Bedrijventerreinen Oost-Vlaanderen – Subsidiëring</i>	1100
94	26.02.1997	H. Suykerbuyk	<i>Thermische isolatie van woningen – Hoogrendementsdubbelglas</i>	1101
95	26.02.1997	H. Marsoul	<i>Thermische isolatie van woningen – Hoogrendementsdubbelglas</i>	1102

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

79	12.02.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Voormalig Asphaltco-terrein Asse – Maatregelen</i>	1149
81	20.02.1997	C. Decaluwé	<i>Alternatieve financiering sociale huisvesting – Opgeleverde woningen</i>	1103
82	24.02.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Bevoegdheidsoverdracht organieke gemeentewetgeving – Stand van zaken</i>	1104

83	24.02.1997	C. Van Eyken	<i>Europees Handvest inzake Lokale Autonomie – Implementatie</i>	1105
87	26.02.1997	W. Vandenbossche	<i>Inkomsten/uitgaven Lommel met betrekking tot FC Lommel SK – Toezicht</i>	1105
89	27.02.1997	W. Vandenbossche	<i>Inkomsten/uitgaven Lokeren met betrekking tot SC Lokeren – Toezicht . .</i>	1106
100	15.05.1996	C. Van Eyken	<i>Vlaams-Brabantbrochure – Taalwetgeving</i>	1106

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

119	11.02.1997	V. Heeren	<i>VIPA-decreet – Uitvoeringsbesluiten bijzondere jeugdzorg</i>	1107
121	12.02.1997	C. Decaluwé	<i>Restauratiepremies – Overzicht</i>	1108
122	13.02.1997	J. Stassen	<i>Bescherming dorpsgezichten Roborst (Zwalm) – Stand van zaken</i>	1108
123	13.02.1997	J. Geysels	<i>"Uitgaven voor getroffen repressie" – Duits-pensioentrekkers</i>	1109
124	13.02.1997	M. Keulen	<i>Topsporters statuut – Stand van zaken</i>	1109
127	20.02.1997	T. Merckx-Van Goey	<i>Molens Van Dooren (Rotselaar) – Restauratiesubsidies – Bestemming .</i>	1109
128	20.02.1997	N. Maes	<i>Stichting Azymuth – Subsidies</i>	1111
132	26.02.1997	S. Becq	<i>Gemeentelijke cultuurraden – Halle-Vilvoorde</i>	1111

A. VAN ASBROECK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid

21	20.02.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VZW Brussel 2000 – Ministerieel mandaat</i>	1112
22	20.02.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VCIM-personeelsadvertentie – Oproep tot migranten</i>	1112